

லூக்கா

ஆசிரியர்

பண்டைய எழுத்தாளர்களின் ஒருமித்த நம்பிக்கை என்னவெனில் எழுத்தாளர் லூக்கா, மருத்துவராக இருந்தார். அவரது எழுத்துக்களிலிருந்து பார்க்கும்போது, அவர் இரண்டாவது தலைமுறை கிறிஸ்தவர் என்று தோன்றுகிறது என்பதாகும். பாரம்பரியமாக அவர் ஒரு நல்ல மனிதராக கருதப்படுகிறார், குறிப்பாக ஒரு நற்செய்தியாளராக இருந்தார், சிவிசேஷத்தையும் அப்போஸ்தலர் புத்தகத்தையும் எழுதி, பவுலுடன் இணைந்து மிஷனரி ஊழியத்தையும் நிறைவேற்றினார் (கொலோ 4:14; 2 தீ. 4:11; பிலிப்பியர். 24).

எழுதப்பட்ட காலம் மற்றும் இடம்

ஏறத்தாழ கிபி 60-80 காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்டது.

லூக்கா தனது புத்தகத்தை செசரியா பட்டணத்தில் ஆரம்பித்து ரோமில் முடித்தார். எழுத்தின் முக்கிய இடங்கள் பெத்லகேம், கலிலேயா, யூதேயா மற்றும் எருசலேம் ஆகியவை ஆகும்.

யாருக்காக எழுதப்பட்டது

லூக்காவின் புத்தகம் தெயோப்பிலுவிற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது, அப்பெயரின்

அர்த்தம் தேவனை நேசிப்பவர் என்பதாகும். அவர் ஏற்கனவே ஒரு கிறிஸ்தவராக இருந்தாரா, அல்லது அவர் கிறிஸ்தவராக மாறி வருகிறாரா என்பது தெளிவாக இல்லை. லூக்கா அவரை மிகச் சிறந்தவராக (லூக்கா 1:3) அடையாளப்படுத்துவதன் காரணம் அவர் ஒரு ரோமானிய அதிகாரி என்று குறிப்பிடுகிறார், பல விதமான சான்றுகள் புறஜாதி வாசகர்களைக் குறிக்கின்றன, அவருடைய முக்கிய கவனம் மனிதகுமாரன் மற்றும் தேவனுடைய இராச்சியம் ஆகியவை ஆகும் (லூக்கா 5:24, 19:10, 17:20-21, 13:18).

எழுதப்பட்ட நோக்கம்

இயேசுவின் வாழ்க்கை பற்றிய ஒரு விளக்கம், லூக்கா இயேசுவை மனிதகுமாரனாக முன்வைக்கிறார், அவர் தெயோப்பிலுவுக்கு எழுதியுள்ளார், அதனால் அவர் கற்பிக்கப்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றி பரிபூரணமான புரிந்துணர்வுடன் இருக்கலாம் (லூக் 1:4). இயேசுவைப் பின்பற்றுவோருக்குத் துன்புறுத்துவது அல்லது கெட்டது எதுவுமே இல்லை என்பதைக் காட்டுவதற்கு துன்புறுத்தலின் சமயத்தில் லூக்கா கிறிஸ்தவத்தை பாதுகாப்பதற்காக எழுதுகிறார்.

மையக் கருத்து

இயேசு பூரணமான மனிதர்.

பொருளடக்கம்

1. இயேசுவின் பிறப்பு மற்றும் ஆரம்ப வாழ்க்கை — 1:5-2:52
2. இயேசுவின் ஊழியத்தின் தொடக்கம் — 3:1-4:13
3. இரட்சிப்பின் காரணரான இயேசு — 4:14-9:50
4. இயேசு சிலுவைக்கு சென்ற பாதை — 9:51-19:27
5. எருசலேமுக்குள் இயேசுவின் வெற்றிகரமான பிரவேசம், சிலுவையில் அறையப்படுதல் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் — 19:28-24:53

முன்னுரை

¹ மகா கனம்பொருந்திய தேயோப்பிலுவே, நாங்கள் முழுநிச்சயமாக நம்புகிற காரியங்களை, ² ஆரம்பமுதல் கண்கூடாகப் பார்த்து வசனத்தைப் போதித்தவர்கள் எங்களுக்கு ஒப்புவித்தபடியே அவைகளைக்குறித்து சரித்திரம் எழுத அநேகம்பேர் முயற்சித்தனர். ³ ஆகவே, ஆரம்பமுதல் எல்லாவற்றையும் திட்டமாக விசாரித்து அறிந்த நானும் உமக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட காரியங்களின் நிச்சயத்தை நீர் அறியவேண்டும் என்று, ⁴ அவைகளை சரியாக ஒழுங்குப்படுத்தி உமக்கு எழுதுவது எனக்கு நல்லதாகத் தோன்றியது.

யோவான்ஸ்நானனின்
முன்னறிவித்தல்

பிறப்பை

5 யூதேயாதேசத்தின் ராஜாவாகிய ஏரோதின் நாட்களில், அபியா என்னும் ஆசாரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த சகரியா என்னும் பெயர்கொண்ட ஆசாரியன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுடைய மனைவி ஆரோனுடைய சந்ததியில் ஒருத்தி, அவளுடைய பெயர் எலிசபெத்து. 6 அவர்கள் இருவரும் கர்த்தர் கொடுத்த எல்லாக் கட்டளைகளின்படியும் நியமங்களின்படியும் குற்றமற்றவர்களாக நடந்து, தேவனுக்குமுன்பாக நீதியுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். 7 எலிசபெத்து மலடியாக இருந்தபடியால், அவர்களுக்குப் பிள்ளையில்லாதிருந்தது; இருவரும் முதிர்வயதானவர்களாகவும் இருந்தார்கள். 8 அப்படியிருக்க, அவன் தன் ஆசாரிய முறைமைகளின்படி தேவசந்நிதியிலே ஆசாரிய ஊழியம் செய்துவருகிற காலத்தில், 9 ஆசாரிய ஊழிய முறைகளின்படி அவன் தேவாலயத்திற்குச் சென்று தூபம் காட்டுகிறதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். 10 தூபம் காட்டுகிற நேரத்திலே மக்களெல்லோரும் கூட்டமாக வெளியே ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். 11 அப்பொழுது கர்த்தருடைய தூதன் ஒருவன் தூப பீடத்தின் வலதுபக்கத்திலே நின்று அவனுக்குத் தரிசனமானான். 12 சகரியா அவனைப் பார்த்து கலங்கி, பயமடைந்தான். 13 கர்த்தருடைய தூதன்

அவனைப் பார்த்து: சகரியாவே, பயப்படாதே, உன் விண்ணப்பம் கேட்கப்பட்டது; உன் மனைவியாகிய எலிசபெத்து உனக்கு ஒரு குமாரனைப் பெற்றெடுப்பாள், அவனுக்கு யோவான் என்று பெயர் இடுவாயாக.

14 உனக்குச் சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும் உண்டாகும், அவன் பிறப்பதினாலே அநேகர் சந்தோஷப்படுவார்கள்.

15 அவன் கர்த்தருக்கு முன்பாகப் பெரியவனாக இருப்பான், திராட்சைரசமும் மதுபானமும் குடிக்கமாட்டான், அவன் எலிசபெத்தின் கர்ப்பத்தில் இருக்கும்போதே பரிசுத்த ஆவியானவரால் நிரப்பப்பட்டிருப்பான். 16 அவன் இஸ்ரவேல் வம்சத்தாரில் அநேகரைப் பாவங்களைவிட்டு, அவர்களுடைய தேவனாகிய கர்த்தரிடத்திற்குத் திருப்புவான். 17 பிதாக்களுடைய இருதயங்களைப் பிள்ளைகளிடத்திற்கும், கீழ்ப்படியாதவர்களை நீதிமாண்களுடைய ஞானத்திற்கும் திருப்பி, உத்தமமான மக்களை கர்த்தருக்கு ஆயத்தப்படுத்த, அவன் எலியாவின் ஆவியும் பலமும் உள்ளவனாக கர்த்தருக்கு முன்னே நடப்பான் என்றான்.

18 அப்பொழுது சகரியா தேவதூதனை நோக்கி: இதை நான் எப்படி அறிவேன்; நான் முதிர்வயதானவனாக இருக்கிறேன், என் மனைவியும் வயதானவளாக இருக்கிறாளே என்றான். 19 தேவதூதன் அவனுக்கு

மறுமொழியாக: நான் தேவ சந்நிதானத்தில் நிற்கிற காபிரியேல் என்பவன்; உன்னுடனே பேசவும், உனக்கு இந்த நற்செய்தியை அறிவிக்கவும் அனுப்பப்பட்டு வந்தேன்; ²⁰ இதோ, குறித்த காலத்திலே நிறைவேறப்போகிற என் வார்த்தைகளை நீ விசுவாசிக்காதபடியால் இவைகள் நிறைவேறும் நாள்வரை நீ பேசமுடியாமல் ஊமையாக இருப்பாய் என்றான். ²¹ மக்கள் சகரியாவுக்காக நீண்டநேரம் காத்திருந்து, அவன் தேவாலயத்தில் இருந்து வெளியே வர தாமதம் செய்ததினால் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ²² அவன் வெளியே வந்தபோது மக்களிடத்தில் பேச முடியாமலிருந்தான்; எனவே தேவாலயத்தில் அவன் ஒரு தரிசனத்தைப் பார்த்தான் என்று அறிந்துகொண்டார்கள். அவன் ஊமையாக இருந்தபடியால் அவர்களுக்கு சைகைகாட்டினான். ²³ அவனுடைய ஊழியத்தின் நாட்கள் நிறைவேறினவுடனே தன் வீட்டிற்குப்போனான். ²⁴ அதற்குப்பின்பு, அவன் மனைவியாகிய எலிசபெத்து கர்ப்பந்தரித்து: மக்கள் மத்தியில் எனக்கு உண்டாயிருந்த அவமானத்தை நீக்கும்படியாகக் கர்த்தர் இந்த நாட்களில் என்மேல் இரக்கம் வைத்து, ²⁵ எனக்கு இப்படிச் செய்தார் என்று சொல்லி, ஐந்து மாதங்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியே போகாமல் இருந்தான்.

இயேசுவின் பிறப்பை முன்னறிவித்தல்

²⁶ எலிசபெத்தின் ஆறாம் மாதத்திலே காபிரியேல் என்னும் தூதன், கலிலேயாவினிலுள்ள நாசரேத்து என்னும் ஊரில், ²⁷ தாவீதின் வம்சத்தை சேர்ந்த யோசேப்பு என்கிற பெயருள்ள மனிதனுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு கன்னிப் பெண்ணிடத்திற்கு தேவனாலே அனுப்பப்பட்டான்; அந்தக் கன்னிப் பெண்ணின் பெயர் மரியாள். ²⁸ அவள் இருந்த வீட்டில் தேவதூதன் தோன்றி: கிருபை பெற்றவளே, வாழ்க, கர்த்தர் உன்னுடனே இருக்கிறார், பெண்களுக்குள்ளே நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் என்றான். ²⁹ அவளோ அவனைப் பார்த்து, அவன் வார்த்தையினால் கலங்கி, இந்த வாழ்த்துக்கள் எப்படிப்பட்டதோ என்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாள். ³⁰ தேவதூதன் அவளை நோக்கி: மரியாளே, பயப்படாதே; நீ தேவனிடமிருந்து கிருபைபெற்றாய். ³¹ இதோ, நீ கர்ப்பம் தரித்து ஒரு குமாரனைப் பெற்றெடுப்பாய், அவருக்கு இயேசு என்று பெயரிடுவாயாக. ³² அவர் பெரியவராக இருப்பார், உன்னதமான தேவனுடைய குமாரன் எனப்படுவார்; கர்த்தராகிய தேவன் அவருடைய பிதாவாகிய தாவீதின் சிங்காசனத்தை அவருக்குக் கொடுப்பார். ³³ அவர் யாக்கோபின் குடும்பத்தாரை என்றென்றைக்கும் அரசாளுவார்; அவருடைய இராஜ்யத்திற்கு

முடிவு இல்லை என்றான். ³⁴ அதற்கு மரியாள் தேவதூதனை நோக்கி: நான் கன்னிப்பெண்ணாய் இருக்கிறேனே, இது எப்படி நடக்கும்? என்றாள். ³⁵ தேவதூதன் அவளுக்கு மறுமொழியாக; பரிசுத்த ஆவியானவர் உன்மேல் வருவார்; உன்னதமான தேவனுடைய பலம் உன்னை மூடும்; எனவே உன் கர்ப்பத்தில் பிறக்கும் இந்தப் பரிசுத்தக் குழந்தை, தேவனுடைய குமாரன் என்று அழைக்கப்படும். ³⁶ இதோ, உன் இனத்தைச் சேர்ந்த எலிசபெத்தும் தன்னுடைய முதிர்வயதிலே ஒரு குமாரனைக் கர்ப்பம் தரித்திருக்கிறாள்; குழந்தை இல்லாதவள் என்று சொல்லப்பட்ட அவளுக்கு இது ஆறாவது மாதம். ³⁷ தேவனாலே செய்யமுடியாத காரியம் ஒன்றும் இல்லை என்றான். ³⁸ அதற்கு மரியாள்: இதோ, நான் ஆண்டவருக்கு அடிமை, உம்முடைய வார்த்தையின்படி எனக்கு நடக்கட்டும் என்றாள். அப்பொழுது தேவதூதன் அவளைவிட்டுப் போய்விட்டான்.

மரியாள் எலிசபெத்தை சந்தித்தல்

³⁹ அந்த நாளில் மரியாள் எழுந்து, மலைநாடாகிய யூதேயாவில் உள்ள ஒரு பட்டணத்திற்கு சீக்கிரமாகப்போய், ⁴⁰ சகரியாவின் வீட்டிற்குச் சென்று, எலிசபெத்தை வாழ்த்தினாள். ⁴¹ எலிசபெத்து மரியாளுடைய வாழ்த்துக்களைக்

கேட்டபொழுது, அவளுடைய கர்ப்பத்தில் இருந்த குழந்தை துள்ளியது; எலிசபெத்து பரிசுத்த ஆவியானவரால் நிரப்பப்பட்டு, ⁴² அதிக சத்தமாக: பெண்களுக்குள்ளே நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள், உன் கர்ப்பத்தின் கனியும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது. ⁴³ என் ஆண்டவருடைய தாயார் என்னிடம் வர நான் என்ன பாக்கியம் செய்தேன்! ⁴⁴ இதோ, நீ வாழ்த்தின சத்தம் என் காதில் விழுந்தவுடனே, என் கர்ப்பத்திலுள்ள குழந்தை மகிழ்ச்சியால் துள்ளியது. ⁴⁵ விசுவாசித்தவளே, நீ பாக்கியவதி, கர்த்தராலே உனக்குச் சொல்லப்பட்டவைகள் நிறைவேறும் என்றாள்.

மரியாளின் பாடல்

⁴⁶ அப்பொழுது மரியாள்:

“என் ஆத்துமா கர்த்தரை மகிமைப்படுத்துகிறது.

⁴⁷ என் ஆவி என் இரட்சகராகிய

தேவனிடம் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

⁴⁸ தேவன் அடிமையாகிய என்னுடைய

தாழ்மையை

நோக்கிப்பார்த்தார்;

இதோ, இனி எல்லா வம்சங்களும் என்னை பாக்கியம் பெற்றவள் என்பார்கள்.

⁴⁹ வல்லமையுடைய தேவன்

மகிமையான காரியங்களை எனக்குச்

செய்தார்;

அவருடைய நாமம் பரிசுத்தமானது.

50 அவருடைய இரக்கம் அவருக்குப் பயந்து
நடக்கிறவர்களுக்குத்

தலைமுறை தலைமுறைக்கும் இருக்கும்.

51 அவர் தம்முடைய கரங்களினாலே
வல்லமையுள்ள காரியங்களைச் செய்தார்;
இருதய சிந்தைகளில் பெருமையுள்ளவர்களைச்
சிதறிப்போகப்பண்ணினார்.

52 ராஜாக்களை பதவிகளிலிருந்து நீக்கி,
தாழ்மையானவர்களை உயர்த்தினார்.

53 பசியுள்ளவர்களுக்கு நன்மையானதைக்
கொடுத்து,

செல்வந்தர்களுக்கு ஒன்றும் கொடுக்காமல்
வெறுமையாக அனுப்பிவிட்டார்.

54 நம்முடைய முற்பிதாக்களுக்கு அவர்
சொன்னபடியே,

ஆபிரகாமுக்கும் அவன் வம்சத்திற்கும்
எப்பொழுதும் இரக்கம் செய்ய நினைத்து,

55 அவருடைய மக்களாகிய இஸ்ரவேல்
தேசத்தினர்களுக்கு
உதவி செய்தார்” என்றாள்.

56 மரியாள் ஏறக்குறைய மூன்று மாதங்கள்
எலிசெபெத்துடன் தங்கியிருந்து, பின்பு தன்
வீட்டிற்குத் திரும்பிப்போனாள்.

யோவான்ஸ்நானின் பிறப்பு

57 எலிசெபெத்திற்குப் பிரசவநேரம்
வந்தபோது அவள் ஒரு ஆண் குழந்தையைப்
பெற்றெடுத்தாள். 58 கர்த்தர் அவள்மேல்
எவ்வளவு இரக்கமாக இருந்தார் என்று அவள்

அருகில் வசிப்பவர்களும் சொந்தங்களும் கேள்விப்பட்டு, அவளோடு சேர்ந்து சந்தோஷப்பட்டார்கள். ⁵⁹ எட்டாவது நாளிலே குழந்தைக்கு விருத்தசேதனம்பண்ண அவர்கள் எல்லோரும் கூடிவந்து, குழந்தையின் தகப்பனுடைய பெயராகிய சகரியா என்ற பெயரையே குழந்தைக்கும் வைக்க விரும்பினார்கள். ⁶⁰ அப்பொழுது எலிசெபெத்து: “அப்படி வேண்டாம், குழந்தைக்கு யோவான் என்று பெயர் வைக்கவேண்டும் என்றாள். ⁶¹ அதற்கு அவர்கள்: உன் உறவினர்களில் இந்தப் பெயருள்ளவன் ஒருவனும் இல்லையே” என்று சொல்லி, ⁶² சகரியாவைப் பார்த்து: குழந்தைக்கு என்ன பெயர் வைக்க விரும்புகிறீர் என்று சைகையினால் கேட்டார்கள். ⁶³ அவன் எழுத்துப் பலகையைக் கேட்டு வாங்கி,” இவன் பெயர் யோவான்,” என்று எழுதினான்; எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ⁶⁴ உடனே அவனுடைய வாய் திறக்கப்பட்டது, அவன் பேசி, தேவனை ஸ்தோத்திரித்துப் புகழ்ந்தான். ⁶⁵ அதினால் அவர்களைச் சுற்றி வாழ்ந்த அனைவருக்கும் பயம் உண்டானது. மேலும் யூதேயா மலைநாடு முழுவதும் இந்தச் செய்தி பரவி, இதைக்குறித்து அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. ⁶⁶ இதைக் கேள்விப்பட்டவர்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய மனதிலே நடந்தவைகளை நினைத்து, இந்தக் குழந்தை வளர்ந்து

எப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யுமோ என்றார்கள். கர்த்தருடைய கரம் அந்தக் குழந்தையோடு இருந்தது.

சகரியாவின் தீர்க்கதரிசனம்

⁶⁷ அவனுடைய தகப்பனாகிய சகரியா பரிசுத்த ஆவியானவராலே நிரப்பப்பட்டு, தீர்க்கதரிசனமாக:

⁶⁸ “இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக.

⁶⁹ அவர் நம்முடைய முற்பிதாக்களுக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணின இரக்கத்தைச் செய்வதற்கும்;

⁷⁰ தம்முடைய பரிசுத்த உடன்படிக்கையை நினைத்தருளி:

⁷¹ உங்களுடைய சத்துருக்களின் கைகளில் இருந்து நீங்கள் விடுதலையாக்கப்பட்டு, உயிரோடிருக்கும் நாட்களெல்லாம் பயமில்லாமல் எனக்கு முன்பாகப் பரிசுத்தத்தோடும்

நீதியோடும் எனக்கு ஊழியம் செய்யவும் கட்டளையிடுவேன் என்று,

⁷² அவர் நம்முடைய முற்பிதாவாகிய ஆபிரகாமுக்கு கொடுத்த ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்கும்;

⁷³ ஆதிமுதல் கொண்டிருந்த தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளின் வாக்கினால் தேவன் சொன்னபடியே,

⁷⁴ தமது மக்களைச் சந்தித்து மீட்டுக்கொண்டு,

நம்முடைய சத்துருக்களிடம் இருந்தும்,
நம்மைப் பகைக்கிற எல்லோருடைய
கைகளில் இருந்தும்,
நம்மை இரட்சிப்பதற்காக,

⁷⁵ தம்முடைய தாசனாகிய தாவீதின்
வம்சத்திலே

நமக்கு ஒரு வல்லமையுள்ள இரட்சகரை
அனுப்பினார்.

⁷⁶ என் மகனே, நீ உன்னதமான தேவனுடைய
தீர்க்கதரிசி என்று அழைக்கப்படுவாய்;
நீ கர்த்தருக்கு வழிகளை ஆயத்தம்பண்ணவும்,

⁷⁷ நமது தேவனுடைய உருக்கமான
இரக்கத்தினாலே

அவருடைய மக்களுக்குப் பாவமன்னிப்பாகிய
இரட்சிப்பைத் தெரியப்படுத்தவும், அவருக்கு
முன்னே நடந்துபோவாய்.

⁷⁸ இருளிலும், மரண பயத்திலும்
உட்கார்ந்திருக்கிறவர்களுக்கு

வெளிச்சம் கொடுக்கவும்,

⁷⁹ நம்முடைய கால்களைச் சமாதானத்தின்
வழியிலே நடத்தவும்,

அந்த இரக்கத்தினாலே உன்னதத்திலிருந்து
தோன்றிய

சூரியன் நம்மிடம் வந்திருக்கிறது” என்றான்.

⁸⁰ அந்தப் பிள்ளை வளர்ந்து, ஆவியிலே
பெலனடைந்து, இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு
வெளிப்படையாக உபதேசிக்கும் நாள்
வரும்வரைக்கும் வனாந்திரங்களிலே
வாழ்ந்து வந்தான்.

அத்தியாயம் 2

இயேசுவின் பிறப்பு

¹ அந்த நாட்களில் ரோம அரசாட்சிக்குட்பட்ட நாடெங்கும் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு எழுதப்படவேண்டும் என்று அகஸ்துராயனால் கட்டளையிடப்பட்டது. ² சீரியா நாட்டிலே சிரேனியு என்பவன் தேசத்தின் அதிபதியாக இருந்தபோது இந்த முதலாம் கணக்கெடுப்பு எடுக்கப்பட்டது. ³ எனவே மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் பதிவுசெய்ய எல்லோரும் தங்களுடைய சொந்த ஊர்களுக்குப் போனார்கள். ⁴ அப்பொழுது யோசேப்பு, தான் தாவீதின் வம்சத்தை சேர்ந்தவனாக இருந்தபடியால், பதிவு செய்வதற்காக, தனக்கு மனைவியாக நிச்சயிக்கப்பட்ட கர்ப்பமாக இருந்த மரியாளைக் கூட்டிக்கொண்டு, ⁵ கலிலேயா நாட்டிலுள்ள நாசரேத்து என்னும் ஊரில் இருந்து யூதேயா நாட்டிலுள்ள பெத்லகேம் என்னும் தாவீதின் ஊருக்குப் போனான். ⁶ அங்கே அவர்கள் இருக்கும்போது, மரியாளுக்குப் பிரசவநேரம் வந்தது. ⁷ அவள் தன் தலைப்பிள்ளையான ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்து, சத்திரத்திலே அவர்களுக்கு இடம் இல்லாததினால், குழந்தையைத் துணிகளில் சுற்றி, கால்நடைத் தீவனப்பெட்டியில் படுக்கவைத்தாள்.

மேய்ப்பர்களும் தேவதூதர்களும்

⁸ அப்பொழுது அந்த நாட்டிலே மேய்ப்பர்கள் வயல்வெளியில் தங்கி, இராத்திரியிலே அவர்களுடைய ஆட்டுமந்தையைக் காவல்காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

⁹ அந்த நேரத்திலே கர்த்தருடைய தூதன் அவர்களிடத்தில் வந்துநின்றான், கர்த்தருடைய மகிமை அவர்களைச் சுற்றிலும் பிரகாசித்தது; அவர்கள் மிகவும் பயந்தார்கள். ¹⁰ தேவதூதன் அவர்களைப் பார்த்து:

பயப்படாமலிருங்கள்; இதோ, எல்லா மக்களுக்கும் மிகவும் சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன். ¹¹ இன்று கர்த்தராகிய

கிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர் உங்களுக்காக தாவீதின் ஊரிலே பிறந்திருக்கிறார்.

¹² குழந்தையைத் துணிகளில் சுற்றி, கால்நடைத் தீவனப்பெட்டியில் படுக்கவைத்திருப்பதைப் பார்ப்பீர்கள்; இதுவே உங்களுக்கு அடையாளம் என்றான்.

¹³ உடனே பரலோக தூதர்சேனையின் கூட்டம் தோன்றி, அந்தத் தூதனோடு சேர்ந்து:

¹⁴ “உன்னதத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிமையும்,

பூமியிலே சமாதானமும், மனிதர்கள்மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக” என்று சொல்லி, தேவனைத் துதித்தார்கள்.

¹⁵ தேவதூதர்கள் அவர்களைவிட்டுப் பரலோகத்திற்குப் போனபின்பு, மேய்ப்பர்கள்

ஒருவரையொருவர் பார்த்து: நாம் பெத்லகேம் ஊருக்குப்போய், நடந்ததாகக் கர்த்தரால் நமக்கு சொல்லப்பட்ட இந்தக் காரியத்தைப் பார்ப்போம் வாருங்கள் என்று சொல்லி, ¹⁶ வேகமாக வந்து, மரியாளையும் யோசேப்பையும், கால்நடைத் தீவனப்பெட்டியில் வைக்கப்பட்டிருந்த குழந்தையையும் பார்த்தார்கள். ¹⁷ பார்த்து, அந்தக் குழந்தையைப்பற்றி அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களை எல்லா மக்களுக்கும் சொன்னார்கள். ¹⁸ மேய்ப்பராலே தங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதைக் கேட்ட அனைவரும் அவைகளைக்குறித்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ¹⁹ மரியாளோ அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் தன் இருதயத்திலே வைத்து, சிந்தனைபண்ணினாள். ²⁰ மேய்ப்பர்களும் தங்களுக்கு தூதர்களால் சொல்லப்பட்டதையும், சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாம் அப்படியே நடந்ததையும் பார்த்து தேவனை மகிமைப்படுத்தி, துதித்துக்கொண்டு திரும்பிப்போனார்கள்.

இயேசுவின் விருத்தசேதனம்

²¹ குழந்தைக்கு விருத்தசேதனம்பண்ணவேண்டிய எட்டாவது நாளிலே, அது கர்ப்பத்தில் உருவாவதற்கு முன்பே தேவதூதனால் சொல்லப்பட்டபடியே, குழந்தைக்கு இயேசு என்று பெயர் வைத்தார்கள்.

22 மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின்படியே அவர்களுடைய சுத்திகரிப்பு நாட்கள் முடிந்தபின்பு, ²³ முதலில் பிறக்கும் ஆண்பிள்ளை கர்த்தருக்குப் பரிசுத்தமானது என்று கர்த்தருடைய நியாயப்பிரமாணத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி குழந்தையைக் கர்த்தருக்கென்று ஒப்புக்கொடுப்பதற்காகவும், ²⁴ கர்த்தருடைய நியாயப்பிரமாணத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி, மரியாளுடைய சுத்திகரிப்புக்கென்று ஒரு ஜோடி காட்டுப்புறாக்களை அல்லது இரண்டு புறாக்குஞ்சுகளை பலியாகச் செலுத்துவதற்காகவும், குழந்தையோடு எருசலேமுக்குப் போனார்கள். ²⁵ அப்பொழுது சிமியோன் என்னும் பெயர்கொண்ட ஒரு மனிதன் எருசலேமில் இருந்தான்; அவன் நீதியும் தேவபக்தியும் உள்ளவனாகவும், இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு ஆறுதல் கொடுப்பவர் வருவார் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டும் இருந்தான்; பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனோடு கூட இருந்தார். ²⁶ கர்த்தருடைய கிறிஸ்துவை நீ காண்பதற்கு முன்பே மரணமடையமாட்டாய் என்று பரிசுத்த ஆவியானவராலே அவனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டும் இருந்தது. ²⁷ சிமியோன் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஏவுதலினால் தேவாலயத்திற்கு வந்தான். இயேசு என்னும் குழந்தைக்காக நியாயப்பிரமாண முறையின்படி செய்ய அவருடைய பெற்றோர்

அவரை உள்ளே கொண்டுவரும்போது,
 28 சிமியோன் இயேசுவைத் தன் கைகளில்
 ஏந்திக்கொண்டு, தேவனை ஸ்தோத்திரித்து:

29 “ஆண்டவரே, உமது வார்த்தையின்படி
 நான் இப்பொழுது சமாதானத்தோடு உயிரை
 விடுவேன்;

30 யூதரல்லாதவர்களுக்குப் பிரகாசிக்கிற
 ஒளியாகவும்,
 உம்முடைய மக்களாகிய இஸ்ரவேலுக்கு
 மகிமையாகவும்,

31 தேவரீர் எல்லா மக்களுக்கும் முன்பாக நீர்
 ஆயத்தம்பண்ணி,

32 அனுப்பின இரட்சகரை என் கண்களால்
 பார்த்தேன்” என்றான்.

33 இயேசுவைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைகளுக்காக
 யோசேப்பும் மரியாளும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

34 பின்பு சிமியோன் அவர்களை
 ஆசீர்வதித்து, அவருடைய தாயாகிய
 மரியாளைப் பார்த்து: இதோ, இந்தக்
 குழந்தையினாலே, இஸ்ரவேலில்

அநேகர் தேவனைவிட்டு விலகுவதற்கும்,
 தேவனிடத்தில் வருவதற்கும், மக்களால்
 விரோதமாகப் பேசப்படும் அவர்களை
 எச்சரிக்கும் ஒரு அடையாளமாகவும், இவர்
 நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். 35 முடிவிலே,

தேவனைப்பற்றி அநேக இருதயங்களின்
 சிந்தனைகள் வெளிப்படும். உன் இருதயம்
 பட்டயத்தினால் குத்தப்பட்டதுபோல
 வேதனைப்படும் என்றான். 36 ஆசேருடைய

கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த, பாணுவேலின் மகளாகிய அன்னாள் என்ற பெயர்கொண்ட வயதான ஒரு தீர்க்கதரிசி இருந்தாள்; அவள் திருமணம்செய்து ஏழுவருடங்கள்மட்டுமே புருஷனோடு வாழ்ந்தாள். ³⁷ எண்பத்து நான்கு வயதுள்ள அந்த விதவை தேவாலயத்தைவிட்டுப் போகாமல், இரவும் பகலும் உபவாசித்து, ஜெபம்பண்ணி, ஆராதனை செய்துகொண்டிருந்தாள். ³⁸ அவளும் அந்த நேரத்திலே வந்து, கர்த்தரைப் புகழ்ந்து, எருசலேமின் மீட்புக்காகக் காத்திருந்த எல்லோருக்கும் இயேசுவைக்குறித்துப் பேசினாள். ³⁹ கர்த்தருடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படி எல்லாவற்றையும் அவர்கள் செய்துமுடித்தபின்பு, கலிலேயா நாட்டிலுள்ள தங்களுடைய சொந்த ஊரான நாசரேத்திற்குத் திரும்பிப்போனார்கள். ⁴⁰ அந்தப் பிள்ளை வளர்ந்து, பெலன்கொண்டு, ஞானத்தினால் நிறைந்தது. தேவனுடைய கிருபையும் அவர்மேல் இருந்தது.

தேவாலயத்தில் சிறுவன் இயேசு

⁴¹ இயேசுவின் பெற்றோர் ஒவ்வொரு வருடமும் பஸ்கா பண்டிகைக் கொண்டாட எருசலேமுக்குப் போவார்கள். ⁴² இயேசுவிற்குப் பன்னிரண்டு வயதானபோது, அவர்கள் அந்தப்

பண்டிகைமுறைமையின்படி எருசலேமுக்குப் போனார்கள். ⁴³ பண்டிகைநாட்கள் முடிந்து, திரும்பிவருகிறபோது, பிள்ளையாகிய இயேசு எருசலேமிலே இருந்துவிட்டார்; இது அவருடைய பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் இருந்தது. ⁴⁴ இயேசு பயணம் செய்கிறவர்களின் கூட்டத்தோடு இருப்பார் என்று அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டார்கள், ஒருநாள் பயணம் சென்றபின்பு, உறவினர்கள் மற்றும் நண்பர்களிடம் இயேசுவைத் தேடினார்கள். ⁴⁵ அவர் அங்கே இல்லாததினால் அவரைத் தேடிக்கொண்டே எருசலேமுக்குத் திரும்பிப்போனார்கள். ⁴⁶ மூன்று நாட்களுக்குப்பின்பு, அவர் தேவாலயத்தில் போதகர்கள் நடுவில் உட்கார்ந்திருப்பதையும், அவர்கள் பேசுகிறதைக் கவனிப்பதையும், அவர்களிடம் கேள்விகளைக் கேட்பதையும் பார்த்தார்கள். ⁴⁷ இயேசு பேசுவதைக்கேட்ட எல்லோரும் அவருடைய புத்தியையும் அவர் போதகர்களுடைய கேள்விகளுக்கு சொன்ன பதில்களையும் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ⁴⁸ இயேசுவின் பெற்றோரும் அவரைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அப்பொழுது அவருடைய தாயார் அவரை நோக்கி: மகனே! ஏன் எங்களுக்கு இப்படிச் செய்தாய்? இதோ, உன் தகப்பனும் நானும் மிகுந்த கவலையோடு உன்னைத் தேடினோம் என்றாள். ⁴⁹ அதற்கு அவர்: நீங்கள் ஏன்

என்னைத் தேடினீர்கள்? நான் என் பிதாவின் காரியங்களை செய்யவேண்டும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? என்றார்.
⁵⁰ ஆனால், அவர் சொன்ன வார்த்தைகளை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை.
⁵¹ பின்பு அவர் அவர்களோடுபோய், நாசரேத்தாருக்குச் சென்று, அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தார். அவருடைய தாயார் இந்த விஷயங்களையெல்லாம் தன் இருதயத்திலே வைத்துக்கொண்டாள்.
⁵² இயேசுவானவர் ஞானத்திலும், வளர்ச்சியிலும், தேவகிருபையிலும், மனிதர்கள் தயவிலும் அதிகமாக வளர்ந்தார்.

அத்தியாயம் 3

யோவான்ஸ்நானின் பிரசங்கம்

¹ திபேரியு பேரரசர் அரசாண்ட பதினைந்தாம் வருடத்தில், பொந்தியுபிலாத்து யூதேயா நாட்டிற்கு அதிபதியாகவும், ஏரோது கலிலேயாவிற்கு அதிபதியாகவும், அவன் சகோதரனாகிய பிலிப்பு இத்துரேயா மற்றும் திராகொனித்தி நாட்டிற்கும் அதிபதியாகவும், லிசானியா அபிலேனேக்கு அதிபதியாகவும்,
² அன்னாவும் காய்பாவும் பிரதான ஆசாரியர்களாகவும் இருந்தகாலத்தில் வனாந்திரத்திலே சகரியாவின் குமாரனாகிய யோவானுக்கு தேவனுடைய வார்த்தை உண்டானது. ³ அப்பொழுது:

“கர்த்தருக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்துங்கள்,
அவருக்குப் பாதைகளைச் செவ்வைப்படுத்துங்கள்
என்றும்,

⁴ பள்ளங்களெல்லாம் நிரப்பப்படும்,
எல்லா மலைகளும் குன்றுகளும்
தாழ்த்தப்படும்,

கோணலானவைகள் நேராகும்,
கரடானவைகள் சமமாகும் என்றும்,

⁵ மாம்சமான எல்லோரும் தேவனுடைய
இரட்சிப்பைக் காண்பார்கள் என்றும்,
வனாந்திரத்திலே கூப்பிடுகிறவனுடைய
சத்தம் உண்டாகும்”

என்று ஏசாயா தீர்க்கதரிசியின் புத்தகத்தில்
எழுதியிருக்கிறபடி,

⁶ அவன் யோர்தான் நதிக்கு அருகில் உள்ள
தேசத்திற்குப்போய், பாவமன்னிப்புக்கென்று
மனந்திரும்புதலுக்கான ஞானஸ்நானத்தைக்குறித்துப்
பிரசங்கித்தான். ⁷ அவன், தன்னிடத்தில்

ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு வந்த மக்கள்
கூட்டத்தை நோக்கி: “விரியன்பாம்புக்
குட்டிகளே!

வருங்கோபத்திற்குத்
தப்பித்துக்கொள்ள உங்களுக்கு
வழிகாட்டினவன் யார்?

⁸ மனந்திரும்புதலுக்கு தகுந்த
கணிகளைக் கொடுங்கள்; ஆபிரகாம்

எங்களுடைய தகப்பன் என்று
உங்களுக்குள்ளேசொல்லாதிருங்கள்;

தேவன் இந்தக் கல்லுகளினால்
ஆபிரகாமுக்குப் பிள்ளைகளை

உண்டுபண்ண வல்லவராக இருக்கிறார் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ⁹ இப்பொழுதே கோடரியானது மரங்களின் வேர் அருகே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; எனவே நல்ல கனிகொடுக்காத மரங்களெல்லாம் வெட்டப்பட்டு நெருப்பிலே போடப்படும் என்றான். ¹⁰ அப்பொழுது மக்கள் அவனை நோக்கி: அப்படியானால் நாங்கள் என்னசெய்யவேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ¹¹ அவர்களுக்கு அவன் மறுமொழியாக: இரண்டு மேலாடையை வைத்திருக்கிறவன், ஒன்றும் இல்லாதவனுக்கு அதில் ஒன்றைக் கொடுக்கவேண்டும்; உணவு வைத்திருப்பவனும் அப்படியே செய்யவேண்டும்” என்றான். ¹² வரி வசூலிப்பவர்களும் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு வந்து, அவனை நோக்கி: “போதகரே, நாங்கள் என்னசெய்யவேண்டும்” என்று கேட்டார்கள். ¹³ அதற்கு அவன்: “உங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டதற்குமேல் அதிகமாக ஒன்றும் வாங்காதிருங்கள் என்றான். ¹⁴ போர்வீரர்களும் அவனை நோக்கி: “நாங்கள் என்னசெய்யவேண்டும்” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவன்: “நீங்கள் யாரிடமும் கட்டாயப்படுத்தி பணம் வாங்காமலும், ஒருவன் மேலும் பொய்யாக குற்றஞ்சாட்டாமலும், உங்களுடைய சம்பளமே போதும் என்று இருங்கள்” என்றான். ¹⁵ யோவானைப்பற்றி:

இவன்தான் கிறிஸ்துவோ என்று
மக்களெல்லோரும் நினைத்துக்கொண்டு,
தங்களுடைய இருதயங்களில்
யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது,

16 யோவான் எல்லோருக்கும் மறுமொழியாக:
“நான் தண்ணீரினால் உங்களுக்கு
ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறேன், என்னைவிட
வல்லவர் ஒருவர் வருகிறார், அவருடைய
காலணிகளின் வாரை அவிழ்ப்பதற்குக்கூட
நான் தகுதியானவன் இல்லை, அவர் பரிசுத்த
ஆவியானவராலும் அக்கினியினாலும்
உங்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்.

17 தூற்றுக்கூடை அவருடைய கையில்
இருக்கிறது, அவர் தமது களத்தை நன்றாக
சுத்தம்செய்து, தமது கோதுமையைக்
களஞ்சியத்தில் சேர்ப்பார்; பதரையோ
அணையாத அக்கினியினால் சுட்டெரிப்பார்”
என்றான். 18 வேறு அநேக புத்திமதிகளையும்
அவன் மக்களுக்குச் சொல்லிப்
பிரசங்கித்தான். 19 தேசத்தின் அதிபதியாகிய
ஏரோது, அவன் சகோதரன் பிலிப்புவின்
மனைவியாகிய ஏரோதியானைத் திருமணம்
செய்ததாலும், அவன் செய்த மற்றப்
பொல்லாங்குகளுக்காகவும், யோவானாலே
கடிந்துகொள்ளப்பட்டபோது, 20 ஏரோது தான்
செய்த மற்ற எல்லாப் பொல்லாங்குகளும்
போதாதென்று, யோவானைப் பிடித்து
சிறையில் அடைத்துவைத்தான்.

இயேசுவின்
வம்சவரலாறும்

ஞானஸ்நானமும்

²¹ மக்களெல்லோரும் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, இயேசுவும் ஞானஸ்நானம் பெற்று, ஜெபம்பண்ணும்போது, வானம் திறக்கப்பட்டது; ²² பரிசுத்த ஆவியானவர் புறாவைப்போல அவர்மேல் இறங்கினார். வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகி: “நீர் என்னுடைய நேசகுமாரன், உம்மிடம் பிரியமாக இருக்கிறேன்” என்று உரைத்தது. ²³ அப்பொழுது இயேசு ஏறக்குறைய முப்பது வயதுள்ளவராக இருந்தார். அவர் யோசேப்பின் குமாரனென்று எண்ணப்பட்டார். அந்த யோசேப்பு ஏலியின் குமாரன்; ²⁴ ஏலி மாத்தாத்தின் குமாரன்; மாத்தாத் லேவியின் குமாரன்; லேவி மெல்கியின் குமாரன்; மெல்கி யன்னாவின் குமாரன்; யன்னா யோசேப்பின் குமாரன்; ²⁵ யோசேப்பு மத்தத்தியாவின் குமாரன்; மத்தத்தியா ஆமோசின் குமாரன்; ஆமோஸ் நாசூமின் குமாரன்; நாசூம் எஸ்லியின் குமாரன்; எஸ்லி நங்காயின் குமாரன். ²⁶ நங்காய் மாகாத்தின் குமாரன்; மாகாத் மத்தத்தியாவின் குமாரன்; மத்தத்தியா சேமேயின் குமாரன்; சேமேய் யோசேப்பின் குமாரன்; யோசேப்பு யூதாவின் குமாரன்; யூதா யோவன்னாவின் குமாரன். ²⁷ யோவன்னா ரேசாவின் குமாரன்; ரேசா செருபாபேலின் குமாரன்; செருபாபேல் சலாத்தியேலின்

குமாரன்; சலாத்தியேல் நேரியின் குமாரன்.
²⁸ நேரி மெல்கியின் குமாரன்; மெல்கி
 அத்தியின் குமாரன்; அத்தி கோசாமின்
 குமாரன்; கோசாம் எல்மோதாமின்
 குமாரன்; எல்மோதாம் ஏரின் குமாரன்;
 ஏர் யோசேயின் குமாரன். ²⁹ யோசே
 எலியேசரின் குமாரன்; எலியேசர் யோரீமின்
 குமாரன்; யோரீம் மாத்தாத்தின் குமாரன்;
 மாத்தாத் லேவியின் குமாரன். ³⁰ லேவி
 சிமியோனின் குமாரன்; சிமியோன்
 யூதாவின் குமாரன்; யூதா யோசேப்பின்
 குமாரன்; யோசேப்பு யோனானின் குமாரன்;
 யோனாம் எலியாக்கீமின் குமாரன்.
³¹ எலியாக்கீம் மெலெயாவின் குமாரன்;
 மெலெயா மயினானின் குமாரன்; மயினான்
 மாத்தாத்தாவின் குமாரன்; மாத்தாத்தா
 நாத்தானின் குமாரன்; நாத்தான் தாவீதின்
 குமாரன். ³² தாவீது ஈசாயின் குமாரன்; ஈசாய்
 ஓபேத்தின் குமாரன்; ஓபேத் போவாஸின்
 குமாரன்; போவாஸ் சல்மோனின் குமாரன்;
 சல்மோன் நகசோனின் குமாரன். ³³ நகசோன்
 அம்மினதாபின் குமாரன்; அம்மினதாப்
 ஆராமின் குமாரன்; ஆராம் எஸ்ரோமின்
 குமாரன்; எஸ்ரோம் பாரேசின் குமாரன்;
 பாரேஸ் யூதாவின் குமாரன்; யூதா
 யாக்கோபின் குமாரன். ³⁴ யாக்கோபு
 ஈசாக்கின் குமாரன்; ஈசாக்கு ஆபிரகாமின்
 குமாரன்; ஆபிரகாம் தேராவின் குமாரன்;
 தேரா நாகோரின் குமாரன். ³⁵ நாகோர்

சேருக்கின் குமாரன்; சேருக் ரெசுவின் குமாரன்; ரெசுவேக்கின் குமாரன்; பேலேக் ஏபேரின் குமாரன்; ஏபேர் சாலாவின் குமாரன். ³⁶ சாலா காயினானின் குமாரன்; காயினான் அர்ப்பகசாத்தின் குமாரன்; அர்ப்பகசாத் சேமின் குமாரன்; சேம் நோவாவின் குமாரன்; நோவா லாமேக்கின் குமாரன். ³⁷ லாமேக்கு மெத்தூசலாவின் குமாரன்; மெத்தூசலா ஏனோக்கின் குமாரன்; ஏனோக்கு யாரேத்தின் குமாரன்; யாரேத் மகலாலெயேலின் குமாரன்; மகலாலெயேல் கேனானின் குமாரன்; கெய்னான் ஏனோசின் குமாரன். ³⁸ ஏனோஸ் சேத்தின் குமாரன்; சேத் ஆதாமின் குமாரன்; ஆதாம் தேவனால் உண்டானவன்.

அத்தியாயம் 4

இயேசு சாத்தானால் சோதிக்கப்படுதல்

¹ இயேசு பரிசுத்த ஆவியானவராலே நிறைந்தவராக யோர்தானைவிட்டுத் திரும்பி, பரிசுத்த ஆவியானவராலே வனாந்திரத்திற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டு, ² நாற்பதுநாட்கள் சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்டார். அந்த நாட்களில் அவர் ஒன்றும் சாப்பிடாமல் இருந்தார்; அந்த நாட்கள் முடிந்தபின்பு அவருக்குப் பசி உண்டானது. ³ அப்பொழுது சாத்தான் அவரை நோக்கி: நீர் தேவனுடைய குமாரனென்றால்,

இந்தக் கல் அப்பமாக மாறும்படிச் சொல்லும் என்றான். ⁴ இயேசு மறுமொழியாக: **மனிதன் அப்பத்தினால்மட்டுமில்லை, தேவனுடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறதே** என்றார். ⁵ பின்பு சாத்தான் அவரை உயர்ந்த மலையின்மேல் கொண்டுபோய், உலகத்தின் எல்லா ராஜ்யங்களையும் ஒரு நிமிஷத்திலே அவருக்குக் காண்பித்து: ⁶ இவைகள் எல்லாவற்றின்மேலும் உமக்கு அதிகாரத்தையும் இவைகளின் மகிமையையும் உமக்குத் தருவேன், இவைகள் என்னுடைய பொறுப்பில் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; எனக்கு இஷ்டமானவனுக்கு இவைகளைக் கொடுப்பேன். ⁷ நீர் என்முன் பணிந்து தொழுதுகொண்டால் இவைகளையெல்லாம் உமக்குத் தருவேன் என்று சொன்னான். ⁸ இயேசு அவனுக்கு மறுமொழியாக: **எனக்குப் பின்னாகப்போ சாத்தானே, உன் தேவனாகிய யெகோவாவைமட்டும் பணிந்துகொண்டு, அவர் ஒருவருக்குமட்டும் ஆராதனைசெய் என்று எழுதியிருக்கிறது** என்றார். ⁹ அப்பொழுது அவன் அவரை எருசலேமுக்குக் கொண்டுபோய், தேவாலயத்தின் உச்சியில் அவரை நிறுத்தி: நீர் தேவனுடைய குமாரனென்றால், இங்கேயிருந்து கீழே குதியும். ¹⁰ ஏனென்றால், உம்மைப் பாதுகாக்க தேவன் தம்முடைய

தூதர்களுக்குக் கட்டளையிடுவார்
 என்றும், ¹¹ உமது பாதம் கல்லில்
 மோதாதபடி, அவர்கள் உம்மை தங்களுடைய
 கைகளில் ஏந்திக்கொண்டுபோவார்கள்
 என்றும் எழுதியிருக்கிறது என்று
 சொன்னான். ¹² அதற்கு இயேசு:
 உன் தேவனாகிய யெகோவாவை
 சோதித்துப்பார்க்காதிருப்பாயாக
 என்றும் சொல்லியிருக்கிறதே என்றார்.
¹³ சாத்தான், இயேசுவை பலவிதங்களில்
 சோதித்துமுடித்தபின்பு சிலகாலம்
 அவரைவிட்டு விலகிப்போனான்.

இயேசுவின் ஊழிய ஆரம்பம்

¹⁴ பின்பு இயேசு பரிசுத்த
 ஆவியானவருடைய பலத்தினாலே
 கலிலேயாவிற் குத் திரும்பிப்போனார்.
 அவரைப்பற்றிய செய்தி சுற்றிலும்
 இருக்கிற தேசங்களெல்லாம் பரவியது.
¹⁵ அவர்களுடைய ஜெப ஆலயங்களில் அவர்
 உபதேசித்து, எல்லோராலும் புகழப்பட்டார்.
¹⁶ ஒரு நாள் இயேசு தாம் வளர்ந்த
 ஊராகிய நாசரேத்திற்கு வந்து, தம்முடைய
 வழக்கத்தின்படியே ஓய்வுநாளில் ஜெப
 ஆலயத்திற்குச் சென்று, வேதத்தை வாசிக்க
 எழுந்து நின்றார். ¹⁷ அப்பொழுது ஏசாயா
 தீர்க்கதரிசியின் புத்தகம் அவரிடத்தில்
 கொடுக்கப்பட்டது. அவர் புத்தகத்தை
 விரித்தபோது:

18 யெகோவாவுடைய ஆவியானவர் என்மேல்
இருக்கிறார்;

எளியவர்களுக்கு நற்செய்தியைப்
பிரசங்கிப்பதற்காக

என்னை அபிஷேகம்பண்ணினார்;

இருதயம் காயப்பட்டவர்களைக்
குணமாக்கவும்,

சிறைப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையையும்,

பார்வை இல்லாதவர்களுக்குப்
பார்வையையும்,

ஒடுக்கப்பட்டவர்களை விடுதலையாக்கவும்,

19 இந்த வருடம் யெகோவாவுடைய
கிருபையின் வருடம் என்பதைச்
சொல்லவும்,

என்னை அனுப்பினார்,” என்று
எழுதியிருக்கிறதை அவர் பார்த்து.

20 அதை வாசித்து, பின்பு புத்தகத்தைச்
சுருட்டி, பணிவிடை செய்பவனிடம்
கொடுத்து உட்கார்ந்தார். ஜெப

ஆலயத்திலுள்ள எல்லோரும் அவரை
உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

21 அப்பொழுது அவர் அவர்களோடு
பேசத்தொடங்கி: “நீங்கள் கேட்ட இந்த
வேதவாக்கியம் இன்று நிறைவேறியது”
என்றார்.

22 எல்லோரும் அவருக்கு
நற்சாட்சிக் கொடுத்து, அவர் பேசின
கிருபையுள்ள வார்த்தைகளைக்குறித்து
ஆச்சரியப்பட்டார்கள்: ஆனால், அவர்களில்
சிலர்: “இவன் யோசேப்பின் குமாரன்

அல்லவா” என்றார்கள். ²³ அவர் அவர்களை நோக்கி: “நீங்கள் என்னிடம், வைத்தியனே, உன்னைநீயே குணமாக்கிக்கொள் என்கிற பழமொழியைச் சொல்லி, நாங்கள் கேள்விப்பட்டபடி கப்பர்நகூமில் நீ செய்த செயல்களையெல்லாம் உன் சொந்த ஊராகிய இங்கேயும் செய் என்று சொல்லுவீர்கள் என்பது நிச்சயம். ²⁴ ஆனாலும் ஒரு தீர்க்கதரிசியை அவனுடைய சொந்த ஊரிலே ஒருவனும் அங்கீகரிக்கமாட்டான் என்று நிச்சயமாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ²⁵ அன்றியும் எலியா தீர்க்கதரிசி வாழ்ந்த நாட்களிலே மூன்று வருடங்களும் ஆறு மாதங்களும் வானம் அடைக்கப்பட்டு மழை இல்லாமல், தேசமெங்கும் கொடிய பஞ்சம் உண்டாயிருந்தபோது, இஸ்ரவேலில் அநேக விதவைகள் இருந்தார்கள். ²⁶ இருந்தாலும், எலியா தீர்க்கதரிசி, இவர்களில் எந்தவொரு யூதவிதவையிடமும் அனுப்பப்படாமல், சீதோன் நாட்டிலுள்ள சரெப்தா என்னும் ஊரில் இருந்த ஒரு விதவையிடம் அனுப்பப்பட்டான். ²⁷ அல்லாமலும் எலிசா தீர்க்கதரிசியின் காலத்திலே இஸ்ரவேலில் அநேக குஷ்டரோகிகள் இருந்தார்கள்; இருந்தாலும் சீரியா தேசத்தைச் சேர்ந்த நாகமானைத்தவிர அவர்களில் வேறு ஒருவனையும் எலிசா சுத்தமாக்கவில்லை என்று சத்தியத்தின்படி உங்களுக்குச்

சொல்லுகிறேன்” என்றார். ²⁸ ஜெப ஆலயத்திலிருந்த எல்லோரும், இவைகளைக் கேட்டபொழுது, கடும்கோபமடைந்து, ²⁹ எழுந்திருந்து, அவரை ஊருக்கு வெளியே தள்ளி, தங்களுடைய ஊர் கட்டப்பட்டிருந்த செங்குத்தான மலையின் உச்சியிலிருந்து அவரைத் தலைகீழாகத் தள்ளிவிடுவதற்காக அந்த இடத்திற்குக் கொண்டுபோனார்கள். ³⁰ ஆனால், அவர் அவர்கள் நடுவில் இருந்து கடந்துபோய்விட்டார்.

இயேசு அசுத்தஆவியைத் துரத்துதல்

³¹ பின்பு அவர் கலிலேயாவிலுள்ள கப்பர்நசூம் என்னும் பட்டணத்திற்கு வந்து, ஓய்வுநாட்களில் மக்களுக்குப் போதனை பண்ணினார். ³² அவருடைய வசனம் அதிகாரமுள்ளதாக இருந்தபடியால் அவருடைய போதனையைக் குறித்து அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். ³³ ஜெப ஆலயத்திலே அசுத்தஆவி பிடித்திருந்த ஒரு மனிதன் இருந்தான். ³⁴ அவன்: ஐயோ! நசரேயனாகிய இயேசுவே, எங்களுக்கும் உமக்கும் என்ன? எங்களைக் கெடுக்கவா வந்தீர்? நீர் யார் என்று நான் அறிவேன்; நீர் தேவனுடைய பரிசுத்தர் என்று அதிக சத்தமிட்டுச் சொன்னான். ³⁵ அதற்கு இயேசு: நீ பேசாமல் இவனைவிட்டு வெளியே போ என்று அதை அதட்டினார்; அப்பொழுது பிசாசு அவனை மக்களின் நடுவே கீழேத்

தள்ளி, அவனுக்கு ஒரு தீங்கும் செய்யாமல், அவனைவிட்டுப் போய்விட்டது. ³⁶ எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டு: இது என்ன வார்த்தையோ! அதிகாரத்தோடும் வல்லமையோடும் அசுத்தஆவிகளுக்குக் கட்டளையிடுகிறார், அவைகள் புறப்பட்டுப் போகிறதே என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். ³⁷ அவரைப்பற்றின புகழ் சுற்றிலுமிருந்த இடங்களிலெல்லாம் பரவியது.

இயேசு அநேகரை சுகமாக்குதல்

³⁸ பின்பு அவர் ஜெப ஆலயத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டு, சீமோன் வீட்டிற்குப் போனார். அங்கு சீமோனுடைய மாமியார் கடும் ஜூரத்தோடு படுத்திருந்தாள். அவளை குணமாக்கவேண்டுமென்று அவளுக்காக அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள். ³⁹ அவர் அவளிடம் குனிந்து நின்று, ஜூரம் நீங்கும்படி கட்டளையிட்டார், உடனே ஜூரம் அவளைவிட்டு நீங்கியது, அவள் எழுந்து அவர்களுக்குப் பணிவிடைசெய்தாள். ⁴⁰ சூரியன் அஸ்தமித்தபோது, மக்களெல்லோரும் பலவிதமான வியாதிகளால் கஷ்டப்பட்டவர்களை அவரிடத்தில் கொண்டுவந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவர்மேலும் அவர் தம்முடைய கரங்களை வைத்து, அவர்களை சுகமாக்கினார். ⁴¹ பிசாசுகளும்: நீர் தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து

என்று சத்தமிட்டு அநேகரைவிட்டுப் புறப்பட்டுப்போனது. அவர் கிறிஸ்து என்று பிசாசுகளுக்கு தெரிந்திருந்தபடியால் அவர் அவைகளைப் பேசவிடாமல் அதட்டினார். ⁴² சூரியன் உதயமானபோது அவர் புறப்பட்டு, வனாந்திரமான ஒரு இடத்திற்குப் போனார். அநேக மக்கள் அவரைத் தேடி அவரிடம் வந்து, அவர்களைவிட்டுப் போகவேண்டாம் என்று அவரைத் தடுத்து நிறுத்தப்பார்த்தனர். ⁴³ அவரோ அவர்களை நோக்கி: நான் மற்ற ஊர்களிலும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக்குறித்துப் பிரசங்கம் பண்ணவேண்டும், இதற்காகத்தான் அனுப்பப்பட்டேன் என்றார். ⁴⁴ அப்படியே கலிலேயா நாட்டிலுள்ள ஜெப ஆலயங்களில் பிரசங்கம்பண்ணிக்கொண்டுவந்தார்.

அத்தியாயம் 5

இயேசு சீடர்களை ஊழியத்திற்கு அழைத்தல்

¹ பின்பு அவர் கெனேசரேத்துக் கடலின் அருகே நின்றபோது, மக்கள் கூட்டம் தேவவசனத்தைக் கேட்பதற்காக அவரிடம் நெருங்கிவந்தார்கள்.

² அப்பொழுது கடற்கரையிலே நின்றுகொண்டிருந்த இரண்டு படகுகளைக் கண்டார். மீன்பிடிக்கிறவர்கள் படகுகளைவிட்டு இறங்கி வலைகளை

அலசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ³ அப்பொழுது அவர் ஒரு படகில் ஏறினார், அது சீமோனுடைய படகாக இருந்தது; அதைக் கரையிலிருந்து கொஞ்சம் தள்ளும்படி அவனைக் கேட்டுக்கொண்டு, அந்தப் படகில் உட்கார்ந்து, மக்களுக்குப் போதகம்பண்ணினார். ⁴ அவர் போதகம்பண்ணி முடித்தபின்பு சீமோனை நோக்கி: ஆழத்திற்குத் தள்ளிக்கொண்டுபோய், மீன்பிடிக்க உங்களுடைய வலைகளைப் போடுங்கள் என்றார். ⁵ அதற்குச் சீமோன்: ஐயா, இரவு முழுவதும் நாங்கள் முயற்சிசெய்தும் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை; இருப்பினும் உம்முடைய வார்த்தையின்படி நான் வலைகளைப் போடுகிறேன் என்றான். ⁶ அப்படியே அவர்கள் வலைகளைப் போட்டு, அவர்கள் வலைகள் கிழிந்துபோகும் அளவிற்கு அதிகமான மீன்களைப் பிடித்தார்கள். ⁷ அப்பொழுது மற்றப் படகில் இருந்த கூட்டாளிகள் வந்து தங்களுக்கு உதவிசெய்யவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு சைகை காட்டினார்கள்; அவர்கள் வந்து, இரண்டு படகுகளும் அமிழ்ந்துபோகும் அளவிற்கு நிரப்பினார்கள். ⁸ சீமோன்பேதுரு அதைக் கண்டு, இயேசுவின் பாதத்தில் விழுந்து: ஆண்டவரே, நான் பாவிமான மனிதன், நீர் என்னைவிட்டுப் போகவேண்டும் என்றான். ⁹ அவர்கள் அதிகமான மீன்களைப் பிடித்ததினால்,

அவனுக்கும் அவனோடு கூட இருந்த எல்லோருக்கும் பிரமிப்பாக இருந்ததால் அப்படிச் சொன்னான். ¹⁰ சீமோனுக்குக் கூட்டாளிகளான செபெதேயுவின் குமாரர்களாகிய யாக்கோபும் யோவானும் அப்படியே பிரமித்தார்கள். அப்பொழுது இயேசு சீமோனை நோக்கி: **பயப்படாதே, இனி நீ மனிதர்களைப் பிடிக்கிறவனாக இருப்பாய்** என்றார். ¹¹ அவர்கள் படகுகளைக் கரையிலே கொண்டுபோய் நிறுத்தி, எல்லாவற்றையும்விட்டு, அவருக்குப் பின்னே சென்றார்கள்.

குஷ்டரோகியான மனிதன்

¹² பின்பு அவர் ஒரு பட்டணத்தில் இருக்கும்போது, குஷ்டரோகம் நிறைந்த ஒரு மனிதன் இயேசுவைக் கண்டு, முகங்குப்புறவிழுந்து: ஆண்டவரே, உமக்கு விருப்பமானால், என்னைச் சுத்தப்படுத்த உம்மால் முடியும் என்று அவரை வேண்டிக்கொண்டான். ¹³ அவர் தமது கையை நீட்டி, அவனைத் தொட்டு: **எனக்கு விருப்பமுண்டு, சுத்தமாகு** என்றார்; உடனே குஷ்டரோகம் அவனைவிட்டு நீங்கியது. ¹⁴ அவர் அவனை நோக்கி: **நீ இதை யாருக்கும் உடனே சொல்லாமல், நீ எருசலேமுக்குப்போய், உன்னை ஆசாரியனுக்குக் காண்பித்து, நீ சுத்தமானதினால், மோசே கட்டளையிட்டபடி,**

அவர்களுக்குச் சாட்சியாகப் பலிசெலுத்து
என்று கட்டளையிட்டார். ¹⁵ அப்படியிருந்தும்
அவரைப்பற்றிய செய்தி அதிகமாகப்
பரவியது. அநேக மக்கள் அவருடைய
உபதேசத்தைக் கேட்பதற்கும் அவராலே
தங்களுடைய நோய்கள் நீங்கி
சுகமடைவதற்கும் கூடிவந்தார்கள். ¹⁶ அவரோ
வனாந்திரத்தில் தனிமையாகச் சென்று,
ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

பக்கவாதக்காரனை சுகப்படுத்துதல்

¹⁷ பின்பு ஒருநாள் அவர் உபதேசித்துக்கொண்டிருக்கிற
கலிலேயா யூதேயா நாடுகளிலுள்ள
எல்லா கிராமங்களிலும், எருசலேம்
நகரத்திலுமிருந்து வந்த பரிசேயர்களும்
வேதபண்டிதர்களும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்;
நோயாளிகளைக் குணமாக்கத்தக்க
கர்த்தருடைய வல்லமை அவரிடம்
இருந்தது. ¹⁸ அப்பொழுது சில
மனிதர்கள் பக்கவாதக்காரன் ஒருவனைப்
படுக்கையோடு எடுத்துக்கொண்டுவந்து,
அவனை உள்ளே கொண்டுபோகவும்
அவருக்கு முன்பாக வைக்கவும்
முயற்சித்தார்கள். ¹⁹ மக்கள் கூட்டம்
அதிகமாக இருந்தபடியால் அவனை
உள்ளே கொண்டுபோக முடியாமல்,
வீட்டின்மேல் ஏறி, தட்டோடுகள்வழியாக
மக்களின் மத்தியில் இயேசுவிற்கு முன்பாக
அவனைப் படுக்கையோடு இறக்கினார்கள்.

20 அவர்களுடைய விசுவாசத்தை அவர் கண்டு, பக்கவாதக்காரனை நோக்கி: **மனிதனே, உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது என்றார்.** 21 அப்பொழுது வேதபண்டிதர்களும் பரிசேயர்களும் யோசனைபண்ணி, தேவநிந்தனை சொல்லுகிற இவன் யார்? தேவன் ஒருவரேயன்றி பாவங்களை மன்னிக்கத்தக்கவர் யார்? என்றார்கள்.

22 இயேசு அவர்கள் சிந்தனைகளை அறிந்து, அவர்களை நோக்கி: **உங்களுடைய இருதயங்களில் நீங்கள் சிந்திக்கிறது என்ன?** 23 **உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது என்று சொல்வதோ அல்லது எழுந்து நட என்று சொல்வதோ, எது எளிது?** 24 பூமியிலே பாவங்களை மன்னிக்க மனிதகுமாரனுக்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதை நீங்கள் அறியவேண்டும் என்று சொல்லி, பக்கவாதக்காரனை நோக்கி: **நீ எழுந்து, உன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு, உன் வீட்டிற்குப் போ என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்** என்றார்.

25 உடனே அவன் அவர்களுக்கு முன்பாக எழுந்து, தன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு, தேவனை மகிமைப்படுத்தி, தன் வீட்டிற்குப்போனான். 26 அதினாலே எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டு, தேவனை மகிமைப்படுத்தினார்கள்; அல்லாமலும், அவர்கள் பயம் நிறைந்தவர்களாகி, அதிசயமான காரியங்களை இன்று

கண்டோம் என்றார்கள்.

மத்தேயுவின் ஊழிய அழைப்பு

²⁷ இவைகளுக்குப் பின்பு அவர் புறப்பட்டு, வரி வசூலிக்கும் மையத்தில் உட்கார்ந்திருந்த லேவி என்னும் பெயருடைய வரிவசூலிக்கும் ஒருவனைக் கண்டு: **என்னைப் பின்பற்றிவா** என்றார். ²⁸ அவன் எல்லாவற்றையும்விட்டு, எழுந்து, அவருக்குப் பின்னேசென்றான். ²⁹ அந்த லேவி என்பவன் தன் வீட்டிலே அவருக்குப் பெரிய விருந்துபண்ணினான். அநேக வரி வசூலிப்பவர்களும் மற்றவர்களும் அவர்களோடு பந்தியில் இருந்தார்கள். ³⁰ வேதபண்டிதர்களும் பரிசேயர்களும் அவருடைய சீடர்களுக்கு எதிராக முறுமுறுத்து: நீங்கள் வரி வசூலிப்பவர்களோடும் பாவிகளோடும் உட்கார்ந்து சாப்பிடுகிறதும் குடிக்கிறதும் ஏன்? என்று கேட்டார்கள். ³¹ இயேசு அவர்களுக்கு மறுமொழியாக: **நோயாளிகளுக்குத்தான் வைத்தியன் தேவையேதவிர சுகமாக உள்ளவர்களுக்குத் தேவையில்லை.** ³² நீதிமாண்களையல்ல, பாவிகளையே மனந்திரும்புகிறதற்கு அழைக்கவந்தேன் என்றார்.

உபவாசத்தைப்பற்றிய கேள்வி

³³ பின்பு அவர்கள் அவரை நோக்கி: யோவானுடைய சீடர்கள் அநேகந்தரம் உபவாசித்து ஜெபம் செய்துவருகிறார்கள்,

பரிசேயர்களுடைய சீடர்களும் அப்படியே செய்கிறார்கள், உம்முடைய சீடர்கள் சாப்பிடவும் குடிக்கவும் செய்கிறார்களே, அது எப்படி என்று கேட்டார்கள். ³⁴ அதற்கு இயேசு: மணவாளன் தங்களோடு இருக்கும்போது மணவாளனுடைய தோழர்களை நீங்கள் உபவாசிக்கச் சொல்லமுடியுமா? ³⁵ மணவாளன் அவர்களைவிட்டுப் போகும் நாட்கள் வரும், அந்த நாட்களிலே உபவாசிப்பார்கள் என்றார். ³⁶ அவர்களுக்கு ஒரு உவமையையும் சொன்னார்: ஒருவனும் புதிய ஆடையின் துண்டைப் பழைய ஆடையோடு வைத்து இணைக்கமாட்டான், இணைத்தால் புதியது பழையதைக் கிழிக்கும்; புதிய ஆடை பழைய ஆடைக்குப் பொருத்தமாக இருக்காது. ³⁷ ஒருவனும் புதிய திராட்சைரசத்தைப் பழைய தோல் பைகளில் ஊற்றி வைக்கமாட்டான்; ஊற்றிவைத்தால் புதிய திராட்சைரசம் தோல் பைகளைக் கிழித்துப்போடும், திராட்சைரசமும் சிந்திப்போகும், தோல் பைகளும் கெட்டுப்போகும். ³⁸ புதிய திராட்சைரசத்தைப் புதிய தோல் பைகளில் ஊற்றி வைக்கவேண்டும், அப்பொழுது இரண்டும் பத்திரமாக இருக்கும். ³⁹ அன்றியும் ஒருவனும் பழைய திராட்சைரசத்தைக் குடித்தவுடனே புதிய திராட்சைரசத்தை விரும்பமாட்டான், பழைய திராட்சைரசமே நல்லதென்று சொல்லுவான் என்றார்.

அத்தியாயம் 6

ஓய்வுநாளின் ஆண்டவர்

¹ பஸ்கா பண்டிகையின் இரண்டாம் நாளைக்குப் பின்வந்த முதலாம் ஓய்வுநாளிலே, இயேசு வயல்வெளியில் நடந்துபோகும்போது, அவருடைய சீடர்கள் கதிர்களைக் கொய்து, கைகளினால் நிமிட்டித்தின்றார்கள். ² பரிசேயர்களில் சிலர் அவர்களை நோக்கி: ஓய்வுநாளில் செய்யக்கூடாததை நீங்கள் ஏன் செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். ³ இயேசு அவர்களுக்கு மறுமொழியாக: தாவீதும் அவனோடுகூட இருந்தவர்களும் பசியாக இருந்தபோது செய்ததை நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா? அவன் தேவனுடைய வீட்டிற்கு சென்று, ஆசாரியர்கள்தவிர வேறுயாரும் சாப்பிடக்கூடாத தேவசமூகத்தின் அப்பங்களைக் கேட்டு வாங்கி, ⁴ தான் சாப்பிட்டதுமல்லாமல், தன்னோடு இருந்தவர்களுக்கும் கொடுத்தானே என்று சொன்னார். ⁵ மேலும் மனிதகுமாரன் ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவராக இருக்கிறார் என்றார். ⁶ வேறொரு ஓய்வுநாளிலே, அவர் ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்று உபதேசித்தார். அங்கே வலது கை சும்பின ஒரு மனிதன் இருந்தான். ⁷ அப்பொழுது வேதபண்டிதர்களும் பரிசேயர்களும் அவரிடத்தில் குற்றம் கண்டுபிடிக்கும்படி,

ஓய்வுநாளில் சுகமாக்குவாரோ என்று அவரை கவனித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ⁸ அவர்களுடைய சிந்தனைகளை அவர் அறிந்து, சூம்பின கையை யுடைய மனிதனை நோக்கி: நீ எழுந்து நடுவில் நில் என்றார். அவன் எழுந்து நின்றான். ⁹ அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி: நான் உங்களிடம் ஒன்று கேட்கிறேன்; ஓய்வுநாட்களில் நன்மை செய்வதோ, தீமை செய்வதோ? அல்லது ஜீவனைக் காப்பதோ, அழிப்பதோ? எது நியாயம் என்று கேட்டு, ¹⁰ அவர்களெல்லோரையும் சுற்றிப்பார்த்து, அந்த மனிதனை நோக்கி: உன் கையை நீட்டு என்றார். அப்படியே அவன் தன் கையை நீட்டினான், உடனே அவன் கை மறுகையைப்போல குணமானது. ¹¹ அவர்களோ அதிக கோபம் கொண்டு, இயேசுவை என்ன செய்யலாம் என்று ஒருவருக்கொருவர் ஆலோசனைபண்ணினார்கள்.

பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்கள்

¹² அந்த நாட்களிலே, அவர் ஜெபம்பண்ணும்படி ஒரு மலையின்மேல் ஏறி, இரவு முழுவதும் தேவனை நோக்கி ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். ¹³ பொழுதுவிடிந்தபோது, அவர் தம்முடைய சீடர்களை வரவழைத்து, அவர்களில் பன்னிரண்டுபேரைத் தெரிந்துகொண்டு,

அவர்களுக்கு அப்போஸ்தலர்கள்
என்று பெயரிட்டார். ¹⁴ அவர்கள்
யாரென்றால், பேதுரு என்று தாம் பெயரிட்ட
சீமோன், அவனுடைய சகோதரனாகிய
அந்திரேயா, யாக்கோபு, யோவான்,
பிலிப்பு, பர்தொலொமேயு, ¹⁵ மத்தேயு,
தோமா, அல்பேயுவின் குமாரனாகிய
யாக்கோபு, செலோத்தே எனப்பட்ட
சீமோன், ¹⁶ யாக்கோபின் சகோதரனாகிய
யூதா, துரோகியான யூதாஸ்காரியோத்து
என்பவர்களே.

ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் ஐயோ

¹⁷ பின்பு அவர் அவர்களுடன் இறங்கி,
சமமான ஒரு இடத்திலே நின்றார்.
அங்கே அவருடைய சீடர்கள் அநேகரும்,
அவருடைய உபதேசத்தைக் கேட்பதற்காகவும்,
தங்களுடைய வியாதிகளிலிருந்து
குணமாக்கப்படுவதற்காகவும், யூதேயா
மற்றும் எருசலேம் நகரங்களில்
இருந்தும், தீரு சீதோன் பட்டணங்கள்
இருக்கிற கடலோரத்தில் இருந்தும்
அநேக மக்கள் வந்திருந்தார்கள்.
¹⁸ அசுத்தஆவிகளால் வாதிக்கப்பட்டவர்களும்
வந்து, ஆரோக்கியமடைந்தார்கள்.
¹⁹ அவரிடத்திலிருந்து வல்லமை புறப்பட்டு
எல்லோரையும் குணமாக்கினபடியினாலே,
மக்கள் எல்லோரும் அவரைத் தொடுவதற்காக

முயற்சிசெய்தார்கள். ²⁰ அப்பொழுது அவர் தம்முடைய சீடர்களை நோக்கிப்பார்த்து:

“தரித்திரர்களாகிய நீங்கள் பாக்கியவான்கள்; தேவனுடைய இராஜ்யம் உங்களுடையது.

²¹ இப்பொழுது பசியாக இருக்கிற நீங்கள் பாக்கியவான்கள்;

திருப்தியடைவீர்கள்.

இப்பொழுது அழுகிற நீங்கள் பாக்கியவான்கள்;

இனி சிரிப்பீர்கள்.

²² மனிதகுமாரனைப் பின்பற்றுவதால் மக்கள் உங்களைப் பகைத்து,

உங்களை நிராகரித்து,

உங்களை அவமதித்து,

உங்களுடைய பெயரைப் பொல்லாததென்று சொல்லி

உங்களைத் தள்ளிவிடும்போது நீங்கள் பாக்கியவான்களாக இருப்பீர்கள்.

²³ “அந்த நாளிலே நீங்கள் சந்தோஷப்பட்டு மகிழ்ந்திருங்கள்; பரலோகத்தில்

உங்களுடைய பலன் அதிகமாக

இருக்கும்; அவர்களுடைய முற்பிதாக்கள் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் அப்படித்தான்

செய்தார்கள்.

²⁴ செல்வந்தர்களாகிய உங்களுக்கு ஐயோ;

உங்களுடைய ஆறுதலை நீங்கள் அடைந்து விட்டீர்கள்.

²⁵ திருப்தியுள்ளவர்களாக இருக்கிற உங்களுக்கு ஐயோ;

நீங்கள் பசியாக இருப்பீர்கள்.

இப்பொழுது சிரிக்கிற உங்களுக்கு ஐயோ;

இனித் துக்கப்பட்டு அழுவீர்கள்.

²⁶ எல்லா மனிதர்களும் உங்களைக்குறித்துப்

புகழ்ச்சியாகப்

பேசும்போது

உங்களுக்கு ஐயோ;

அவர்களுடைய

முற்பிதாக்கள்

கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளைக்குறித்தும்

அப்படித்தான் பேசினார்கள்.

பகைவர்களை நேசியுங்கள்

²⁷ “என் வார்த்தைகளைக் கேட்கிற

உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன்:

உங்களுடைய பகைவர்களை நேசியுங்கள்;

உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு

நன்மை செய்யுங்கள்.

²⁸ உங்களைச்

சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள்;

உங்களை அவமதிக்கிறவர்களுக்காக

ஜெபம்பண்ணுங்கள்.

²⁹ உன்னை

ஒரு கன்னத்தில் அறைகிறவனுக்கு

மறு கன்னத்தையும் காட்டு; உன்

மேலாடையை எடுத்துக்கொள்ளுகிறவன்

உன் ஆடையையும் எடுத்துக்கொள்ளத்

தடைபண்ணாதே. ³⁰ உன்னிடத்தில் கேட்கிற

எவனுக்கும் கொடு; உன்னுடையதை

எடுத்துக்கொள்ளுகிறவனிடத்தில் அதைத்

திரும்பக் கேட்காதே.

³¹ மனிதர்கள்

உங்களுக்கு எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று

விரும்புகிறீர்களோ, அப்படியே நீங்களும்

அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள். ³² உங்களை நேசிக்கிறவர்களையே நீங்களும் நேசித்தால், உங்களுக்குப் பலன் என்ன? பாவிகளும் தங்களை நேசிக்கிறவர்களை நேசிக்கிறார்களே. ³³ உங்களுக்கு நன்மைசெய்கிறவர்களுக்கே நீங்களும் நன்மைசெய்தால், உங்களுக்குப் பலன் என்ன? பாவிகளும் அப்படிச் செய்கிறார்களே. ³⁴ திரும்பக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்பி நீங்கள் கடன்கொடுத்தால் உங்களுக்குப் பலன் என்ன? திரும்பத் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று பாவிகளும் பாவிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்களே. ³⁵ உங்களுடைய பகைவர்களை நேசியுங்கள், நன்மை செய்யுங்கள், பிரதிபலன் எதிர்பார்க்காமல் கடன் கொடுங்கள்; அப்பொழுது உங்களுடைய பலன் அதிகமாக இருக்கும், உன்னதமான தேவனுக்கு நீங்கள் பிள்ளைகளாக இருப்பீர்கள்; அவர் நன்றியறியாதவர்களுக்கும் துரோகிகளுக்கும் நன்மை செய்கிறாரே. ³⁶ எனவே உங்களுடைய பிதா இரக்கமுள்ளவராக இருக்கிறதுபோல, நீங்களும் இரக்கமுள்ளவர்களாக இருங்கள்.

மற்றவர்களை நியாயந்தீர்த்தல்

³⁷ மற்றவர்களைக் குற்றவாளிகள் என்று சொல்லாதிருங்கள்; அப்பொழுது நீங்களும் குற்றவாளிகள் என்று

சொல்லப்படாமலிருப்பீர்கள்;
 மற்றவர்களை தண்டனைக்குள்ளாகும்படி
 தீர்க்காதிருங்கள், அப்பொழுது
 நீங்களும் தண்டனைக்குள்ளாகத்
 தீர்க்கப்படாமலிருப்பீர்கள்; விடுதலைபண்ணுங்கள்,
 அப்பொழுது நீங்களும் விடுதலைபண்ணப்படுவீர்கள்.
³⁸ கொடுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்கும்
 கொடுக்கப்படும்; அமுக்கிக் குலுக்கிச் சரிந்து
 விழும்படி நன்றாக அளந்து, உங்களுடைய
 மடியிலே போடுவார்கள்; நீங்கள் எந்த
 அளவினால் அளக்கிறீர்களோ அந்த
 அளவினால் உங்களுக்கும் அளக்கப்படும்
 என்றார். ³⁹ பின்னும் அவர் ஒரு
 உவமையை அவர்களுக்குச் சொன்னார்:
 பார்வையற்றவனுக்கு பார்வையற்றவன்
 வழிகாட்ட முடியுமோ? இருவரும் பள்ளத்தில்
 விழுவார்கள் அல்லவா? ⁴⁰ சீடன்
 தன் குருவிற்கு மேலானவன் இல்லை,
 பயிற்சியில் முழுமையாக தேறினவன் தன்
 குருவைப்போல இருப்பான். ⁴¹ நீ உன்
 கண்ணில் இருக்கிற மரத்தைப் பார்க்காமல்,
 உன் சகோதரன் கண்ணில் இருக்கிற
 துரும்பைப் பார்க்கிறது என்ன? ⁴² அல்லது
 நீ உன் கண்ணில் இருக்கிற மரத்தைப்
 பார்க்காமல், உன் சகோதரனை நோக்கி:
 சகோதரனே, நான் உன் கண்ணில் இருக்கிற
 துரும்பை எடுத்துப்போடுகிறேன் என்று நீ
 சொல்வது எப்படி? மாயக்காரனே! முன்பு உன்
 கண்ணில் இருக்கிற மரத்தை எடுத்துப்போடு,

பின்பு உன் சகோதரன் கண்ணில் இருக்கிற துரும்பை எடுத்துப்போடும் வழியைப் பார்ப்பாய்.

மரங்களும் அதின் கனிகளும்

⁴³ நல்ல மரமானது கெட்ட கனியைக் கொடுக்காது, கெட்ட மரமானது நல்ல கனியைக் கொடுக்காது. ⁴⁴ ஒவ்வொரு மரமும் அதின் கனியினால் அறியப்படும்; முட்செடிகளில் அத்திப்பழங்களைப் பறிக்கிறதும்பில்லை, நெருஞ்சிச்செடியில் திராட்சைப்பழங்களைப் பறிக்கிறதும்பில்லை. ⁴⁵ நல்ல மனிதன் தன் இருதயமாகிய நல்ல பொக்கிஷத்திலிருந்து நல்லதை எடுத்துக்காட்டுகிறான்; பொல்லாத மனிதன் தன் இருதயமாகிய பொல்லாத பொக்கிஷத்திலிருந்து பொல்லாததை எடுத்துக்காட்டுகிறான்; இருதயத்தின் நிறைவினால் அவனவனுடைய வாய் பேசும்.

கற்பாறைமேலும் மணலின்மேலும்
கட்டப்பட்ட வீடுகள்

⁴⁶ என்னை ஆண்டவரே! ஆண்டவரே! என்று நீங்கள் சொல்லியும், நான் சொல்லுகிறபடி நீங்கள் செய்யாமல் போகிறதென்ன? ⁴⁷ என்னிடத்தில் வந்து, என் வார்த்தைகளைக்கேட்டு, அதின்படி செய்கிறவன் யாருக்கு ஒப்பாக இருக்கிறான் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுவேன். ⁴⁸ ஆழமாகத் தோண்டி, கற்பாறையின்மேல்

அஸ்திபாரம்போட்டு, வீடுகட்டுகிற மனிதனுக்கு ஒப்பாக இருக்கிறான்; பெருவெள்ளம் வந்து, நீரோட்டம் அந்த வீட்டின்மேல் மோதியும், அதை அசைக்க முடியாமல்போனது; ஏனென்றால், அது கன்மலையின்மேல் அஸ்திபாரம் போடப்பட்டிருந்தது. ⁴⁹ என் வார்த்தைகளைக் கேட்டும் அதின்படி செய்யாதவன் எவனோ, அவன் அஸ்திபாரமில்லாமல் மண்ணின்மேல் வீடுகட்டினவனுக்கு ஒப்பாக இருக்கிறான்; நீரோட்டம் அந்த வீட்டின்மேல் மோதினவுடனே அது விழுந்து முழுவதும் அழிந்துபோனது” என்றார்.

அத்தியாயம் 7

நூற்றுக்கு அதிபதியின் விசுவாசம்

¹ இயேசு தம்முடைய வார்த்தைகளையெல்லாம் மக்கள் கேட்கும்படி சொல்லிமுடித்தபின்பு, கப்பர்நகூமுக்குப் போனார். ² அங்கே நூறுபேர்கொண்ட படைப்பிரிவின் அதிபதி ஒருவனுக்குப் பிரியமான வேலைக்காரன் வியாதியால் மரணவேதனைப்பட்டான். ³ அவன் இயேசுவைக்குறித்துக் கேள்விப்பட்டபோது, அவர் வந்து தன் வேலைக்காரனைக் குணமாக்கவேண்டும் என்று, அவரைக் கேட்டுக்கொள்ள யூதர்களுடைய ஆலய மூப்பர்களை அவரிடத்தில் அனுப்பினான். ⁴ அவர்கள்

இயேசுவினிடத்தில் வந்து, அவரைத் தாழ்மையாக வேண்டிக்கொண்டு: நீர் அவனுக்கு இந்த தயவுசெய்கிறதற்கு அவன் தகுதி உடையவனாக இருக்கிறான். ⁵ அவன் நம்முடைய மக்களை நேசித்து, நமக்கு ஒரு ஜெப ஆலயத்தையும் கட்டினான் என்றார்கள். ⁶ அப்பொழுது இயேசு அவர்களோடு போனார். வீட்டிற்கு அருகில் சென்றபோது, அந்த படைஅதிபதி தன் நண்பரை நோக்கி: நீங்கள் இயேசுவிடம்போய், ஆண்டவரே! நீர் வருத்தப்படவேண்டாம்; நீர் என் வீட்டிற்குள் பிரவேசிக்க நான் தகுதியானவன் இல்லை; ⁷ உம்மிடத்திற்கு வர நான் என்னைத் தகுதியானவனாக நினைக்கவில்லை; ஒரு வார்த்தைமட்டும் சொல்லும், அப்பொழுது என் வேலைக்காரன் சுகம் பெறுவான். ⁸ நான் அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவனாக இருந்தாலும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிற போர்வீரர்களும் உண்டு; நான் ஒருவனைப் போ என்றால் போகிறான், மற்றொருவனை வா என்றால் வருகிறான், என் வேலைக்காரனை, இதைச் செய் என்றால் செய்கிறான் என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்லுங்கள் என்று அவர்களை அனுப்பினான். ⁹ இயேசு இவைகளைக் கேட்டு அவனைக்குறித்து ஆச்சரியப்பட்டு, அவருக்குப் பின்னே வருகிற மக்களைப் பார்த்து: **இஸ்ரவேலரிடத்தில் இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தை நான் இதுவரை கண்டதில்லை**

என்று **உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்** என்றார். ¹⁰ அனுப்பப்பட்டவர்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பிவந்தபோது, வியாதியாகக்கிடந்த வேலைக்காரன் சுகம் பெற்றிருந்ததைக் கண்டார்கள்.

விதவையின் மகனை உயிரோடு எழுப்புதல்

¹¹ மறுநாளிலே இயேசு நாயீன் என்னும் ஊருக்குப் போனார்; அவருடைய சீடர்களும் திரளான மக்களும் அவரோடு போனார்கள். ¹² அவர், அந்த ஊரின் தலைவாசலுக்கு அருகில் வந்தபோது, மரித்துப்போன ஒருவனை அடக்கம்பண்ணுவதற்காக கொண்டுவந்தார்கள்; அவன் தன் விதவைத் தாய்க்கு ஒரே மகனாக இருந்தான்; அந்த ஊரில் உள்ள அநேக மக்கள் அவளோடு வந்தார்கள். ¹³ இயேசு அவளைப் பார்த்து, அவள்மேல் மனமிரங்கி: **அழவேண்டாம் என்று சொல்லி,** ¹⁴ அருகில் வந்து, பாடையைத் தொட்டார்; அதைச் சுமந்துகொண்டுவந்தவர்கள் நின்றார்கள்; அப்பொழுது அவர்: **வாலிபனே, எழுந்திரு என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்** என்றார். ¹⁵ மரித்தவன் உயிரோடு எழுந்து உட்கார்ந்து, பேசத்தொடங்கினான். அவனை அவன் தாயாரிடம் ஒப்படைத்தார். ¹⁶ எல்லோரும் பயந்து: மகா தீர்க்கதரிசியானவர் நமக்குள்ளே தோன்றியிருக்கிறார் என்றும்,

தேவன் தமது மக்களைச் சந்தித்தார் என்றும் சொல்லி, தேவனை மகிமைப்படுத்தினார்கள். 17 இந்தச் செய்தி யூதேயா நாடு முழுவதும் சுற்றியிருக்கிற பகுதிகள் எல்லாவற்றிலும் பிரசித்தமானது.

இயேசுவும் யோவான்ஸ்நானும்

18 இவைகளையெல்லாம் யோவானுடைய சீடர்கள் அவனுக்கு அறிவித்தார்கள். அப்பொழுது யோவான் தன் சீடர்களில் இரண்டுபேரை அழைத்து, 19 நீங்கள் இயேசுவினிடத்திற்குப்போய்: வருகிறவர் நீர்தானா? அல்லது வேறொருவர் வர நாங்கள் காத்திருக்கவேண்டுமா? என்று கேளுங்கள் என்று சொல்லி அனுப்பினான். 20 அப்படியே அவர்கள் இயேசுவிடம் வந்து: வருகிறவர் நீர்தானா? அல்லது வேறொருவர் வர நாங்கள் காத்திருக்கவேண்டுமா? என்று கேட்கும்படி யோவான்ஸ்நானன் எங்களை உம்மிடம் அனுப்பினார் என்றார்கள். 21 அந்த நேரத்திலே நோய்களையும் கொடிய வியாதிகளையும் பொல்லாத ஆவிகளையும் கொண்டிருந்த அநேகரை அவர் குணமாக்கி, அநேக குருடர்களுக்குப் பார்வையளித்தார். 22 இயேசு அவர்களுக்கு மறுமொழியாக: நீங்கள் போய், பார்த்தவைகளையும் கேட்டவைகளையும் யோவானுக்கு சொல்லுங்கள்; பார்வையற்றோர் பார்வையடைகிறார்கள், சப்பாணிகள்

நடக்கிறார்கள், குஷ்டரோகிகள்
 சுத்தமாகிறார்கள், காதுகேளாதோர்
 கேட்கிறார்கள், மரித்தோர் உயிரோடு
 எழுந்திருக்கிறார்கள், தரித்திரர்களுக்கு
 நற்செய்தி பிரசங்கிக்கப்படுகிறது.

²³ என்னிடத்தில் என் செயல்களைக்குறித்து
 சந்தேகமில்லாமல் விசுவாசிக்கிறவன்
 எவனோ அவன் பாக்கியவான் என்றார்.

²⁴ யோவானால் அனுப்பப்பட்டவர்கள்
 போனபின்பு அவர் யோவானைப்பற்றி
 மக்களுக்குச் சொன்னது என்னவென்றால்:
 எதைப்பார்க்க வனாந்திரத்திற்குப்
 போனீர்கள்? காற்றினால் அசைகின்ற
 புல்லையோ? ²⁵ இல்லையென்றால்,

எதைப்பார்க்கப் போனீர்கள்? விலையுயர்ந்த
 ஆடை அணிந்த மனிதனையோ?
 அலங்கார ஆடை அணிந்து சுகபோகமாக
 வாழ்கிறவர்கள் அரசருடைய
 மாளிகைகளிலே இருக்கிறார்கள்.

²⁶ இல்லையென்றால், எதைப்பார்க்கப்
 போனீர்கள்? தீர்க்கதரிசியையோ? ஆம்,
 தீர்க்கதரிசியைவிட உயர்ந்தவனையே என்று
 உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

²⁷ இதோ, நான் என் தூதுவனை உமக்கு
 முன்பாக அனுப்புகிறேன்;
 அவன் உமக்குமுன்னேபோய்,
 உமது வழியை ஆயத்தம்பண்ணுவான்
 என்று எழுதிய வாக்கியத்தில்
 சொல்லப்பட்டவன் இவன்தான்.

28 பெண்களிடத்திலே பிறந்தவர்களில் யோவான்ஸ்நானனைவிட பெரிய தீர்க்கதரிசி ஒருவனும் இல்லை; ஆனாலும், தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் சிறியவனாக இருக்கிறவன் அவனைவிட பெரியவனாக இருக்கிறான் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். 29 யோவானுடைய உபதேசத்தைக் கேட்ட வரி வசூலிப்பவர்களும், மக்களும் அவனிடம் ஞானஸ்நானம் பெற்று, தேவன் நீதியுள்ளவர் என்று அறிக்கை செய்தார்கள். 30 ஆனால், பரிசேயர்களும் நியாயப்பண்டிதர்களும் அவனிடம் ஞானஸ்நானம் பெறாமல் தேவனுடைய ஆலோசனையைத் தள்ளிவிட்டார்கள். 31 மறுபடியும் இயேசு சொன்னது என்னவென்றால்: இந்த வம்சத்தை யாருக்கு ஒப்பிடுவேன்? இவர்கள் யாருக்கு ஒப்பாக இருக்கிறார்கள்? 32 சந்தைகளில் உட்கார்ந்து, ஒருவரையொருவர் பார்த்து: உங்களுக்காக புல்லாங்குழல் ஊதினோம், நீங்கள் கூத்தாடவில்லை; உங்களுக்காகப் புலம்பினோம், நீங்கள் அழவில்லை என்று குறைசொல்லுகிற குழந்தைகளுக்கு ஒப்பாக இருக்கிறார்கள். 33 யோவான்ஸ்நானன் அப்பம் புசியாதவனும் திராட்சைரசம் குடிக்காதவனுமாக வந்தான்; அதற்கு நீங்கள்: அவன் பிசாசு பிடித்திருக்கிறவன் என்கிறீர்கள். 34 மனிதகுமாரன் சாப்பிட வந்தார்; அதற்கு

நீங்கள்: இதோ, சாப்பாட்டுப்பிரியனும் மதுபானப்பிரியனுமான மனிதன், வரி வசூலிப்பவர்களுக்கும் பாவிகளுக்கும் சிநேகிதன் என்கிறீர்கள். ³⁵ ஆனாலும் ஞானமானது அதின் குழந்தைகளால் நீதியுள்ளதென்று நிரூபிக்கப்படும் என்றார்.

பாவிமான பெண் இயேசுவை அபிஷேகித்தல்

³⁶ பரிசேயர்களில் ஒருவன் தன்னுடனே சாப்பிடவேண்டுமென்று அவரை வேண்டிக்கொண்டான்; அவர் அந்தப் பரிசேயனுடைய வீட்டிற்குச் சென்று சாப்பிட உட்கார்ந்தார். ³⁷ அப்பொழுது அந்த ஊரிலிருந்த பாவிமாகிய ஒரு பெண் அவர் பரிசேயன் வீட்டிலே உண்பதை அறிந்து, ஒரு பாத்திரத்தில் பரிமளதைலம் கொண்டுவந்து, ³⁸ அவருடைய பாதங்களின் அருகே நின்று அழுதுகொண்டு, அவருடைய பாதங்களைத் தன் கண்ணீரினால் நனைத்து, தன் தலைமயிரினால் துடைத்து, அவருடைய பாதங்களை முத்தம் செய்து, பரிமளதைலத்தைப் பூசினாள். ³⁹ அவரை அழைத்த பரிசேயன் அதை பார்த்தபோது, இவர் தீர்க்கதரிசியாக இருந்தால் தம்மைத் தொடுகிற பெண் எப்படிப்பட்டவள் என்று அறிந்திருப்பார்; இவள் பாவிமாக இருக்கிறாளே என்று தனக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டான். ⁴⁰ இயேசு அவனை

நோக்கி: சீமோனே, உனக்கு நான் ஒரு விஷயம் சொல்லவேண்டும் என்றார் அதற்கு அவன்: போதகரே, சொல்லும் என்றான். ⁴¹ அப்பொழுது அவர்: ஒருவனிடத்தில் இரண்டுபேர் கடன்பட்டிருந்தார்கள்; ஒருவன் ஐந்நூறு வெள்ளிக்காசும், மற்றவன் ஐம்பது வெள்ளிக்காசும் கொடுக்கவேண்டியதாயிருந்தது. ⁴² வாங்கிய கடனை திரும்பக்கொடுக்க அவர்களுக்கு முடியாததால், இருவருடைய கடன்களையும் மன்னித்துவிட்டான். இப்படியிருக்க, அவர்களில் எவன் அவனிடத்தில் அதிக அன்பாக இருப்பான்? அதைச் சொல் என்றார். ⁴³ சீமோன் மறுமொழியாக: எவனுக்கு அதிகமாக மன்னித்துவிட்டானோ அவனே அதிக அன்பாக இருப்பான் என்று நினைக்கிறேன் என்றான்; அதற்கு அவர்: சரியாக நினைத்தாய் என்று சொல்லி, ⁴⁴ பெண்ணின் பக்கம் அவர் திரும்பி, சீமோனை நோக்கி: இந்தப் பெண்ணைப் பார்க்கிறாயே; நான் உன் வீட்டிற்கு வந்தேன், நீ என் கால்களைக் கழுவத் தண்ணீர் தரவில்லை, இவளோ, கண்ணீரினால் என் கால்களை நனைத்து, தன் தலைமயிரினால் அவைகளைத் துடைத்தாள். ⁴⁵ நீ என்னை முத்தம் செய்யவில்லை, இவளோ, நான் இங்கு வந்தது முதல், என் பாதங்களை ஓயாமல் முத்தம் செய்தாள். ⁴⁶ நீ என் தலையில் எண்ணெய் பூசவில்லை,

இவளோ என் பாதங்களில் பரிமளதைலம் பூசினாள். ⁴⁷ ஆதலால் நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்: இவள் செய்த அநேக பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது; இவள் மிகவும் அன்புசூர்ந்தாளே. எவனுக்குக் கொஞ்சம் மன்னிக்கப்படுகிறதோ, அவன் கொஞ்சமாக அன்பு செலுத்துவான் என்று சொல்லி; ⁴⁸ அவளை நோக்கி: உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது என்றார். ⁴⁹ அப்பொழுது அவரோடு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள்: பாவங்களை மன்னிக்கிற இவன் யார் என்று தங்களுக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டார்கள். ⁵⁰ இயேசு அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து: உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது, சமாதானத்தோடு போ என்றார்.

அத்தியாயம் 8

விதைக்கிறவனின் உவமை

¹ பின்பு, இயேசு பட்டணங்கள்தோறும் கிராமங்கள்தோறும் பயணம்செய்து, தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குரிய நற்செய்தியைச் சொல்லி பிரசங்கித்து வந்தார். பன்னிரண்டு சீடர்களும் அவரோடு இருந்தார்கள். ² பொல்லாத ஆவிகளிலிருந்தும் வியாதிகளிலிருந்தும் விடுவித்து சுகமாக்கப்பட்ட சில பெண்களும், ஏழு பிசாசுகளின் தொல்லையிலிருந்து விடுதலைபெற்ற மகதலேனாள் என்னப்பட்ட

மரியாளும், ³ ஏரோதின் மேலாளரான கூசாவின் மனைவியாகிய யோவன்னாளும், சூசன்னாளும், தங்களுடைய ஆஸ்திகளால் அவருக்கு ஊழியம் செய்துகொண்டுவந்த பல பெண்கள் அவரோடு இருந்தார்கள். ⁴ எல்லாப் பட்டணங்களிலுமிருந்து மக்கள் கூட்டம் அவரிடத்தில் வந்தவுடன், அவர் உவமையாகச் சொன்னது: ⁵ விதைக்கிறவன் ஒருவன் விதையை விதைக்கப் புறப்பட்டான்; அவன் விதைக்கும்போது சில விதைகள் வழியருகே விழுந்து மிதியுண்டது, ஆகாயத்துப் பறவைகள் வந்து அதைச் சாப்பிட்டுச் சென்றன. ⁶ சில விதைகள் கற்பாறையின்மேல் விழுந்தது; அது முளைத்தபின் அதற்கு ஈரமில்லாததினால் உலர்ந்துபோனது. ⁷ சில விதைகள் முள்ளுள்ள இடங்களில் விழுந்தது; முள் கூடவளர்ந்து, அதை நெருக்கிப்போட்டது. ⁸ சில விதைகள் நல்ல நிலத்தில் விழுந்தது, அது முளைத்து, ஒன்று நூறாகப் பலன் கொடுத்தது என்றார். இவைகளைச் சொல்லி, கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கவேண்டும் என்று சத்தமிட்டுக் கூறினார். ⁹ அப்பொழுது அவருடைய சீடர்கள், இந்த உவமையின் கருத்து என்னவென்று அவரிடத்தில் கேட்டார்கள். ¹⁰ அதற்கு அவர்: தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் இரகசியங்களை அறியும்படி உங்களுக்கு அருளப்பட்டது; மற்றவர்களுக்கோ,

அவர்கள் கண்டும் காணாதவர்களாகவும்,
கேட்டும் உணராதவர்களாகவும்
இருக்கத்தக்கதாக,

அவைகள் உவமைகளாகச் சொல்லப்படுகிறது. 11 “அந்த உவமையின் கருத்தாவது: விதை தேவனுடைய வசனம். 12 வழியருகே விதைக்கப்பட்டவர்கள் வசனத்தைக் கேட்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்படாதபடிக்குப் பிசாசானவன் வந்து, அவ்வசனத்தை அவர்கள் இருதயத்திலிருந்து எடுத்துப்போடுகிறான். 13 கற்பாறையின்மேல் விதைக்கப்பட்டவர்கள் கேட்கும்போது, சந்தோஷத்துடனே வசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்; ஆனாலும் தங்களுக்குள்ளே வேர்கொள்ளாதபடியினாலே, கொஞ்சக்காலமட்டும் விசுவாசித்து, சோதனைகாலத்தில் பின்வாங்கிப்போகிறார்கள். 14 முள்ளுள்ள இடங்களில் விதைக்கப்பட்டவர்கள் வசனத்தைக் கேட்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்; கேட்டவுடனே போய், உலகத்திற்குரிய கவலைகளினாலும் செல்வத்தினாலும் சிற்றின்பங்களினாலும் நெருக்கப்பட்டு, பலன்கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். 15 நல்ல நிலத்தில் விதைக்கப்பட்டவர்கள் வசனத்தைக்கேட்டு, அதை உண்மையும் நன்மையுமான இருதயத்திலே காத்துப் பொறுமையுடனே

பலன்கொடுக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

விளக்குத்தண்டின்மேல் உள்ள விளக்கு

¹⁶ ஒருவனும் விளக்கைக் கொளுத்தி, அதை ஒரு பாத்திரத்தினாலே மூடிவைக்கமாட்டான், கட்டிலின்கீழே வைக்கவும் மாட்டான்; உள்ளே நுழைகிறவர்கள் அதின் வெளிச்சத்தைக் காணும்படிக்கு அதை விளக்குத்தண்டின்மேல் வைப்பான்.

¹⁷ வெளியரங்கமாகாத இரகசியமுமில்லை, அறியப்பட்டு வெளியேவராத மறைபொருளுமில்லை.

¹⁸ ஆதலால் நீங்கள் கேட்கிற விதத்தைக்குறித்துக் கவனியுங்கள்; உள்ளவனெவனோ அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும்; இல்லாதவனெவனோ அவன் தனக்குண்டென்று நினைக்கிறதும் அவனிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்படும்” என்றார்.

இயேசுவின் தாயாரும், சகோதரர்களும்

¹⁹ அப்பொழுது அவருடைய தாயாரும் சகோதரர்களும் அவரிடத்தில் வந்தார்கள் மக்கள்கூட்டம் அதிகமாக இருந்தது. ஆதலால் அவர் அருகில் செல்லமுடியாமல் இருந்தது.

²⁰ அப்பொழுது: உம்முடைய தாயாரும் உம்முடைய சகோதரர்களும் உம்மைப் பார்க்கவேண்டுமென்று வெளியே நிற்கிறார்கள் என்று அவருக்கு அறிவித்தார்கள்.

²¹ அதற்கு அவர்: தேவனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு, அதின்படி

செய்கிறவர்களே எனக்குத் தாயும் எனக்குச் சகோதரர்களுமாக இருக்கிறார்கள் என்றார்.

இயேசு காற்றையும் கடலையும் அதட்டுதல்
²² பின்பு ஒருநாள் அவர் தமது சீடர்களோடு படகில் ஏறி: **கடலின் அக்கரைக்குப் போவோம் வாருங்கள்** என்றார்; அப்படியே புறப்பட்டுப்போனார்கள். ²³ படகில் பயணம்செய்துகொண்டு இருக்கும்போது இயேசு தூங்கிவிட்டார். அப்பொழுது கடலிலே சுழல் காற்றுண்டானதால், அவர்களுடைய படகு தண்ணீரினால் நிறைந்து ஆபத்து ஏற்பட்டது. ²⁴ அவர்கள் அவரிடத்தில் வந்து, ஐயரே, ஐயரே, சாகப்போகிறோம் என்று அவரை எழுப்பினார்கள்; அவர் எழுந்து, காற்றையும் தண்ணீரின் கொந்தளிப்பையும் அதட்டினார்; உடனே அவைகள் நின்றுபோய், அமைதலுண்டானது. ²⁵ அவர் அவர்களை நோக்கி: **உங்களுடைய விசுவாசம் எங்கே** என்றார். அவர்கள் பயந்து ஆச்சரியப்பட்டு: இவர் யாரோ, காற்றுக்கும் கடலுக்கும் கட்டளையிடுகிறார், அவைகளும் இவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறதே என்று ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

இயேசு பிசாசு பிடித்தவனை சுகமாக்குதல்
²⁶ பின்பு கலிலேயாவிற்கு எதிரான கதரேனருடைய நாட்டைச் சேர்ந்தார்கள். ²⁷ அவர் கரையிலிறங்கினபோது, நெடுநாளாகப் பிசாசுகள் பிடித்தவனும்,

ஆடையணியாதவனும், வீட்டில் தங்காமல் கல்லறைகளிலே தங்கினவனுமாக இருந்த அந்தப் பட்டணத்து மனிதன் ஒருவன் அவருக்கு எதிராகவந்தான். ²⁸ அவன் இயேசுவைக் கண்டபோது கூக்குரலிட்டு, அவருக்கு முன்பாக விழுந்து: இயேசுவே, உன்னதமான தேவனுடைய குமாரனே, எனக்கும் உமக்கும் என்ன? என்னை வேதனைப்படுத்தாதபடிக்கு உம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் என்று மகா சத்தமாகச் சொன்னான். ²⁹ **அந்த**

அசுத்தஆவி அவனைவிட்டுப்போகும்படி **இயேசு** கட்டளையிட்டபடியினாலே அப்படிச் சொன்னான். அந்த அசுத்தஆவி பலகாலமாக அவனைப் பிடித்திருந்தது; அவன் சங்கிலிகளினாலும் விலங்குகளினாலும் கட்டுண்டு காவல்பண்ணப்பட்டிருந்தும் கட்டுகளை முறித்துப்போட்டுப் பிசாசினால் வனாந்திரங்களுக்குத் துரத்தப்பட்டிருந்தான்.

³⁰ **இயேசு** அவனை நோக்கி: **உன் பெயர் என்னவென்று கேட்டார்;** அதற்கு அவன்: **லேகியோன்** என்றான்; அநேகம் பிசாசுகள் அவனுக்குள் புகுந்திருந்தபடியால் அந்தப் பெயரைச் சொன்னான்.

³¹ தங்களைப் பாதாளத்திலே போகக் கட்டளையிடாதபடிக்கு அவைகள் அவரை வேண்டிக்கொண்டன. ³² அந்த இடத்தில் அநேகம் பன்றிகள் கூட்டமாக மலையிலே மேய்ந்துகொண்டிருந்தது. அந்தப்

பன்றிகளுக்குள் போகும்படி தங்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று அவரை வேண்டிக்கொண்டன; அவைகளுக்கு உத்தரவு கொடுத்தார். ³³ அப்படியே பிசாசுகள் அந்த மனிதனைவிட்டு நீங்கி பன்றிகளுக்குள் புகுந்தன; அப்பொழுது அந்தப் பன்றிக்கூட்டம் உயர்ந்த மேட்டிலிருந்து கடலிலே பாய்ந்து, அமிழ்ந்து மரித்தன. ³⁴ அவைகளை மேய்த்தவர்கள் சம்பவித்ததைக் கண்டு, ஓடிப்போய், பட்டணத்திலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் அறிவித்தார்கள். ³⁵ அப்பொழுது சம்பவித்ததைப் பார்க்கும்படி மக்கள் புறப்பட்டு, இயேசுவினிடத்தில் வந்து, பிசாசுகள் விட்டுப்போன மனிதன் ஆடை அணிந்து இயேசுவின் பாதத்தருகே உட்கார்ந்து புத்திதெளிந்திருக்கிறதைக் கண்டு, பயந்தார்கள். ³⁶ பிசாசுகள் பிடித்திருந்தவன் சுகமாக்கப்பட்டதைக் கண்டவர்களும் அதை அவர்களுக்கு அறிவித்தார்கள். ³⁷ அப்பொழுது கதரேனருடைய சுற்றுப்புறத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் மிகவும் பயமடைந்தபடியினாலே, தங்களைவிட்டுப்போகும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள். அந்தப்படி அவர் படகில் ஏறி, திரும்பிப்போனார். ³⁸ பிசாசுகள் நீங்கின மனிதன் அவரோடுகூட இருக்கும்படி உத்தரவு கேட்டான். ³⁹ இயேசு அவனை நோக்கி: நீ உன் வீட்டிற்குத் திரும்பிப்போய், தேவன் உனக்குச்

செய்தவைகளையெல்லாம் சொல் என்று சொல்லி, அவனை அனுப்பிவிட்டார். அந்தப்படி அவன்போய், இயேசு தனக்குச் செய்தவைகளையெல்லாம் பட்டணத்தில் எங்கும் சொல்லிப் பிரசித்தப்படுத்தினான்.

மரித்த சிறுமியும் வியாதியுள்ள பெண்ணும்

⁴⁰ இயேசு திரும்பிவந்தபோது மக்களெல்லோரும் அவருக்காகக் காத்திருந்தபடியால் அவரை சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ⁴¹ அப்பொழுது ஜெப ஆலயத்தலைவனாகிய யவீரு என்னும் பெயருள்ள ஒருவன் இயேசுவின் பாதத்தில் விழுந்து, பன்னிரண்டு வயதுள்ள தன்னுடைய ஒரே மகள் மரணவேதனையில் இருந்தபடியால், ⁴² தன் வீட்டிற்கு வரும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டான். அவர் போகும்பொழுது மக்கள்கூட்டம் அவரை நெருக்கினார்கள். ⁴³ அப்பொழுது பன்னிரண்டு வருடமாக இரத்தப்போக்கினால் அவதிப்பட்டு, தன் சொத்துக்களையெல்லாம் வைத்தியர்களுக்குச் செலவழித்தும், ஒருவனாலும் சுகமாக்கப்படாமலிருந்த ஒரு பெண், ⁴⁴ அவருக்குப் பின்னாக வந்து, அவருடைய ஆடையின் ஓரத்தைத் தொட்டாள்; உடனே அவளுடைய இரத்தப்போக்கு நின்றுபோனது. ⁴⁵ அப்பொழுது இயேசு: என்னைத் தொட்டது யார் என்று

கேட்டார். எங்களுக்குத் தெரியாதென்று எல்லோரும் சொன்னபோது, பேதுருவும் அவனுடனேசூட இருந்தவர்களும்: ஐயரே, மக்கள் கூட்டம் உம்மைச் சூழ்ந்து நெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களே, என்னைத் தொட்டது யார் என்று எப்படிக்கேட்கிறீர் என்றார்கள். ⁴⁶ அதற்கு இயேசு: **என்னிலிருந்து வல்லமை புறப்பட்டதை அறிந்திருக்கிறேன்; ஆதலால் ஒருவர் என்னைத் தொட்டதுண்டு என்றார்.** ⁴⁷ அப்பொழுது அந்த பெண் தான் மறைந்திருக்கவில்லை என்று கண்டு, நடுங்கிவந்து, அவர் முன்பாக விழுந்து, தான் அவரைத் தொட்ட காரணத்தையும் உடனே தான் சுகமானதையும் எல்லா மக்களுக்கும் முன்பாக அவருக்கு அறிவித்தாள். ⁴⁸ அவர் அவளைப் பார்த்து: **மகளே, திடன்கொள், உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது, சமாதானத்தோடு போ என்றார்.** ⁴⁹ அவர் இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, ஜெப ஆலயத்தலைவனுடைய வீட்டிலிருந்து ஒருவன் வந்து, அவனை நோக்கி: **உம்முடைய மகள் மரித்துப்போனாள், போதகரை வருத்தப்படுத்தவேண்டாம் என்றான்.** ⁵⁰ இயேசு அதைக்கேட்டு: **பயப்படாதே; விசுவாசமுள்ளவனாக இரு, அப்பொழுது அவள் இரட்சிக்கப்படுவாள் என்றார்.** ⁵¹ அவர் வீட்டில் வந்தபோது, பேதுருவையும் யாக்கோபையும்

யோவானையும் பெண்ணின் தகப்பனையும் தாயையும் தவிர வேறொருவரையும் உள்ளே வர அனுமதிக்காமல், ⁵² எல்லோரும் அழுது அவளைக்குறித்துத் துக்கப்படுகிறதைக் கண்டு: **அழாதேயுங்கள், அவள் மரித்துப்போகவில்லை, தூங்கிக்கொண்டு இருக்கிறாள்** என்றார். ⁵³ அவள் மரித்துப்போனாளென்று அவர்களுக்கு தெரிந்ததினால், அவரைப் பார்த்து நகைத்தார்கள். ⁵⁴ எல்லோரையும் அவர் வெளியே அனுப்பிவிட்டு, அவளுடைய கையைப் பிடித்து: **பிள்ளையே எழுந்திரு** என்றார். ⁵⁵ அப்பொழுது அவள் உயிர் திரும்பவந்தது; உடனே அவள் எழுந்திருந்தாள்; **அவளுக்கு ஆகாரம் கொடுங்கள்** என்றார். ⁵⁶ அவளுடைய தாயும் தகப்பனும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அப்பொழுது நடந்ததை ஒருவருக்கும் சொல்லவேண்டாம் என்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

அத்தியாயம் 9

சீடர்களை ஊழியத்திற்கு அனுப்புதல்

¹ அவர் தம்முடைய பன்னிரண்டு சீடர்களையும் வரவழைத்து, எல்லாப் பிசாசுகளைத் துரத்தவும், வியாதியுள்ளவர்களைக் குணமாக்கவும், அவர்களுக்கு வல்லமையும்

அதிகாரமும் கொடுத்து, ² தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக்குறித்துப் பிரசங்கிக்கவும், நோயாளிகளை குணமாக்கவும் அவர்களை அனுப்பினார். ³ அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: பயணத்தின்போது தடியையோ பையையோ அப்பத்தையோ பணத்தையோ எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டாம்; இரண்டு உடைகளைக் கொண்டுபோகவும் வேண்டாம் என்றார். ⁴ எந்த வீட்டிற்கு சென்றாலும், அங்கிருந்து புறப்படும்வரை அங்கே தங்கியிருங்கள். ⁵ உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களுடைய ஊரைவிட்டு நீங்கள் புறப்படும்போது, அவர்கள் உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாததற்கு சாட்சியாக உங்களுடைய கால்களில் படிந்துள்ள தூசியை உதறிப்போடுங்கள் என்றார். ⁶ புறப்பட்டுப்போய், கிராமம் கிராமமாகச் சென்று நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்து, நோயாளிகளைக் குணமாக்கினார்கள். ⁷ அப்பொழுது காற்பங்கு தேசாதிபதியாகிய ஏரோது அவரால் செய்யப்பட்ட எல்லாவற்றையும் கேள்விப்பட்டதும்மட்டுமல்லாமல்; சிலர் யோவான் மரித்தோரிலிருந்து உயிரோடு எழுந்தான் என்றும், ⁸ சிலர் எலியா தோன்றினான் என்றும், வேறுசிலர் பூர்வகாலத்துத் தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவன் உயிர்த்தெழுந்தான் என்றும் சொல்லிக்கொண்டபடியால், கலக்கமடைந்து:

9 யோவானை நான் சிரச்சேதம்பண்ணினேன், இவன் இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறான் என்று கேள்விப்படுகிறேனே! இவன் யார்? என்று ஏரோது சொல்லி, அவரைப் பார்க்க விரும்பினான்.

ஐந்தாயிரம்பேரை போஷித்தல்

10 அப்போஸ்தலர்கள் திரும்பிவந்து, தாங்கள் செய்த எல்லாவற்றையும் அவருக்கு விளக்கிச் சொன்னார்கள். அப்பொழுது அவர் அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு, தனிமையாக இருக்கும்படி பெத்சாயிதா என்னும் பட்டணத்தின் வனாந்திரமான ஒரு இடத்திற்குப் போனார். 11 மக்கள் அதை அறிந்து, அவர் பின்னால் போனார்கள்; அவர்களை அவர் ஏற்றுக்கொண்டு, தேவனுடைய இராஜ்யத்தைக்குறித்து அவர்களோடு பேசி, சுகமடையவேண்டும் என்றிருந்தவர்களைச் சுகப்படுத்தினார். 12 மாலைநேரத்தில், பன்னிரண்டுபேரும், அவரை நோக்கி: நாம் இருக்கிற இடம் வனாந்திரமாக இருப்பதினால், மக்கள், சுற்றியிருக்கிற ஊர்களிலும் கிராமங்களிலும்போய்த் தங்குவதற்கும், உணவுப்பொருள்களை வாங்கிக்கொள்வதற்கும் அவர்களை அனுப்பிவிடவேண்டும் என்றார்கள். 13 இயேசு, அவர்களை நோக்கி: **நீங்களே அவர்களுக்கு உணவைக் கொடுங்கள்** என்றார். அதற்கு

அவர்கள்: எங்களிடம் ஐந்து அப்பங்களும் இரண்டு மீன்கள்மட்டுமே இருக்கிறது. இந்த மக்கள் எல்லோருக்கும் உணவு கொடுக்கவேண்டுமானால், நாங்கள்போய் வாங்கிக்கொண்டு வரவேண்டும் என்றார்கள். ¹⁴ அங்கு ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் ஆண்கள் இருந்தார்கள். அவர்களைப் பந்திக்கு ஐம்பது ஐம்பதுபேராக உட்காரும்படிச் சொல்லுங்கள் என்று தம்முடைய சீடர்களுக்குச் சொன்னார். ¹⁵ அவர்கள் அப்படியே எல்லோரையும் உட்காரும்படிச் செய்தார்கள். ¹⁶ அப்பொழுது அவர் அந்த ஐந்து அப்பங்களையும் அந்த இரண்டு மீன்களையும் எடுத்து, வானத்தை அண்ணாந்துபார்த்து, அவைகளை ஆசீர்வதித்து, பிட்டு, மக்களுக்கு பகிர்ந்துகொடுக்கும்படி சீடர்களிடத்தில் கொடுத்தார். ¹⁷ எல்லோரும் சாப்பிட்டுத் திருப்தியடைந்தார்கள். மீதியான உணவுப்பொருட்கள் பன்னிரண்டு கூடைகள்நிறைய எடுக்கப்பட்டது.

பேதுருவின் விசுவாச அறிக்கை

¹⁸ பின்பு அவர் தமது சீடர்களோடு தனித்து ஜெபம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, அவர்களை நோக்கி: **மக்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்டார்.** ¹⁹ அதற்கு அவர்கள்: சிலர் உம்மை யோவான்ஸ்நானன் என்றும், சிலர் எலியா என்றும், வேறுசிலர்

பூர்வகாலத்துத் தீர்க்கதரிசிகளில்
ஒருவர் உயிர்த்தெழுந்துள்ளார் என்றும்
சொல்லுகிறார்கள் என்றார்கள்.

²⁰ அப்பொழுது அவர்: நீங்கள் என்னை
யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள் என்று
கேட்டார்; பேதுரு மறுமொழியாக:
நீர் தேவனுடைய கிறிஸ்து என்றான்.

²¹ அப்பொழுது அவர், நீங்கள் இதை
ஒருவருக்கும் சொல்லவேண்டாம் என்று
உறுதியாகக் கட்டளையிட்டார். ²² மேலும்

மனிதகுமாரன் பல பாடுகள் படவும்,
மூப்பர்களாலும் பிரதான ஆசாரியர்களாலும்
வேதபண்டிதர்களாலும் ஆகாதவன்
என்று தள்ளப்படவும், கொல்லப்படவும்,
மூன்றாம்நாளில் உயிரோடு எழுந்திருக்கவும்
வேண்டும் என்று சொன்னார். ²³ பின்பு

அவர் எல்லோரையும் நோக்கி: ஒருவன்
என்னைப் பின்பற்றிவரவிரும்பினால்
அவன் தன்னைத்தானே வெறுத்து, தன்
சிலுவையை அநுதினமும் எடுத்துக்கொண்டு,
என்னைப் பின்பற்றவேண்டும். ²⁴ தன்

ஜீவனை இரட்சிக்க விரும்புகிறவன்
அதை இழந்துபோவான்; எனக்காகத்
தன் ஜீவனை இழந்துபோகிறவன்
அதை இரட்சித்துக்கொள்ளுவான்.

²⁵ மனிதன் உலகம் முழுவதையும்
ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டாலும்,

தன்னைத்தானே கெடுத்து நஷ்டப்படுத்திக்கொண்டால்
அவனுக்கு லாபம் என்ன? ²⁶ என்னைக்குறித்தும்

என் வார்த்தைகளைக்குறித்தும் எவன் வெட்கப்படுகிறானோ, அவனைக்குறித்து மனிதகுமாரனும் தம்முடைய மகிமையோடும் பிதாவின் மகிமையோடும் பரிசுத்த தூதர்களின் மகிமையோடும் வரும்போது வெட்கப்படுவார். ²⁷ இங்கே நிற்கிறவர்களில் சிலர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் காணும் முன்னே, மரணத்தை ருசிபார்ப்பதில்லை என்று நிச்சயமாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

இயேசு மருருபமாகுதல்

²⁸ இந்த வார்த்தைகளை அவர் சொல்லி ஏறக்குறைய எட்டு நாட்களுக்குப்பின்பு, அவர் பேதுருவையும் யோவானையும் யாக்கோபையும் கூட்டிக்கொண்டு, ஜெபம்பண்ணுகிறதற்கு ஒரு மலையின்மேல் ஏறினார். ²⁹ அவர் ஜெபம்பண்ணும்போது அவருடைய முகத்தின் ரூபம் மாறியது, அவருடைய ஆடை வெண்மையாகப் பிரகாசித்தது. ³⁰ அன்றியும் மோசே எலியா ஆகிய இரண்டுபேரும் மகிமையோடு காணப்பட்டு, அவரோடு பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள், ³¹ அவர்கள் எருசலேமில் நிறைவேற்றப்போகிற அவருடைய மரணத்தைக்குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ³² பேதுருவும் அவனோடிருந்தவர்களும் தூக்கமயக்கமாக இருந்தார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் விழித்து

அவருடைய மகிமையையும் அவரோடு நின்ற அவ்விரண்டு பேரையும் கண்டார்கள். ³³ அவ்விருவரும் அவரைவிட்டுப் பிரிந்து போகும்போது, பேதுரு இயேசுவை நோக்கி: ஐயரே, நாம் இங்கே இருக்கிறது நல்லது, உமக்கு ஒரு கூடாரமும், மோசேக்கு ஒரு கூடாரமும், எலியாவிற்கு ஒரு கூடாரமுமாக, மூன்று கூடாரங்களைப் போடுவோம் என்று, தான் சொல்லுகிறது என்னவென்று தெரியாமல் சொன்னான். ³⁴ இப்படி அவன் பேசும்போது, ஒரு மேகம் வந்து அவர்களை மூடினது; எனவே அவருடைய சீடர்கள் பயந்தார்கள். ³⁵ அப்பொழுது: **இவர் நான் தெரிந்துகொண்ட என்னுடைய நேசகுமாரன், இவருக்குச் செவிகொடுங்கள் என்று மேகத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டானது.** ³⁶ அந்தச் சத்தம் உண்டானபோது இயேசு ஒருவரே காணப்பட்டார். தாங்கள் கண்டவைகளில் ஒன்றையும் அவர்கள் ஒருவருக்கும் சொல்லாமல் இருந்தார்கள்.

அசுத்தஆவி
சுகம்பெறுதல்

பிடித்திருந்தவன்

³⁷ மறுநாளில் அவர்கள் மலையிலிருந்து இறங்கினபோது, மக்கள்கூட்டம் அவரை சந்திக்க அவரிடம் வந்தார்கள். ³⁸ அவர்களில் ஒருவன் சத்தமிட்டு: போதகரே, என் மகனுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று உம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன், அவன்

எனக்கு ஒரே பிள்ளையாக இருக்கிறான்.
³⁹ சில நேரங்களில், ஒரு அசுத்தஆவி அவனை அலைக்கழிப்பதினால், அவன் அலறி வாயில் நுரைதள்ளுகிறான். அது அவனைக் காயப்படுத்தி, அதிக போராட்டத்திற்குப்பின்பு அவனைவிட்டு நீங்குகிறது. ⁴⁰ அதைத் துரத்திவிடும்படி உம்முடைய சீடர்களை வேண்டிக்கொண்டேன், அவர்களால் முடியவில்லை என்றான்.

⁴¹ இயேசு மறுமொழியாக: விசுவாசமில்லாத மாறுபாடான வம்சமே, எதுவரைக்கும் நான் உங்களோடிருந்து, உங்களிடம் பொறுமையாக இருப்பேன்? உன் மகனை இங்கே கொண்டுவா என்றார்.

⁴² அவன் அருகில் வரும்போது, பிசாசு அவனைக் கீழேத் தள்ளி, அலைக்கழித்தது. இயேசு அந்த அசுத்தஆவியை அதட்டி, இளைஞனைக் குணமாக்கி, அவன் தகப்பனிடத்தில் அவனை ஒப்புக்கொடுத்தார்.

⁴³ அப்பொழுது எல்லோரும் தேவனுடைய மகத்துவத்தைக்குறித்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். இயேசு செய்த எல்லாவற்றையும் குறித்து அனைவரும் ஆச்சரியப்படும்போது அவர் தம்முடைய சீடர்களை நோக்கி: ⁴⁴ நீங்கள் இந்த வார்த்தைகளைக் கவனமாகக் கேளுங்கள்; மனிதகுமாரன் மனிதர்கள் கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படப்போகிறார் என்றார்.

⁴⁵ அவர்கள் அந்த வார்த்தையின் கருத்தை

புரிந்துகொள்ளவில்லை; அது அவர்களுக்கு மறைபொருளாக இருந்தது; அந்த வார்த்தையைக்குறித்து அவரிடத்தில் விசாரிக்கவும் அவர்கள் பயந்தார்கள்.

யார் பெரியவனாக இருப்பான்?

⁴⁶ பின்பு தங்களுக்குள் யார் பெரியவனாக இருப்பான் என்கிற வாக்குவாதம் அவர்களுக்குள் உண்டானது. ⁴⁷ இயேசு அவர்கள் இருதயத்தின் யோசனையை அறிந்து, ஒரு சிறுபிள்ளையை எடுத்து, அதைத் தம் அருகில் நிறுத்தி, ⁴⁸ அவர்களை நோக்கி: இந்தச் சிறுபிள்ளையை என் நாமத்தினாலே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான்; என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் என்னை அனுப்பினவரை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான்; உங்கள் எல்லோருக்குள்ளும் எவன் சிறியவனாக இருக்கிறானோ அவனே பெரியவனாக இருப்பான் என்றார். ⁴⁹ அப்பொழுது யோவான் அவரை நோக்கி: ஐயரே, ஒருவன் உம்முடைய நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்துகிறதை நாங்கள் கண்டு, அவன் எங்களோடுகூட உம்மைப் பின்பற்றாததினால், அவனைத் தடுத்தோம் என்றான். ⁵⁰ அதற்கு இயேசு: தடுக்கவேண்டாம்; நமக்கு விரோதியாக இல்லாதவன் நமது பட்சத்தில் இருக்கிறான் என்றார்.

இயேசுவின் கடிந்துகொள்ளுதல்

⁵¹ பின்பு, அவர் பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நாட்கள் நெருங்கி வந்தபோது, அவர் எருசலேமுக்குப் போகப்பார்த்து, ⁵² தமக்கு முன்னாகத் தூதுவர்களை அனுப்பினார். அவர்கள்போய், அவருக்கு இடத்தை ஆயத்தம்பண்ணும்படி சமாரியருடைய ஒரு கிராமத்திலே பிரவேசித்தார்கள். ⁵³ அவர் எருசலேமுக்குப்போக விரும்பினபடியால் அந்த கிராமத்து மக்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ⁵⁴ அவருடைய சீடர்களாகிய யாக்கோபும் யோவானும் அதைக் கண்டபோது: ஆண்டவரே, எலியா செய்ததுபோல, வானத்திலிருந்து அக்கினி இறங்கி இவர்களை அழிக்கும்படி நாங்கள் கட்டளையிட உமக்கு விருப்பமா? என்று கேட்டார்கள். ⁵⁵ அவர் திரும்பிப்பார்த்து: அவர்களைக் கடிந்துகொண்டு, ⁵⁶ மனிதகுமாரன் மனிதர்களுடைய ஜீவனை அழிப்பதற்காக அல்ல, இரட்சிப்பதற்காகவே வந்தார் என்றார். அதன்பின்பு அவர்கள் வேறொரு கிராமத்திற்குப் போனார்கள்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுவதின் முக்கியத்துவம்

⁵⁷ அவர்கள் வழியிலே போகும்போது ஒருவன் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, நீர் எங்கே போனாலும் நான் உம்மைப்

பின்பற்றி வருவேன் என்றான். ⁵⁸ அதற்கு இயேசு: நரிகளுக்குக் குழிகளும் ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்குக் கூடுகளும் உண்டு, மனிதகுமாரனுக்கோ தலை சாய்க்கவும் இடமில்லை என்றார்.

⁵⁹ வேறொருவனை அவர் நோக்கி: என்னைப் பின்பற்றிவா என்றார். அதற்கு அவன்: ஆண்டவரே, முதலில் நான் போய் என் தகப்பனை அடக்கம்பண்ண என்னை அனுப்பவேண்டும் என்றான்.

⁶⁰ அதற்கு இயேசு: மரித்தோர் தங்களுடைய மரித்தோரை அடக்கம்பண்ணட்டும்; நீ போய், தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக்குறித்துப் பிரசங்கம்பண்ணு என்றார். ⁶¹ பின்பு வேறு ஒருவன் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, உம்மைப் பின்பற்றுவேன், ஆனாலும் முதலில் நான் போய் வீட்டில் உள்ளவர்களிடம் சொல்லிவிட்டு வரும்படி என்னை அனுமதிக்கவேண்டும் என்றான். ⁶² அதற்கு இயேசு: கலப்பையின்மேல் தன் கையை வைத்துவிட்டு பின்னோக்கிப் பார்க்கிற எவனும் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குத் தகுதியுள்ளவன் இல்லை என்றார்.

அத்தியாயம் 10

இயேசு எழுபதுபேரை அனுப்புதல்

¹ இவைகளுக்குப் பின்பு கர்த்தர் வேறு எழுபதுபேரை நியமித்து, தாம்

போகும் எல்லாப் பட்டணங்களுக்கும் இடங்களுக்கும் அவர்களைத் தமக்குமுன்பாக இரண்டு இரண்டுபேராக அனுப்பினார். ² அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: அறுப்பு மிகுதி, வேலையாட்களோ குறைவு; ஆகவே, அறுப்புக்கு எஐமான் தமது வேலையாட்களை அனுப்பும்படி அவரை வேண்டிக்கொள்ளுங்கள். ³ புறப்பட்டுப்போங்கள்; ஆட்டுக்குட்டிகளை ஓநாய்களுக்குள்ளே அனுப்புகிறதுபோல, இதோ, நான் உங்களை அனுப்புகிறேன். ⁴ பண்ப்பையையும் பயணப்பையையும் காலணிகளையும் கொண்டுபோக வேண்டாம்; வழியிலே ஒருவரையும் வாழ்த்திப் பேசவும் வேண்டாம். ⁵ ஒரு வீட்டில் பிரவேசிக்கும்போது: இந்த வீட்டிற்குச் சமாதானம் உண்டாவதாக என்று முதலாவது சொல்லுங்கள். ⁶ சமாதானத்திற்கு தகுதியானவன் அங்கே இருந்தால், நீங்கள் கூறின சமாதானம் அவனிடத்தில் தங்கும், இல்லாதிருந்தால் அது உங்களிடத்திற்குத் திரும்பிவரும். ⁷ அந்த வீட்டிலேதானே நீங்கள் தங்கியிருந்து, அவர்கள் கொடுக்கிறவைகளைச் சாப்பிட்டுக் குடியுங்கள்; வேலையாள் தன் கூலிக்கு தகுதியுடையவனாக இருக்கிறான். வீட்டிற்குவீடு போகாதீர்கள். ⁸ பட்டணத்தில் நீங்கள் பிரவேசிக்கும்போது, மக்கள் உங்களை ஏற்றுக்கொண்டால்

அவர்கள் உங்கள்முன் வைக்கிறவைகளை நீங்கள் சாப்பிட்டு, ⁹ அந்த இடத்திலுள்ள நோயாளிகளைச் சுகமாக்கி: தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுக்கு அருகில் வந்திருக்கிறது என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள். ¹⁰ எந்தவொரு பட்டணத்திலும் நீங்கள் பிரவேசிக்கும்போது, மக்கள் உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் அதின் வீதிகளிலே நீங்கள் போய்: ¹¹ எங்களின் பாதத்தில் ஓட்டியுள்ள உங்களுடைய பட்டணத்தின் தூசியையும் உங்களுக்கு விரோதமாகத் துடைத்துப்போடுகிறோம்; ஆனாலும் தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுக்கு அருகில் வந்திருக்கிறதென்பதை அறிந்துகொள்வீர்களாக என்று சொல்லுங்கள். ¹² அந்தப் பட்டணத்திற்கு சம்பவிப்பதைவிட அந்த நாளிலே சோதோம் பட்டணத்திற்கு சம்பவிப்பது இலகுவாக இருக்கும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ¹³ கோராசீன் பட்டணமே, உனக்கு ஐயோ, பெத்சாயிதா பட்டணமே, உனக்கு ஐயோ, உங்களில் செய்யப்பட்ட பலத்த செய்கைகள் தீருவிலும் சீதோனிலும் செய்யப்பட்டிருந்தால், அப்பொழுதே சணல் ஆடைகளை அணிந்து, சாம்பலில் உட்கார்ந்து, மனந்திரும்பியிருப்பார்கள். ¹⁴ நியாயத்தீர்ப்புநாளில் உங்களுக்கு சம்பவிப்பதைவிட, தீருவிற்கும் சீதோனுக்கும் சம்பவிப்பது இலகுவாக இருக்கும்.

15 வானம்வரை உயர்த்தப்பட்ட கப்பர்நகூமே, நீ பாதாளம்வரை தாழ்த்தப்படுவாய் என்று சொல்லி, 16 சீடர்களை நோக்கி: உங்களுக்குச் செவிகொடுக்கிறவன் எனக்குச் செவிகொடுக்கிறான், உங்களை அசட்டைபண்ணுகிறவன் என்னை அசட்டைபண்ணுகிறான், என்னை அசட்டைபண்ணுகிறவன் என்னை அனுப்பினவரை அசட்டைப்பண்ணுகிறான் என்றார். 17 பின்பு அந்த எழுபதுபேரும் சந்தோஷத்தோடு திரும்பிவந்து: ஆண்டவரே, உம்முடைய நாமத்தினாலே பிசாசுகளும் எங்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறது என்றார்கள். 18 அவர்களை அவர் நோக்கி: சாத்தான் மின்னலைப்போல வானத்திலிருந்து விழுகிறதைக் கண்டேன். 19 இதோ, பாம்புகளையும், தேள்களையும் மிதிக்கவும், சத்துருவினுடைய எல்லா வல்லமையையும் மேற்கொள்ளவும் உங்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கிறேன்; ஒன்றும் உங்களைச் சேதப்படுத்தாது. 20 ஆனாலும் ஆவிகள் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறதற்காக நீங்கள் சந்தோஷப்படாமல், உங்களுடைய பெயர்கள் பரலோகத்தில் எழுதியிருக்கிறதற்காகச் சந்தோஷப்படுங்கள் என்றார். 21 அந்தநேரத்தில் இயேசு ஆவியிலே களிகூர்ந்து: பிதாவே! வானத்திற்கும் பூமிக்கும் ஆண்டவரே! இவைகளை நீர் ஞானிகளுக்கும் கல்விமான்களுக்கும்

மறைத்து, சிறுவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினபடியால் உம்மை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்; ஆம், பிதாவே! இப்படிச் செய்வது உம்முடைய உயர்ந்த உள்ளத்திற்குப் பிரியமாக இருந்தது. ²² சகலமும் என் பிதாவினால் எனக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; பிதாதவிர வேறொருவனும் குமாரன் இன்னாரென்று அறியான், குமாரனும், குமாரன் அவரை எவனுக்கு வெளிப்படுத்த விருப்பமாக இருக்கிறாரோ அவனைத்தவிர, வேறொருவனும் பிதா இன்னாரென்று அறியான் என்றார். ²³ பின்பு தமது சீடரிடத்தில் திரும்பி, தனித்து அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் காண்கிறவைகளைக் காணும் கண்கள் பாக்கியமுள்ளவைகள். ²⁴ அநேக தீர்க்கதரிசிகளும் ராஜாக்களும் நீங்கள் காண்கிறவைகளைக் காணவும், நீங்கள் கேட்கிறவைகளைக் கேட்கவும் விரும்பியும், காணாமலும் கேளாமலும் போனார்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

நல்ல சமாரியன்

²⁵ அப்பொழுது நியாயப்பண்டிதன் ஒருவன் எழுந்திருந்து, அவரைச் சோதிக்கும்படி: போதகரே, நித்தியஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளும்படிக்கு நான் என்னசெய்யவேண்டும் என்று கேட்டான். ²⁶ அதற்கு அவர்: நியாயப்பிரமாணத்தில் என்ன எழுதியிருக்கிறது? நீ

வாசித்திருக்கிறது என்ன என்றார்.
 27 அவன் மறுமொழியாக: உன்
 தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன்
 முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு
 ஆத்துமாவோடும் உன் முழு பலத்தோடும்
 உன் முழு சிந்தையோடும் அன்புகூர்ந்து,
 உன்னிடத்தில் அன்புசெலுத்துவதுபோல
 அயலகத்தானிடத்திலும் அன்புசெலுத்துவாயாக
 என்று எழுதியிருக்கிறது என்றான். 28 அவர்
 அவனை நோக்கி: சரியாக பதில் சொன்னாய்;
 அப்படியே செய், அப்பொழுது பிழைப்பாய்
 என்றார். 29 அவன் தன்னை நீதிமான் என்று
 காண்பிக்க மனதாக இயேசுவை நோக்கி:
 எனக்கு அயலான் யார் என்று கேட்டான்.

30 இயேசு மறுமொழியாக: ஒரு மனிதன்
 எருசலேமிலிருந்து எரிகோவிற்குப்
 போகும்போது கள்ளர்களுடைய
 கைகளில் அகப்பட்டான்; அவர்கள்
 அவனுடைய ஆடைகளை உரிந்துவிட்டு,
 அவனைக் காயப்படுத்தி குற்றுயிராக
 விட்டுப்போனார்கள். 31 அப்பொழுது
 தற்செயலாக ஒரு ஆசாரியன் அந்த
 வழியே வந்து, அவனைப் பார்த்து, ஓரமாக
 விலகிப்போனான். 32 அந்தப்படியே
 ஒரு லேவியனும் அந்த இடத்திற்கு
 வந்து, அவனைப் பார்த்து, ஓரமாக
 விலகிப்போனான். 33 பின்பு சமாரியன்
 ஒருவன் பயணமாக வரும்போது,
 அவனைக் கண்டு, மனதுருகி, 34 அருகில்

வந்து, அவனுடைய காயங்களில் எண்ணெயும் திராட்சைரசமும் பூசி, காயங்களைக் கட்டி, அவனைத் தன் சொந்த வாகனத்தில் ஏற்றி, சத்திரத்திற்குக் கொண்டுபோய், அவனைப் பராமரித்தான். ³⁵ மறுநாளிலே தான் புறப்படும்போது இரண்டு வெள்ளிக்காசுகளை எடுத்து, சத்திரத்தானுடைய கையில் கொடுத்து: நீ இவனை கவனித்துக்கொள், அதிகமாக ஏதாவது இவனுக்காகச் செலவழித்தால், நான் திரும்பிவரும்போது அதை உனக்குத் தருவேன் என்றான். ³⁶ இப்படியிருக்க, கள்ளர்கள் கைகளில் அகப்பட்டவனுக்கு இந்த மூன்றுபேரில் எவன் அயலாகத்தானாக இருந்தான்? உனக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது என்றார். ³⁷ அதற்கு அவன்: அவனுக்கு இரக்கம் செய்தவனே என்றான். அப்பொழுது இயேசு அவனை நோக்கி: நீயும்போய் அந்தப்படியே செய் என்றார்.

மார்த்தாளும் மரியாளும்

³⁸ பின்பு, அவர்கள் பயணம்செய்யும்போது, அவர் ஒரு கிராமத்திற்குள் நுழைந்தார். அங்கே மார்த்தாள் என்னும் பெயருள்ள ஒரு பெண் அவரைத் தன் வீட்டிலே ஏற்றுக்கொண்டாள். ³⁹ அவளுக்கு மரியாள் என்னப்பட்ட ஒரு சகோதரி இருந்தாள்; அவள் இயேசுவின் பாதத்தருகே உட்கார்ந்து, அவருடைய வசனத்தைக்

கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள். ⁴⁰ மார்த்தாளோ பற்பல வேலைகளைச் செய்வதில் மிகவும் வருத்தமடைந்து, அவரிடத்தில் வந்து: ஆண்டவரே, நான் தனியே வேலைசெய்யும்படி என் சகோதரி என்னை விட்டுவந்திருக்கிறதைக்குறித்து உமக்குக் கவலையில்லையா? எனக்கு உதவிசெய்யும்படி அவளுக்குச் சொல்லும் என்றாள். ⁴¹ இயேசு அவளுக்கு மறுமொழியாக: **மார்த்தாளே, மார்த்தாளே, நீ அநேக காரியங்களைக்குறித்துக் கவலைப்பட்டுக் கலங்குகிறாய்.** ⁴² தேவையானது ஒன்றே, மரியாள் தன்னைவிட்டு எடுத்துக்கொள்ளப்படாத நல்ல பங்கைத் தெரிந்துகொண்டாள் என்றார்.

அத்தியாயம் 11

ஜெபத்தைக்குறித்து இயேசுவின் போதனை

¹ அவர் ஒரு இடத்தில் ஜெபம்பண்ணி முடித்தபின்பு, அவருடைய சீடர்களில் ஒருவன் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, யோவான் தன் சீடருக்கு ஜெபம்பண்ணப் போதித்ததுபோல, நீங்களும் எங்களுக்குப் போதிக்கவேண்டும் என்றான். ² அதற்கு அவர்: நீங்கள் ஜெபம்பண்ணும்போது:

பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்களுடைய பிதாவே,

உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக;
 உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக;
 உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே
 செய்யப்படுகிறதுபோல பூமியிலேயும்
 செய்யப்படுவதாக;

3 எங்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை
 அன்றன்று எங்களுக்குத் தாரும்;

4 எங்களுடைய பாவங்களை எங்களுக்கு
 மன்னியும்;

நாங்களும் எங்களிடம் கடன்பட்ட எவனுக்கும்
 மன்னிக்கிறோமே;

எங்களைச் சோதனைக்குட்படப்பண்ணாமல்,
 தீமையிலிருந்து எங்களை
 இரட்சித்துக்கொள்ளும், என்று
 சொல்லுங்கள்” என்றார்.

5 பின்பு அவர் அவர்களை நோக்கி:
 உங்களில் ஒருவன் தனக்கு நண்பனாக
 இருக்கிறவனிடம் நடுராத்திரியிலேபோய்:
 நண்பனே, ⁶ என் நண்பன் ஒருவன்
 பயணத்தில் என் வீட்டிற்கு வந்திருக்கிறான்,
 அவனுக்கு சாப்பிடக்கொடுக்க என்னிடத்தில்
 ஒன்றுமில்லை, நீ மூன்று அப்பங்களை
 எனக்குக் கடனாகத் தரவேண்டும் என்று
 கேட்டுக்கொண்டான். ⁷ வீட்டிற்குள்

இருக்கிறவன் மறுமொழியாக: என்னைத்
 தொந்தரவு செய்யாதே, கதவை
 பூட்டிவிட்டோம், என் பிள்ளைகள்
 என்னோடு தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்,
 நான் எழுந்திருந்து, உனக்கு அப்பம்

தரமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேன் என்று சொன்னான். ⁸ பின்பு, தனக்கு அவன் நண்பனாக இருப்பதினால் எழுந்து அவனுக்கு அப்பம் கொடுக்கவில்லை என்றாலும், தன்னிடத்தில் அவன் வருந்திக் கேட்கிறதினாலே எழுந்திருந்து, அவனுக்குத் தேவையானதைக் கொடுப்பான் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ⁹ மேலும் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறதாவது: கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள், அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும். ¹⁰ ஏனென்றால், கேட்கிறவன் எவனும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான்; தேடுகிறவன் கண்டடைகிறான்; தட்டுகிறவனுக்குத் திறக்கப்படும். ¹¹ உங்களில் தகப்பனாக இருக்கிற ஒருவனிடத்தில் மகன் அப்பம் கேட்டால், அவனுக்குக் கல்லைக் கொடுப்பானா? மீனைக்கேட்டால் மீனுக்குப் பதிலாகப் பாம்பைக் கொடுப்பானா? ¹² அல்லது முட்டையைக் கேட்டால், அவனுக்குத் தேளைக் கொடுப்பானா? ¹³ பொல்லாதவர்களாகிய நீங்களே உங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு நல்ல பரிசுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருக்கும்போது, பரமபிதாவானவர் அவரிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயம்

அல்லவா என்றார்.

இயேசுவும் பெயெல்செபூலும்

¹⁴ பின்பு **இயேசு** ஊமையாக இருந்தவனிடத்திலிருந்து ஒரு பிசாசைத் துரத்தினார். பிசாசு

புறப்பட்டுப்போனபின்பு ஊமையன் பேசினான்; மக்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

¹⁵ அவர்களில் சிலர்: இவன் பிசாசுகளின் தலைவனாகிய பெயெல்செபூலைக்கொண்டு பிசாசுகளைத் துரத்துகிறான் என்றார்கள்.

¹⁶ வேறுசிலர் இயேசுவை சோதிப்பதற்காக வானத்திலிருந்து ஒரு அடையாளத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று அவரிடத்தில் கேட்டார்கள்.

¹⁷ அவர்களுடைய சிந்தனைகளை அவர் அறிந்து, அவர்களை நோக்கி: **தனக்குத்தானே**

விரோதமாகப் பிரிந்திருக்கிற எந்த ராஜ்யமும் அழிந்துபோகும்; தனக்குத்தானே

விரோதமாகப் பிரிந்திருக்கிற எந்தக் குடும்பமும் நிலைத்திருக்காது.

¹⁸ சாத்தானும் தனக்குத்தானே விரோதமாகப் பிரிந்திருந்தால் அவன் ராஜ்யம் எப்படி நிலைநிற்கும்? இப்படியிருக்கும்போது,

பெயெல்செபூலைக்கொண்டு நான் பிசாசுகளைத் துரத்துகிறேன் என்கிறீர்களே. ¹⁹ நான் பெயெல்செபூலினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தினால், உங்களுடைய பிள்ளைகள் அவைகளை யாராலே துரத்துகிறார்கள்?

ஆகவே, அவர்களே உங்களை
 நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாக இருப்பார்கள்.
 20 நான் தேவனுடைய வல்லமையினால்
 பிசாசுகளைத் துரத்துகிறபடியால்,
 தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களிடம்
 வந்திருக்கிறதே. 21 ஆயுதம் அணிந்த பலசாலி
 தன் அரண்மனையை காவல்காக்கும்போது,
 அவனுடைய பொருள்கள் பாதுகாப்பாக
 இருக்கும். 22 அவனைவிட பலசாலி
 வந்து, அவனைத் தோற்கடித்து, அவன்
 நம்பியிருந்த எல்லா ஆயுதங்களையும்
 பறித்துக்கொண்டு, அவனுடைய
 பொருட்களை கொள்ளையிடுவான்.
 23 என்னோடு இல்லாதவன் எனக்கு
 பகைவனாக இருக்கிறான், மக்களை
 என்னிடம் சேர்க்காதவன், அவர்களை
 சிதறடிக்கிறான். 24 அசுத்தஆவி ஒரு
 மனிதனைவிட்டுப் போகும்போது, வறண்ட
 இடங்களில் அலைந்து, இளைப்பாற இடம்
 தேடியும் கிடைக்காமல்: நான் விட்டுவந்த
 என் வீட்டிற்குத் திரும்பிப்போவேன் என்று
 சொல்லி, 25 திரும்பிவரும்போது, அது
 சுத்தப்படுத்தி ஜோடிக்கப்பட்டிருக்கிறதைக்
 கண்டு, 26 திரும்பிப்போய், தன்னைவிட
 பொல்லாத மற்ற ஏழு ஆவிகளைக்
 கூட்டிக்கொண்டுவந்து, உள்ளே புகுந்து,
 அங்கே குடியிருக்கும்; அப்பொழுது அந்த
 மனிதனுடைய முன் நிலைமையை விட
 அவனுடைய பின் நிலைமை மிகவும்

மோசமாக இருக்கும் என்றார். ²⁷ இயேசு இவைகளைச் சொல்லும்பொழுது, மக்கள் கூட்டத்திலிருந்த ஒரு பெண் அவரை நோக்கி: உம்மைச் சுமந்த கர்ப்பமும் நீர் பாலுண்ட மார்பகங்களும் பாக்கியமுள்ளவைகள் என்று சத்தமிட்டுச் சொன்னாள். ²⁸ அதற்கு அவர்: அதைவிட, தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைக் கடைபிடிப்பவர்களே அதிக பாக்கியவான்கள் என்றார்.

யோனாவின் அடையாளம்

²⁹ மக்கள் கூட்டமாக கூடிவந்திருக்கிறபொழுது அவர்: இந்த வம்சத்தார் பொல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், அடையாளத்தைத் தேடுகிறார்கள்; ஆனாலும் யோனா தீர்க்கதரிசியின் அடையாளம்தவிர வேறு எந்த அடையாளமும் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ³⁰ யோனா நினிவே பட்டணத்தார்களுக்கு அடையாளமாக இருந்ததுபோல, மனிதகுமாரனும் இந்த வம்சத்திற்கு அடையாளமாக இருப்பார். ³¹ தெற்கு தேசத்து ராணி சாலொமோனுடைய ஞானத்தைக் கேட்க பூமியின் எல்லையிலிருந்து வந்தாள்; இதோ, சாலொமோனைவிட பெரியவர் இங்கே இருக்கிறார்; ஆதலால் நியாயத்தீர்ப்புநாளிலே அந்த ராணி இந்த வம்சத்தாரோடு எழுந்து நின்று, இவர்கள்மேல் குற்றஞ்சுமத்துவாள். ³² யோனாவின்

பிரசங்கத்தைக் கேட்டு நினைவே பட்டணத்தார் மனம் மாறினார்கள்; இதோ, யோனாவைவிட பெரியவர் இங்கே இருக்கிறார்; ஆதலால் நியாயத்தீர்ப்புநாளில் நினைவே பட்டணத்தார் இந்த வம்சத்தாரோடு எழுந்து நின்று, இவர்கள்மேல் குற்றஞ்சுமத்துவார்கள்.

சரீரத்தின் விளக்கு

³³ ஒருவனும் விளக்கைக் கொளுத்தி, மறைவாகவோ, பாத்திரத்தின் கீழேயோ வைக்காமல், உள்ளே வருகிறவர்கள் வெளிச்சம்காணும்படி, அதை விளக்குத்தண்டின்மேல் வைப்பான்.

³⁴ கண்ணானது சரீரத்திற்கு விளக்காக இருக்கிறது; உன் கண் தெளிவாக இருந்தால், உன் சரீரம் முழுவதும் வெளிச்சமாக இருக்கும்; உன் கண் கெட்டதாக இருந்தால் உன் சரீரம் முழுவதும் இருளாக இருக்கும்.

³⁵ எனவே உனக்குள் உள்ள வெளிச்சம் இருளாகாதபடி எச்சரிக்கையாக இரு.

³⁶ உன் சரீரத்தின் எந்தவொரு பகுதியும் இருளடையாமல், சரீரம் முழுவதும் வெளிச்சமாக இருந்தால், ஒரு விளக்கு தன் பிரகாசத்தினாலே உனக்கு வெளிச்சம் கொடுக்கிறதுபோல உன் சரீரம் முழுவதும் வெளிச்சமாக இருக்கும் என்றார்.

பரிசேயர்கள் மற்றும் வேதபண்டிதர்களுக்கு எச்சரிக்கை

37 இயேசு இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, பரிசேயன் ஒருவன், அவர் தன்னோடு உணவு உண்ணவேண்டும் என்று அவரை வேண்டிக்கொண்டான்; அவர் போய் அவனோடு கூட பந்தி உட்கார்ந்தார். 38 அவர் உணவு உண்பதற்கு முன்பு கைகழுவாமல் இருந்ததைப் பரிசேயன் பார்த்து, ஆச்சரியப்பட்டான். 39 கர்த்தர் அவனை நோக்கி: பரிசேயர்களாகிய நீங்கள் உணவுப் பாத்திரங்களின் வெளிப்புறத்தைச் சுத்தமாக்குகிறீர்கள், உங்களுடைய உள்ளங்களோ கொள்ளையினாலும் பொல்லாப்பினாலும் நிறைந்திருக்கிறது. 40 மதிகெட்டவர்களே, வெளிப்புறத்தை உண்டாக்கினவர் உள்புறத்தையும் உண்டாக்கவில்லையா? 41 உங்களிடம் இருப்பதை ஏழைகளுக்குக் கொடுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குள் எல்லாம் சுத்தமாக இருக்கும். 42 பரிசேயர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ, நீங்கள் புதினா, மறிகொழுந்து ஆகிய எல்லாவித பூண்டுகளிலும் தசம்பாகம் கொடுத்து, நியாயத்தையும் தேவ அன்பையும் விட்டுவிடுகிறீர்கள்; இவைகளையும் செய்யவேண்டும், அவைகளையும் விட்டுவிடாமல் இருக்கவேண்டும். 43 பரிசேயர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ, ஜெப ஆலயங்களில் முதன்மையான இருக்கைகளையும், சந்தைகளில்

வணக்கங்களையும் விரும்புகிறீர்கள்.
 44 வேதபண்டிதர்களே, பரிசேயர்களே,
 உங்களுக்கு ஐயோ, மறைந்திருக்கிற
 சவக்குழிகளைப்போல இருக்கிறீர்கள்,
 அதின்மேல் நடக்கிற மனிதர்களுக்கு
 அவைகள் தெரியாதிருக்கிறது.
 45 அப்பொழுது நியாயப்பண்டிதர்களில்
 ஒருவன் அவரை நோக்கி: போதகரே,
 நீர் இப்படிச் சொல்லுகிறதினால்
 எங்களையும் அவமதிக்கிறீர் என்றான்.
 46 அதற்கு இயேசு: நியாயப்பண்டிதர்களே,
 உங்களுக்கு ஐயோ, சுமக்க இயலாத
 சுமைகளை மனிதர்கள்மேல் சுமத்துகிறீர்கள்;
 ஆனால், நீங்களோ உங்களுடைய
 விரல்களினால்கூட அந்தச் சுமைகளைத்
 தொடவும்மாட்டீர்கள். 47 உங்களுக்கு
 ஐயோ, உங்களுடைய முற்பிதாக்கள்
 கொலைசெய்த தீர்க்கதரிசிகளுக்குக்
 கல்லறைகளைக் கட்டுகிறீர்கள். 48 ஆகவே,
 உங்களுடைய முற்பிதாக்களுடைய
 செயல்களுக்கு நீங்களும் உடன்பட்டவர்கள்
 என்று சாட்சியிடுகிறீர்கள்; எப்படியென்றால்,
 உங்களுடைய முற்பிதாக்கள் அவர்களைக்
 கொலைசெய்தார்கள், நீங்களோ
 அவர்களுக்குக் கல்லறைகளைக்
 கட்டுகிறீர்கள். 49 ஆதலால் தேவஞானமானது:
 நான் தீர்க்கதரிசிகளையும் அப்போஸ்தலர்களையும்
 அவர்களிடத்தில் அனுப்புவேன்; அவர்களில்
 சிலரைக் கொலைசெய்து, சிலரைத்

துன்பப்படுத்துவார்கள்; ⁵⁰ ஆபேலின் இரத்தத்திலிருந்து பலிபீடத்திற்கும் தேவ ஆலயத்திற்கும் நடுவே கொலை செய்யப்பட்ட சகரியாவின் இரத்தம்வரைக்கும், உலகத்தோற்றத்திலிருந்து சிந்தப்பட்ட எல்லா தீர்க்கதரிசிகளுடைய இரத்தப்பழியும் இந்த வம்சத்தாரிடம் கேட்கப்படுவதற்காக அப்படிச் செய்வார்கள் என்று சொல்லுகிறது. ⁵¹ நிச்சயமாகவே இந்த வம்சத்தாரிடம் அது கேட்கப்படும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ⁵² நியாயப்பண்டிதர்களே, உங்களுக்கு ஐயோ, அறிவாகிய திறவுகோலை எடுத்துக்கொண்டீர்கள், நீங்களும் உள்ளே செல்வதில்லை, உள்ளே செல்கிறவர்களையும் தடைபண்ணுகிறீர்கள் என்றார். ⁵³ இவைகளை இயேசு அவர்களுக்குச் சொல்லும்போது, வேதபண்டிதர்களும் பரிசேயர்களும் அவர்மேல் குற்றஞ்சாட்டுவதற்காக, அவர் வார்த்தைகளில் ஏதாவது பிழை கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்று முயற்சிசெய்து அவரை மிகவும் நெருக்கவும், ⁵⁴ அநேக விஷயங்களைக்குறித்துப் பேச அவரைத் தூண்டவும் தொடங்கினார்கள்.

அத்தியாயம் 12

எச்சரிக்கையும் உற்சாகப்படுத்துதலும்

1 அந்தநேரத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இயேசுவிடம் கூடிவந்திருக்கும்போது, அவர் முதலாவது தம்முடைய சீடர்களை நோக்கி: நீங்கள் மாயக்காரர்களாகிய பரிசேயர்களுடைய புளித்த மாவைக்குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். 2 வெளியாக்கப்படாத மறைபொருளுமில்லை, அறியப்படாத இரகசியமுமில்லை. 3 ஆதலால், நீங்கள் இருளில் பேசியது எதுவோ, அது வெளிச்சத்திலே கேட்கப்படும்; நீங்கள் வீட்டின் உள் அறைகளில் காதில் சொன்னது எதுவோ, அது வீட்டின் கூரையின்மேலிருந்து சத்தம்போட்டதுபோல இருக்கும். 4 என் நண்பர்களாகிய உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன்: சரீரத்தைக் கொலைசெய்து, அதன்பின்பு அதிகமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாதவர்களுக்குப் பயப்படாமலிருங்கள். 5 நீங்கள் யாருக்கு பயப்படவேண்டும் என்று உங்களுக்குக் காண்பிக்கிறேன்: கொலைசெய்தபின்பு நரகத்திலே தள்ள வல்லமையுள்ளவருக்கு பயப்படுங்கள்; ஆம், அவருக்கே பயப்படுங்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். 6 இரண்டு காசுகளுக்கு ஐந்து அடைக்கலான் குருவிகளை விற்கிறார்களல்லவா? அவைகளில் ஒன்றாவது தேவனால் மறக்கப்படுவதில்லை. 7 உங்களுடைய தலையிலுள்ள முடிகள்

எல்லாம் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது,
ஆகவே, பயப்படாமலிருங்கள், அநேகம்
அடைக்கலான் குருவிகளைவிட,
நீங்கள் விசேஷித்தவர்களாக
இருக்கிறீர்கள். ⁸ அன்றியும் நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்:
மனிதர்களுக்கு முன்பாக என்னை
அறிக்கைப்பண்ணுகிறவன் எவனோ,
அவனை மனிதகுமாரனும் தேவதூதர்களுக்கு
முன்பாக அறிக்கைப்பண்ணுவார்.
⁹ மனிதர்கள் முன்பாக என்னை
மறுதலிக்கிறவன் தேவதூதர்களுக்கு
முன்பாக மறுதலிக்கப்படுவான்.
¹⁰ எவனாவது மனிதகுமாரனுக்கு விரோதமாக
விசேஷத்தைச் சொன்னால் அது அவனுக்கு
மன்னிக்கப்படும்; பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு
விரோதமாகத் தூஷணமான
வார்த்தையைச் சொல்லுகிறவனுக்கோ
மன்னிக்கப்படுவதில்லை. ¹¹ அன்றியும்,
ஜெப ஆலயத்தலைவர்களுக்கும்,
ஆட்சியில் அதிகாரமுள்ளவர்களுக்கும்
முன்பாக உங்களை விசாரணைசெய்ய
கொண்டுபோய் நிறுத்தும்போது:
அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கு எப்படி
பதில்கள் சொல்வது என்றும், எதைப்
பேசவேண்டும் என்பதைக்குறித்தும்
கவலைப்படாமலிருங்கள். ¹² நீங்கள்
பேசவேண்டியவைகளைப் பரிசுத்த
ஆவியானவர் அந்த நேரத்திலே உங்களுக்குப்

போதிப்பார் என்றார்.

அறிவற்ற செல்வந்தனின் உவமை

¹³ அப்பொழுது மக்கள் கூட்டத்திலிருந்து ஒருவன் அவரை நோக்கி: போதகரே, என் தகப்பனுடைய சொத்தை பாகம் பிரித்து என்னுடைய பங்கை எனக்குத் தரும்படி என் சகோதரனுக்குக் கட்டளையிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டான். ¹⁴ அதற்கு

அவர்: மனிதனே, என்னை உங்களுக்கு நியாயாதிபதியாகவும் சொத்தை பங்கிடுகிறவனாகவும் வைத்தவன் யார் என்றார். ¹⁵ பின்பு அவர் அவர்களை

நோக்கி: பொருளாசையைக்குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள்; ஏனென்றால், ஒருவனுக்கு எவ்வளவு அதிக சொத்துக்கள் இருந்தாலும் அது அவனுக்கு ஜீவன் அல்ல என்றார். ¹⁶ அல்லாமலும், இயேசு ஒரு

உவமையை அவர்களுக்குச் சொன்னார்: செல்வந்தரான ஒருவனுடைய நிலம் நன்றாக விளைந்திருந்தது. ¹⁷ அப்பொழுது

அவன்: நான் என்ன செய்வேன்? என் தானியங்களைச் சேர்த்து வைக்கிறதற்கு இடமில்லையே; ¹⁸ நான் ஒன்று செய்வேன்,

என் களஞ்சியங்களை இடித்து, பெரிதாகக் கட்டி, எனக்கு விளைந்த தானியத்தையும் என் பொருள்களையும் அங்கே சேர்த்துவைத்து,

¹⁹ பின்பு: ஆத்துமாவே, உனக்காக அநேக வருடங்களுக்கு அநேகம் பொருள்கள்

சேர்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; நீ இளைப்பாறி, சாப்பிட்டுக் குடித்து, மகிழ்ச்சியாக இரு என்று என் ஆத்துமாவிடம் சொல்லுவேன் என்று தனக்குள்ளே சிந்தித்துச் சொல்லிக்கொண்டான். ²⁰ தேவன் அவனை நோக்கி: மூடனே, உன் ஆத்துமா உன்னிடத்திலிருந்து இந்த இராத்திரியிலே எடுத்துக்கொள்ளப்படும், அப்பொழுது நீ சேகரித்தவைகள் யாருக்குச் சொந்தமாகும் என்றார். ²¹ தேவனிடத்தில் செல்வந்தராக இருக்காமல், தனக்காகவே பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்துவைக்கிறவன் இப்படியே இருக்கிறான் என்றார்.

கவலைப்படாமலிருங்கள்

²² பின்பு அவர் தம்முடைய சீடர்களை நோக்கி: ஆகவே, என்னத்தை உண்போம் என்று உங்களுடைய ஜீவனுக்காகவும், என்னத்தை உடுப்போம் என்று உங்களுடைய சரீரத்திற்காகவும் கவலைப்படாமலிருங்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ²³ உணவைவிட ஜீவனும், உடையைவிட சரீரமும் விசேஷித்தவைகளாக இருக்கிறது. ²⁴ காகங்களைக் கவனித்துப்பாருங்கள், அவைகள் விதைக்கிறதும் அறுக்கிறதும் அலை, அவைகளுக்குப் பண்டசாலையுமில்லை, களஞ்சியமுமில்லை, இல்லாவிட்டாலும் அவைகளையும் தேவன் பிழைப்பூட்டுகிறார்;

பறவைகளைவிட நீங்கள் எவ்வளவோ
 விசேஷித்தவர்களாக இருக்கிறீர்கள்.
 25 கவலைப்படுகிறதினால் உங்களில்
 எவன் தன் சரீர அளவோடு ஒரு முழத்தைக்
 கூட்டுவான். 26 மிகவும் சிறிய விஷயங்களை
 உங்களால் செய்யமுடியாதிருக்கும்போது,
 மற்றவைகளுக்காக நீங்கள்
 கவலைப்படுகிறதென்ன? 27 காட்டுப்புஷ்பங்கள்
 எப்படி வளருகிறதென்று கவனித்துப்பாருங்கள்;
 அவைகள் உழைக்கிறதில்லை,
 நூற்கிறதில்லை, என்றாலும் சாலொமோன்
 காலத்தில் இருந்து தன் சர்வமகிமையிலும்
 அவைகளில் ஒன்றைப்போலாவது
 உடுத்தியிருந்ததில்லை என்று உங்களுக்குச்
 சொல்லுகிறேன். 28 இப்படியிருக்க,
 அற்பவிசுவாசிகளே, இன்றைக்குக்
 காட்டிலிருந்து நாளைக்கு அடுப்பிலே
 போடப்படுகிற புல்லுக்கு தேவன்
 இவ்விதமாக உடுத்துவித்தால், உங்களுக்கு
 உடுத்துவிப்பது அதிக நிச்சயமல்லவா?
 29 ஆகவே, என்னத்தை உண்போம்,
 என்னத்தைக் குடிப்போம் என்று, நீங்கள்
 கேளாமலும் சந்தேகப்படாமலும் இருங்கள்.
 30 இவைகளையெல்லாம் உலகத்தார்
 நாடித்தேடுகிறார்கள்; இவைகள் உங்களுக்கு
 வேண்டியவைகள் என்று உங்களுடைய
 பிதாவானவர் அறிந்திருக்கிறார்.
 31 தேவனுடைய ராஜ்யத்தையே தேடுங்கள்,
 அப்பொழுது இவைகளெல்லாம்

உங்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படும்.
³² பயப்படாதே சிறுமந்தையே, உங்களுக்கு
 ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க உங்களுடைய பிதா
 பிரியமாக இருக்கிறார். ³³ உங்களுக்கு
 உள்ளவைகளை விற்று ஏழைகளுக்குக்
 கொடுங்கள், பழமையாகப் போகாத
 பண்ப்பைகளையும் குறையாத
 பொக்கிஷத்தையும் பரலோகத்திலே
 உங்களுக்குச் சம்பாதித்து வையுங்கள்,
 அங்கே திருடன் அணுகுகிறதில்லை,
 பூச்சி அரிக்கிறதில்லை. ³⁴ உங்களுடைய
 பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே
 உங்களுடைய இருதயமும் இருக்கும்.

விழித்திருங்கள்

³⁵ உங்களுடைய உடைகளை உடுத்தி
 ஆயத்தமாகவும், உங்களுடைய
 விளக்குகள் எரிகிறதாகவும் இருக்கட்டும்,
³⁶ தங்களுடைய எஜமான் திருமண
 விருந்துக்குச் சென்றுவந்து கதவைத்
 தட்டும்போது, உடனே அவருக்குக் கதவைத்
 திறக்கும்படி எப்பொழுது வருவார் என்று
 காத்திருக்கிற மனிதர்களுக்கு ஒப்பாகவும்
 இருங்கள். ³⁷ எஜமான் வரும்போது,
 விழித்திருக்கிறவர்களாகக் காணப்படுகிற
 ஊழியக்காரர்களே பாக்கியவான்கள்.
 அவர் பணிசெய்யும் உடைகளை உடுத்தி,
 அவர்களைப் பந்தியிருக்கச் செய்து, அருகில்
 வந்து அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வார்

என்று உண்மையாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ³⁸ அவர் நடுராத்திரியிலோ அதிகாலையிலோ வந்து, அவர்கள் அங்கேயே இருக்கக்கண்டால், அந்த ஊழியக்காரர்கள் பாக்கியவான்கள். ³⁹ திருடன் எந்தநேரத்தில் வருவான் என்று வீட்டெஜமானுக்குத் தெரிந்திருந்தால், அவன் விழித்திருந்து, தன் வீட்டைக் கொள்ளையடிக்க விட்டிருக்கமாட்டான் என்று அறிந்திருக்கிறீர்கள். ⁴⁰ அந்தப்படியே நீங்கள் நினைக்காத நேரத்தில் மனிதகுமாரன் வருவார், ஆகவே, நீங்களும் ஆயத்தமாக இருங்கள் என்றார். ⁴¹ அப்பொழுது பேதுரு அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, இந்த உவமையை எங்களுக்குமட்டும் சொல்லுகிறீரோ, எல்லோருக்கும் சொல்லுகிறீரோ என்று கேட்டான். ⁴² அதற்குக் கர்த்தர்: பணிவிடைக்காரர்களுக்குத் தகுதியான காலத்திலே படிகொடுக்கும்படி எஜமான் அவர்கள்மேல் அதிகாரியாக வைக்கத்தக்க உண்மையும் விவேகமுமுள்ள விசாரணைக்காரன் யார்? ⁴³ எஜமான் வரும்போது அப்படியே செய்கிறவனாகக் காணப்படுகிற ஊழியக்காரன் பாக்கியவான். ⁴⁴ தனக்குரிய எல்லாவற்றின்மேலும் அவனை விசாரணைக்காரனாக வைப்பான் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ⁴⁵ அந்த ஊழியக்காரனோ, என் எஜமான் வர நாளாகும் என்று தனக்குள்ளே

சொல்லிக்கொண்டு, வேலைக்காரர்களையும் வேலைக்காரிகளையும் அடிக்கவும், சாப்பிடவும், குடித்து வெறிக்கவும் முற்பட்டால், ⁴⁶ அவன் நினைக்காத நாளிலும், அறியாத நேரத்திலும், அந்த ஊழியக்காரனுடைய எஜமான் வந்து, அவனைக் கடினமாகத் தண்டித்து, உண்மையில்லாதவர்களோடு அவனுக்குப் பங்கை நியமிப்பான். ⁴⁷ தன் எஜமானுடைய விருப்பத்தை அறிந்தும் ஆயத்தமாக இல்லாமலும் அவனுடைய விருப்பத்தின்படி செய்யாமலும் இருந்த ஊழியக்காரன் அநேக அடிகள் அடிக்கப்படுவான். ⁴⁸ அறியாதவனாக இருந்து, அடிகளுக்கு ஏதுவானவைகளைச் செய்தவனோ, சில அடிகள் அடிக்கப்படுவான். எவனிடத்தில் அதிகம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அவனிடத்தில் அதிகம் கேட்கப்படும்; மனிதர்கள், எவனிடத்தில் அதிகமாக ஒப்புவிக்கிறார்களோ அவனிடத்தில் அதிகமாகக் கேட்பார்கள்.

சமாதானமல்ல பிரிவினையே

⁴⁹ பூமியின்மேல் அக்கினியைப் போடவந்தேன், அது இப்பொழுதே பற்றியெரியவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ⁵⁰ ஆனாலும் நான் முழுகவேண்டிய ஒரு ஸ்நானமுண்டு, அது முடியும்வரை எவ்வளவோ நெருக்கப்படுகிறேன். ⁵¹ நான் பூமியிலே

சமாதானத்தை உண்டாக்க வந்தேன் என்று நினைக்கிறீர்களோ? சமாதானத்தையல்ல, பிரிவினையையே உண்டாக்க வந்தேன் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ⁵² எப்படியென்றால், இதுமுதல் ஒரே வீட்டிலே ஐந்துபேர் பிரிந்திருப்பார்கள், இரண்டுபேருக்கு விரோதமாக மூன்றுபேரும், மூன்றுபேருக்கு விரோதமாக இரண்டுபேரும் பிரிந்திருப்பார்கள். ⁵³ தகப்பன் மகனுக்கும், மகன் தகப்பனுக்கும், தாய் மகளுக்கும், மகள் தாய்க்கும், மாமியார் மருமகளுக்கும், மருமகள் மாமியாருக்கும் விரோதமாகப் பிரிந்திருப்பார்கள் என்றார்.

காலங்களை நிதானித்தல்

⁵⁴ பின்பு அவர் மக்களை நோக்கி: மேற்கே மேகம் எழும்புகிறதை நீங்கள் காணும்போது, மழை வருமென்று சொல்லுகிறீர்கள்; அப்படியே நடக்கும். ⁵⁵ தென்றல் அடிக்கிறதை நீங்கள் காணும்போது வெப்பம் உண்டாகுமென்று சொல்லுகிறீர்கள், அப்படியே நடக்கும். ⁵⁶ மாயக்காரர்களே, பூமியின் தோற்றத்தையும் வானத்தின் தோற்றத்தையும் நிதானிக்க உங்களுக்குத் தெரியுமே, இந்தக் காலத்தையோ நீங்கள் நிதானிக்காமல் போகிறதென்ன? ⁵⁷ நியாயம் என்ன என்று நீங்களே தீர்மானிக்காமல் இருக்கிறது என்ன? ⁵⁸ உனக்கு எதிராளியானவன்

உன்னை அதிகாரியினிடத்திற்குக்
கொண்டுபோகிறபோது, வழியிலேதானே
அவனிடத்திலிருந்து விடுதலையாகும்படி
பிரயாசப்படு, இல்லாவிட்டால்,
அவன் உன்னை நியாயாதிபதிக்கு
முன்பாகக் கொண்டுபோவான்,
நியாயாதிபதி உன்னை அதிகாரியிடத்தில்
ஒப்புக்கொடுப்பான், அதிகாரி உன்னைச்
சிறைசாலையில் போடுவான். 59 நீ
உன்னிடத்தில் இருக்கும் கடைசிக் காசை
செலவழித்துத்தீர்க்கும்வரைக்கும், அந்த
இடத்திலிருந்து புறப்படமாட்டாய் என்று
உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

அத்தியாயம் 13

மனந்திரும்புங்கள்

1 அந்த நேரத்திலே அங்கே
இருந்தவர்களில் சிலர் இயேசுவிடம்
வந்து, பிலாத்து சில கலிலேயர்களுடைய
இரத்தத்தை அவர்களுடைய பலிகளோடு
கலந்தான் என்ற செய்தியை அவருக்கு
அறிவித்தார்கள். 2 இயேசு அவர்களுக்கு
மறுமொழியாக: அந்தக் கலிலேயர்களுக்கு
அப்படிப்பட்டவைகள் நடந்ததினாலே,
மற்ற எல்லாக் கலிலேயர்களைவிட
அவர்கள் பாவிகளாக இருந்தார்களென்று
நினைக்கிறீர்களோ? 3 அப்படியல்லவென்று
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்;

நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால் எல்லோரும் அப்படியே அழிந்துபோவீர்கள்.

⁴ சீலோவாமிலே கோபுரம் விழுந்து பதினெட்டுப்பேர் மரித்தார்களே; எருசலேமில் குடியிருக்கிற மனிதர்களெல்லோரிலும் அவர்கள் குற்றவாளிகளாக இருந்தார்களென்று நினைக்கிறீர்களோ?

⁵ அப்படியல்லவென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால் எல்லோரும் அப்படியே அழிந்துபோவீர்கள் என்றார்.

⁶ அப்பொழுது அவர் ஒரு உவமையையும் சொன்னார்: ஒருவன் தன் திராட்சைத்தோட்டத்தில் ஒரு அத்திமரத்தை நட்பிருந்தான்; அவன் வந்து அதிலே கனியைத் தேடினபோது ஒன்றுங்காணவில்லை.

⁷ அப்பொழுது அவன் தோட்டக்காரனை நோக்கி: இதோ, மூன்று வருடங்களாக இந்த அத்திமரத்திலே கனியைத் தேடிவருகிறேன்; ஒன்றையுங்காணவில்லை, இதை வெட்டிப்போடு, இது நிலத்தையும் ஏன் கெடுக்கிறது என்றான்.

⁸ அதற்கு அவன்: ஐயா, இது இந்த வருடமும் இருக்கட்டும்; நான் இதைச் சுற்றிலுங்கொத்தி, எருப்போடுவேன்,

⁹ கனிகொடுத்தால் சரி, கொடாவிட்டால், இனிமேல் இதை வெட்டிப்போடலாம் என்று சொன்னான் என்றார்.

ஓய்வுநாளில் சுகமாக்கப்பட்டப் பெண்

¹⁰ ஒரு ஓய்வுநாளில் அவர் ஜெப ஆலயத்தில் போதகமபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

¹¹ அப்பொழுது பதினெட்டு வருடங்களாகப் பலவீனப்படுத்தும் ஆவியைக்கொண்ட ஒரு பெண் அங்கேயிருந்தாள். அவள் எவ்வளவும் நிமிரக்கூடாத கூனியாக இருந்தாள். ¹² இயேசு அவளைக் கண்டு, தம்மிடத்தில் அழைத்து:

பெண்ணே, உன் பலவீனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டாய் என்று சொல்லி,

¹³ அவள்மேல் தமது கரங்களை வைத்தார்; உடனே அவள் நிமிர்ந்து, தேவனை மகிமைப்படுத்தினாள். ¹⁴ இயேசு

ஓய்வுநாளிலே சுகமாக்கினபடியால், ஜெப ஆலயத்தலைவன் கோபமடைந்து, மக்களை நோக்கி: வேலைசெய்கிறதற்கு ஆறு நாட்கள் உண்டே, அந்த நாட்களிலே நீங்கள் வந்து சுகமாக்கிக்கொள்ளுங்கள், ஓய்வுநாளிலே அப்படிச் செய்யலாகாது என்றான்.

¹⁵ கர்த்தர் அவனுக்கு மறுமொழியாக மாயக்காரர்களே: உங்களில் எவனும் ஓய்வுநாளில் தன் எருதையாவது தன் கழுதையையாவது தொழுவத்திலிருந்து அவிழ்த்துக்கொண்டுபோய், அதற்குத் தண்ணீர் காட்டுகிறதில்லையா? ¹⁶ இதோ, சாத்தான் பதினெட்டு வருடங்களாகக் கட்டியிருந்த ஆபிரகாமின் மகளாகிய இவளை ஓய்வுநாளில் இந்தக் கட்டிலிருந்து அவிழ்த்துவிடவேண்டியதில்லையா

என்றார். ¹⁷ அவர் அப்படிச் சொன்னபோது, அவரை விரோதித்திருந்த அனைவரும் வெட்கப்பட்டார்கள். மக்களெல்லோரும் அவரால் செய்யப்பட்ட சகல மகிமையான செய்கைகளைக்குறித்தும் மகிழ்ந்தார்கள்.

கடுகுவிதை, புளித்த மாவு

¹⁸ அவர் அவர்களை நோக்கி: தேவனுடைய ராஜ்யம் எதற்கொப்பாக இருக்கிறது; அதை எதற்கு ஒப்பிடுவேன்? ¹⁹ அது ஒரு கடுகுவிதைக்கு ஒப்பாக இருக்கிறது; அதை ஒரு மனிதன் எடுத்துத் தன் தோட்டத்திலே போட்டான்; அது வளர்ந்து, பெரிய மரமானது; ஆகாயத்துப் பறவைகள் வந்து, அதின் கிளைகளில் அடைந்தது என்றார். ²⁰ மேலும் அவர்: தேவனுடைய ராஜ்யத்தை நான் எதற்கு ஒப்பிடுவேன்? ²¹ அது புளித்த மாவிற்கு ஒப்பாக இருக்கிறது; அதை ஒரு பெண் எடுத்து முழுவதும் புளிக்கும்வரைக்கும் மூன்றுபடி மாவோடு பிசைந்து வைத்தாள் என்றார்.

இடுக்கமான வாசல்

²² அவர் எருசலேமுக்குப் பயணமாகப் போகும்போது, பட்டணங்கள்தோறும் கிராமங்கள்தோறும் உபதேசம் செய்துகொண்டே போனார். ²³ அப்பொழுது ஒருவன் அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, விடுதலையாக்கப்படுகிறவர்கள் சிலபேர்தானோ என்று கேட்டான்; அதற்கு

அவர்: ²⁴ இடுக்கமான வாசல்வழியாக உள்ளே பிரவேசிக்கப் பிரயாசப்படுங்கள், அநேகர் உள்ளே பிரவேசிக்க வகைதேடினாலும் அவர்களாலே கூடாமற்போகும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

²⁵ வீட்டெஜமான் எழுந்து, கதவைப் பூட்டினபின்பு, நீங்கள் வெளியே நின்று: ஆண்டவரே, ஆண்டவரே, எங்களுக்குத் திறக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கதவைத் தட்டும்போது, அவர் மறுமொழியாக: நீங்கள் எவ்விடத்தாரோ, உங்களை அறியேன் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுவார். ²⁶ அப்பொழுது நீங்கள்: உம்முடைய சமூகத்தில் உணவு உண்டோமே, நீர் எங்களுடைய வீதிகளில் போதகம்பண்ணினீரே என்று சொல்லுவீர்கள். ²⁷ ஆனாலும் அவர்: நீங்கள் எவ்விடத்தாரோ, உங்களை அறியேன், அக்கிரமக்காரர்களாகிய நீங்களெல்லோரும் என்னைவிட்டு அகன்றுபோங்கள் என்று சொல்லுவார் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ²⁸ நீங்கள் ஆபிரகாமையும் ஈசாக்கையும் யாக்கோபையும் எல்லாத் தீர்க்கதரிசிகளையும் தேவனுடைய ராஜ்யத்திலிருக்கிறவர்களாகவும், உங்களையோ புறம்பே தள்ளப்பட்டவர்களாகவும் காணும்போது உங்களுக்கு அழகையும் பற்கடிப்பும் அங்கே உண்டாயிருக்கும். ²⁹ கிழக்கிலும் மேற்கிலும் வடக்கிலும் தெற்கிலும் இருந்த மக்கள் வந்து,

தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பந்தியிருப்பார்கள்.
 30 அப்பொழுது முந்தினோர்
 பிந்தினோராவார்கள், பிந்தினோர்
 முந்தினோராவார்கள் என்றார்.

எருசலேமக்காகப் புலம்புதல்

31 அந்த நாளிலே சில பரிசேயர்கள்
 அவரிடத்தில் வந்து: நீர் இந்த
 இடத்தை விட்டுப்போய்விடும்; ஏரோது
 உம்மைக் கொலைசெய்ய மனதாக
 இருக்கிறான் என்றார்கள். 32 அதற்கு
 அவர்: நான் இன்றைக்கும் நாளைக்கும்
 பிசாசுகளைத் துரத்தி, வியாதியுள்ளவர்களை,
 சுகமாக்கி மூன்றாம்நாளில் நிறைவடைவேன்.
 33 இன்றைக்கும் நாளைக்கும் மறுநாளைக்கும்
 நான் நடமாடவேண்டும்; எருசலேமுக்கு
 வெளியே ஒரு தீர்க்கதரிசியும்
 மடிந்துபோகிறதில்லையென்று நான்
 சொன்னதாக நீங்கள் போய் அந்த நரிக்குச்
 சொல்லுங்கள். 34 எருசலேமே, எருசலேமே,
 தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலைசெய்து,
 உன்னிடத்தில் அனுப்பப்பட்டவர்களைக்
 கல்லெறிகிறவளே! கோழி தன்
 குஞ்சுகளைத் தன் சிறகுகளின்கீழே
 கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ளுவதைப்போல
 நான் எத்தனைதரமோ உன்
 பிள்ளைகளைக் கூட்டிச்சேர்த்துக்கொள்ள
 விருப்பமாக இருந்தேன்; உங்களுக்கோ
 விருப்பமில்லாமற்போனது. 35 இதோ,

உங்களுடைய வீடு உங்களுக்குப்
பாழாக்கிவிடப்படும்; கர்த்தருடைய
நாமத்தினாலே வருகிறவர் வாழ்த்தப்படத்தக்கவர்
என்று நீங்கள் சொல்லும் காலம்
வரும்வரைக்கும் என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள்
என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறேன் என்றார்.

அத்தியாயம் 14

பரிசேயன் வீட்டில் இயேசு

¹ ஒரு ஓய்வுநாளிலே பரிசேயர்களில்
தலைவனாகிய ஒருவனுடைய வீட்டிலே
அவர் உணவு உட்கொள்ளும்படிக்குச்
சென்றிருந்தார். ² அப்பொழுது நீர்க்கோவை
வியாதியுள்ள ஒரு மனிதன் அவருக்கு
முன்பாக இருந்தான். அவனுக்கு
என்ன செய்வாரோவென்று மக்கள்
அவர்மேல் நோக்கமாக இருந்தார்கள்.
³ இயேசு நியாயப்பண்டிதர்களையும்
பரிசேயர்களையும் பார்த்து: ஓய்வுநாளிலே
சுகமாக்குகிறது நியாயமா என்று கேட்டார்.
⁴ அதற்கு அவர்கள் பேசாமலிருந்தார்கள்.
அப்பொழுது அவர் அவனை அழைத்து,
சுகமாக்கி, அனுப்பிவிட்டு, ⁵ அவர்களை
நோக்கி: உங்களில் ஒருவனுடைய
கழுதையாவது எருதாவது ஓய்வுநாளில்
கிணற்றில் விழுந்தால், அவன்
அதை உடனே தூக்கிவிடமாட்டானா

என்றார். ⁶ அதற்கு உத்தரவுசொல்ல
அவர்களால் கூடாமற்போனது.

⁷ விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள்
பந்தியில் முதன்மையான இடங்களைத்
தெரிந்துகொண்டதை அவர் பார்த்து,
அவர்களுக்கு ஒரு உவமையைச் சொன்னார்:

⁸ ஒருவனால் திருமணவிருந்துக்கு நீ
அழைக்கப்பட்டிருக்கும்போது, பந்தியில்
முதன்மையான இடத்தில் உட்காராதே;
உன்னைவிட மதிப்புக்குரியவன் ஒருவேளை
அவனால் அழைக்கப்பட்டிருப்பான்.

⁹ அப்பொழுது உன்னையும் அவனையும்
அழைத்தவன் உன்னிடத்தில் வந்து:
இவருக்கு இடங்கொடு என்பான்; அப்பொழுது
நீ வெட்கத்தோடு கடைசி இடத்திற்குப்
போகவேண்டியதாயிருக்கும். ¹⁰ நீ

அழைக்கப்பட்டிருக்கும்போது, கடைசி
இடத்தில்போய் உட்காரு; அப்பொழுது
உன்னை அழைத்தவன் வந்து: நண்பனே,
உயர்ந்த இடத்தில் வாரும் என்று
சொல்லும்போது, உன்னுடனே கூடப்
பந்தியிருக்கிறவர்களுக்கு முன்பாக
உனக்குப் பெருமையுண்டாகும்.

¹¹ தன்னைத்தான் உயர்த்துகிறவனெவனும்
தாழ்த்தப்படுவான், தன்னைத்தான்
தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்
என்றார். ¹² அன்றியும் அவர் தம்மை

விருந்துக்கு அழைத்தவனை நோக்கி:
நீ பகல்விருந்தாவது இராவிருந்தாவது

பண்ணும்போது, உன் நண்பர்களையாவது
 உன் சகோதரர்களையாவது,
 உன் உறவினர்களையாவது,
 செல்வமுள்ள அண்டை வீட்டாரையாவது
 அழைக்கவேண்டாம்; அழைத்தால்
 அவர்களும் உன்னை அழைப்பார்கள்,
 அப்பொழுது உனக்குப் பதிலுக்குப்பதில்
 செய்ததாகும். ¹³ நீ விருந்து பண்ணும்போது
 ஏழைகளையும் நடக்கமுடியாதவர்களையும்,
 முடவர்களையும், பார்வையற்றவர்களையும்
 அழைப்பாயாக. ¹⁴ அப்பொழுது நீ
 பாக்கியவானாக இருப்பாய்; அவர்களால்
 உனக்குத் திரும்பச் செய்யமுடியாது;
 நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலில் உனக்கு
 திரும்பச்செய்யப்படும் என்றார்.

விருந்துசாலைபற்றிய உவமை

¹⁵ அவரோடுகூடப் பந்தியிருந்தவர்களில்
 ஒருவன் இவைகளைக் கேட்டபொழுது,
 அவரை நோக்கி: தேவனுடைய ராஜ்யத்தில்
 உணவு உட்கொள்ளுகிறவன் பாக்கியவான்
 என்றான். ¹⁶ அதற்கு அவர்: ஒரு மனிதன்
 பெரியவிருந்தை ஆயத்தம்பண்ணி,
 அநேகரை அழைப்பித்தான். ¹⁷ விருந்து
 நேரத்தில் தன் வேலைக்காரனை நோக்கி:
 நீ அழைக்கப்பட்டவர்களிடத்தில்போய்,
 எல்லாம் ஆயத்தமாக இருக்கிறது
 வாருங்கள் என்று சொல்லென்று அவனை
 அனுப்பினான். ¹⁸ அவர்களெல்லோரும்

சாக்குப்போக்குச்சொல்லத் தொடங்கினார்கள். ஒருவன்: ஒரு வயலை வாங்கியிருக்கிறேன், நான் கட்டாயமாகப்போய் அதைப் பார்க்கவேண்டும், என்னை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் என்றான்.

19 வேறொருவன்: ஐந்து ஏர்மாடுகள் வாங்கியிருக்கிறேன், அதை ஒட்டிப்பார்க்கப்போகிறேன், என்னை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் என்றான்.

20 வேறொருவன்: எனக்கு இப்போதுதான் திருமணம் முடிந்திருக்கிறது, அதினால் நான் வரக்கூடாது என்றான்.

21 அந்த வேலைக்காரன் வந்து, இவைகளைத் தன் எஜமானுக்கு அறிவித்தான். அப்பொழுது வீட்டெஜமான் கோபமடைந்து, தன் வேலைக்காரனை நோக்கி: நீ பட்டணத்தின் தெருக்களிலும் வீதிகளிலும் சீக்கிரமாகப்போய், ஏழைகளையும் நடக்கமுடியாதவர்களையும், முடவர்களையும், பார்வையற்றவர்களையும் இங்கே அழைத்துக்கொண்டுவா என்றான்.

22 வேலைக்காரன் அப்படியே செய்து: ஆண்டவரே, நீர் கட்டளையிட்டபடி செய்தாயிற்று, இன்னும் இடம் இருக்கிறது என்றான்.

23 அப்பொழுது எஜமான் வேலைக்காரனை நோக்கி: நீ சாலையோரங்களிலும் குறுகியவழி அருகிலும்போய், என் வீடு நிறையும்படியாக மக்களை உள்ளே வரும்படி

வற்புறுத்தி அழைத்துக்கொண்டுவா;
 24 அழைக்கப்பட்டிருந்த அந்த
 மனிதர்களில் ஒருவன் கூட என் விருந்தை
 ருசிபார்ப்பதில்லையென்று உங்களுக்குச்
 சொல்லுகிறேன் என்றான் என்று சொன்னார்.

சீடர்களாக இருப்பது

25 பின்பு அநேக மக்கள் அவரோடு கூடப்
 பயணமாகப் போகும்போது, அவர்களிடமாக
 அவர் திரும்பிப்பார்த்து: 26 யாராவது
 ஒருவன் என்னிடத்தில் வந்து,
 தன் தகப்பனையும் தாயையும்
 மனைவியையும் பிள்ளைகளையும்
 சகோதரர்களையும் சகோதரிகளையும்,
 தன் ஜீவனையும் வெறுக்காவிட்டால்
 எனக்குச் சீடனாக இருக்கமாட்டான். 27 தன்
 சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு என்
 பின்னே வராதவன் எனக்குச் சீடனாக
 இருக்கமுடியாது. 28 உங்களில் ஒருவன்
 ஒரு கோபுரத்தைக் கட்டவிருப்பதாக
 இருந்து, 29 அஸ்திபாரம் போட்டப்பின்பு
 வேலையை முடிக்கமுடியாமற்போனால்,
 பார்க்கிறவர்களெல்லோரும்: 30 இந்த
 மனிதன் கட்டத்தொடங்கி, முடிக்க
 முடியாமற்போனான் என்று சொல்லி
 தன்னை ஏளனமாக பேசாதபடிக்கு,
 அதைக் கட்டிமுடிப்பதற்கு தனக்கு
 வேண்டிய பொருளாதாரம் உண்டோ
 இல்லையோ என்று முன்பு அவன்

உட்கார்ந்து செலவாகும் தொகையைக்
கணக்குப்பார்க்காமல் இருப்பானோ?

³¹ அன்றியும் ஒரு ராஜா மற்றொரு
ராஜாவோடு போர்செய்யப்போகிறபோது,
தன்மேல் இருபதாயிரம் போர்வீரர்களோடு
வருகிற அவனைத் தான் பத்தாயிரம்
போர்வீரர்களைக்கொண்டு எதிர்க்கக்கூடுமோ
கூடாதோ என்று முன்னமே உட்கார்ந்து
ஆலோசனை செய்யாமலிருப்பானோ?

³² கூடாதென்று கண்டால், மற்றவன் இன்னும்
தூரத்திலிருக்கும்போதே, தூதுவரை
அனுப்பி, சமாதானத்துக்கானவைகளைக்
கேட்டுக்கொள்வானே. ³³ அப்படியே

உங்களில் எவனாவது தனக்கு
உண்டானவைகளையெல்லாம்
வெறுத்துவிடாவிட்டால் அவன் எனக்குச்
சீனாக இருக்கமாட்டான். ³⁴ உப்பு

நல்லதுதான், உப்பு சாரமற்றுப்போனால்
எதினால் சாரமாக்கப்படும்? ³⁵ அது

நிலத்துக்காவது எருவுக்காவது உதவாது,
அதை வெளியே கொட்டிப்போடுவார்கள்.
கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன்
கேட்கவேண்டும் என்றார்.

அத்தியாயம் 15

காணாமல்போன ஆடு

¹ எல்லா வரி வசூலிப்பவர்களும்
பாவிகளும் அவருடைய வசனங்களைக்

கேட்கும்படி அவரிடத்தில் வந்துசேர்ந்தார்கள்.
² அப்பொழுது பரிசேயர்களும்
 வேதபண்டிதர்களும் முறுமுறுத்து:
 இவர் பாவிசளை ஏற்றுக்கொண்டு
 அவர்களோடு சாப்பிடுகிறார் என்றார்கள்.
³ அவர்களுக்கு அவர் சொன்ன
 உவமையாவது: ⁴ உங்களில் ஒரு மனிதன்
 நூறு ஆடுகளை உடையவனாக இருந்து,
 அவைகளில் ஒன்று காணாமற்போனால்,
 தொண்ணூற்றொன்பது ஆடுகளையும்
 வனாந்திரத்திலேவிட்டு, காணாமற்போன
 ஆட்டைக் கண்டுபிடிக்கும்வரை
 தேடித்திரியானோ? ⁵ கண்டுபிடித்தபின்பு,
 அவன் மகிழ்ச்சியோடு அதைத் தன்
 தோள்களின்மேல் போட்டுக்கொண்டு,
⁶ வீட்டிற்கு வந்து, நண்பர்களையும்
 அண்டைகுடும்பத்தாரையும் கூட
 வரவழைத்து: காணாமற்போன
 என் ஆட்டைக் கண்டுபிடித்தேன்,
 என்னோடுகூட மகிழுங்கள் என்பான்
 அல்லவா? ⁷ அதுபோல, மனந்திரும்ப
 அவசியமில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது
 நீதிமாண்களைக்குறித்து மகிழ்ச்சி
 உண்டாகிறதைவிட மனந்திரும்புகிற
 ஒரே பாவியினிமித்தம் பரலோகத்தில்
 மிகுந்த மகிழ்ச்சி உண்டாயிருக்கும் என்று
 உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

காணாமல்போன வெள்ளிக்காசு

8 அன்றியும், ஒரு பெண் பத்து வெள்ளிக்காசுகளை உடையவளாக இருந்து, அதில் ஒரு வெள்ளிக்காசு காணாமற்போனால், விளக்கைக் கொளுத்தி, வீட்டைப் பெருக்கி, அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவரைக்கும் அக்கறையோடு தேடாமலிருப்பாளோ? 9 கண்டுபிடித்தபின்பு, தன் தோழிகளையும் அண்டை வீட்டுக்காரிகளையும் கூட வரவழைத்து: காணாமற்போன வெள்ளிக்காசைக் கண்டுபிடித்தேன், என்னோடுகூட மகிழ்ச்சியாக இருங்கள் என்பாள் அல்லவா? 10 அதுபோல மனந்திரும்புகிற ஒரே பாவியினிமித்தம் தேவனுடைய தூதர்களுக்கு முன்பாக மகிழ்ச்சி உண்டாயிருக்கிறது என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

மனந்திரும்பிய மகன்

11 பின்னும் அவர் சொன்னது: ஒரு மனிதனுக்கு இரண்டு குமாரர்கள் இருந்தார்கள். 12 அவர்களில் இளையவன் தகப்பனை நோக்கி: தகப்பனே, சொத்தில் எனக்கு வரும் பங்கை எனக்குத் தரவேண்டும் என்றான். அந்தப்படி அவன் அவர்களுக்குத் தன் சொத்தை பங்கிட்டுக்கொடுத்தான். 13 சில நாட்களுக்குப்பின்பு, இளையமகன் தன் சொத்தைவிற்று பணத்தை திரட்டிக்கொண்டு, தூரதேசத்திற்குப் புறப்பட்டுப்போய், அங்கே துன்மார்க்கமாக வாழ்ந்து, தன் சொத்தை

அழித்துப்போட்டான். ¹⁴ எல்லாவற்றையும் அவன் செலவழித்தபின்பு, அந்த தேசத்திலே கொடிய பஞ்சமுண்டானது. அப்பொழுது அவன் வறுமைக்குள்ளானான், ¹⁵ அந்த தேசத்துக் குடிகளில் ஒருவனிடத்தில்போய் வேலையில் சேர்ந்தான். அந்தக் குடியானவன் அவனைத் தன் வயல்களில் பன்றிகளை மேய்க்கும்படி அனுப்பினான். ¹⁶ அப்பொழுது பன்றிகள் தின்கிற தவிட்டினாலே தன் பசியைதீர்க்க ஆசையாக இருந்தான், ஒருவனும் அதை அவனுக்குக் கொடுக்கவில்லை. ¹⁷ அவனுக்குப் புத்தி தெளிந்தபோது, அவன்: என் தகப்பனுடைய வேலைக்காரர்கள் எத்தனையோ பேருக்கு நிறைவான உணவு இருக்கிறது, நானோ பசியினால் சாகிறேன். ¹⁸ நான் எழுந்து என் தகப்பனிடத்திற்குப்போய்: தகப்பனே, பரலோகத்திற்கு விரோதமாகவும் உமக்கு முன்பாகவும் பாவம் செய்தேன். ¹⁹ இனிமேல் உம்முடைய குமாரன் என்று சொல்லப்படுவதற்கு நான் தகுதியற்றவன், உம்முடைய வேலைக்காரர்களில் ஒருவனாக என்னை வைத்துக்கொள்ளும் என்பேன் என்று சொல்லி; ²⁰ எழுந்து புறப்பட்டு, தன் தகப்பனிடத்தில் வந்தான். அவன் தூரத்தில் வரும்போதே, அவனுடைய தகப்பன் அவனைக் கண்டு, மனதுருகி, ஓடி, அவன் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, அவனை முத்தம்செய்தான். ²¹ குமாரன்

தகப்பனை நோக்கி: தகப்பனே
 பரலோகத்திற்கு விரோதமாகவும்,
 உமக்கு முன்பாகவும் பாவம் செய்தேன்,
 இனிமேல் உம்முடைய குமாரன் என்று
 சொல்லப்படுவதற்கு நான் தகுதியற்றவன்
 என்று சொன்னான். ²² அப்பொழுது
 தகப்பன் தன் வேலைக்காரர்களை
 நோக்கி: நீங்கள் உயர்ந்த ஆடைகளை
 கொண்டுவந்து இவனுக்கு உடுத்தி
 இவன் கைக்கு மோதிரத்தையும்
 கால்களுக்குப் பாதரட்சைகளையும்
 போடுங்கள். ²³ கொழுத்தக் கன்றைக்
 கொண்டுவந்து அடியுங்கள். நாம்
 விருந்து கொண்டாடுவோம். ²⁴ என்
 குமாரனாகிய இவன் மரித்தான், திரும்பவும்
 உயிர்த்தான்; காணாமற்போனான்,
 திரும்பவும் காணப்பட்டான் என்றான்.
 அப்படியே அவர்கள் கொண்டாடத்
 தொடங்கினார்கள். ²⁵ அவனுடைய
 மூத்தகுமாரன் வயலில் இருந்தான். அவன்
 திரும்பி வீட்டிற்கு அருகில் வருகிறபோது,
 கீதவாத்தியத்தையும் நடனக்களிப்பையும்
 கேட்டு; ²⁶ வேலைக்காரர்களில்
 ஒருவனை அழைத்து: இதென்ன என்று
 விசாரித்தான். ²⁷ அதற்கு அவன்:
 உம்முடைய சகோதரன் வந்தார், அவர்
 மறுபடியும் சுகத்துடனே உம்முடைய
 தகப்பனிடத்தில் வந்து சேர்ந்தபடியினாலே
 அவருக்காகக் கொழுத்தக் கன்றை

அடித்திருக்கிறார் என்றான். ²⁸ அப்பொழுது அவன் கோபமடைந்து உள்ளே போக விருப்பமில்லாதிருந்தான். தகப்பனோ வெளியே வந்து அவனை வருந்தி அழைத்தான். ²⁹ அவன் தகப்பனுக்கு மறுமொழியாக: இதோ, இத்தனை வருடகாலமாக நான் உமக்கு வேலைச்செய்து, எப்பொழுதுமே எல்லாவற்றிலும் உம்முடைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தும், என் நண்பர்களோடு நான் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்படி நீர் ஒருபோதும் எனக்கு ஒரு ஆட்டுக்குட்டியையாவது கொடுக்கவில்லை. ³⁰ வேசிகளிடத்தில் உம்முடைய சொத்துக்களை அழித்துப்போட்ட உம்முடைய குமாரனாகிய இவன் வந்தவுடனே கொழுத்தக் கன்றை இவனுக்காக அடிப்பித்தீரே என்றான். ³¹ அதற்குத் தகப்பன்: மகனே, நீ எப்போதும் என்னோடு இருக்கிறாய், எனக்குள்ளதெல்லாம் உன்னுடையதாக இருக்கிறது. ³² உன் சகோதரனாகிய இவனோ மரித்தான், திரும்பவும் உயிர்த்தான்; காணாமற்போனான், திரும்பவும் காணப்பட்டான்; ஆனபடியினாலே, நாம் கொண்டாடி மகிழ்ச்சியாக இருக்கவேண்டுமே என்று சொன்னான் என்றார்.

அத்தியாயம் 16

நேர்மையற்ற நிர்வாகி

1 பின்னும் அவர் தம்முடைய சீடர்களை நோக்கி: செல்வந்தனாகிய ஒரு மனிதனுக்கு நிர்வாகி ஒருவன் இருந்தான்; அவன் தன் எஜமானுடைய சொத்துக்களை அழித்துப்போடுகிறதாக எஜமானுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. 2 அப்பொழுது எஜமான் அவனை வரவழைத்து: உன்னைக்குறித்து நான் இப்படிக் கேள்விப்படுகிறதென்ன? உன் நிர்வாகத்தின் கணக்கைக் கொடு, இனி நீ நிர்வாகியாக இருக்கக்கூடாது என்றான். 3 அப்பொழுது அந்த நிர்வாகி: நான் என்ன செய்வேன், என் எஜமான் நிர்வாக பொறுப்பிலிருந்து என்னை நீக்கிப்போடுகிறானே நிலத்தை பண்படுத்துவதற்கும்; எனக்குப் பெலனில்லை, பிச்சையெடுக்கவும் வெட்கப்படுகிறேன். 4 நிர்வாகப் பொறுப்பைவிட்டு நான் நீக்கப்படும்போது, என்னைத் தங்களுடைய வீடுகளில் ஏற்றுக்கொள்ளுவார் உண்டாகும்படி செய்யவேண்டியது இன்னதென்று எனக்குத் தெரியவந்தது, என்று தனக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டு; 5 தன் எஜமானிடத்தில் கடன்பட்டவர்களை ஒவ்வொருவனாக வரவழைத்து: முதலாவது வந்தவனை நோக்கி: நீ என் எஜமானிடத்தில் பட்ட கடன் எவ்வளவு என்றான். 6 அவன்: நூறுகுடம் எண்ணெய் என்றான். அப்பொழுது நிர்வாகி அவனை நோக்கி: நீ உன்

சீட்டை வாங்கி, உட்கார்ந்து, ஐம்பது என்று
 சீக்கிரமாக எழுது என்றான். ⁷ பின்பு அவன்
 வேறொருவனை நோக்கி: நீ பட்ட கடன்
 எவ்வளவு என்றான். அவன்: நூறு மூட்டை
 கோதுமை என்றான். அப்பொழுது அவன்: நீ
 உன் சீட்டை வாங்கி, எண்பது என்று எழுது
 என்றான். ⁸ அநீதியுள்ள அந்த நிர்வாகி
 புத்தியாகச் செய்தான் என்று எஜமான்
 பார்த்து அவனை மெச்சிக்கொண்டான்.
 இவ்விதமாக ஒளியின் மக்களைவிட
 இந்த உலகத்தின் மக்கள் தங்களுடைய
 சந்ததியில் அதிக புத்திமான்களாக
 இருக்கிறார்கள். ⁹ நான் உங்களுக்குச்
 சொல்லுகிறேன், நீங்கள் மரிக்கும்போது
 உங்களை நித்தியமான வீடுகளிலே
 ஏற்றுக்கொள்ளுவோர் உண்டாகும்படி,
 அநீதியான உலகப்பொருளால் உங்களுக்கு
 நண்பர்களைச் சம்பாதிப்பீர்கள்.
¹⁰ கொஞ்சத்திலே உண்மையுள்ளவன்
 அநேகத்திலும் உண்மையுள்ளவனாக
 இருக்கிறான், கொஞ்சத்திலே
 அநீதியுள்ளவன் அநேகத்திலும்
 அநீதியுள்ளவனாக இருக்கிறான்.
¹¹ அநீதியான உலகப்பொருளில்
 நீங்கள் உண்மையாக இல்லாவிட்டால்,
 யார் உங்களை நம்பி உங்களிடம்
 நேர்மையான சொத்தை ஒப்புவிப்பார்கள்?
¹² வேறொருவனுடைய காரியத்தில் நீங்கள்
 உண்மையுள்ளவர்களாக இல்லாவிட்டால்,

உங்களுக்கு ஏதாவதொன்றைச் சொந்தமாகக் கொடுப்பவர் யார்? ¹³ எந்த வேலைக்காரனும் இரண்டு எஜமான்களுக்கு பணிவிடை செய்யமுடியாது; ஒருவனைப் பகைத்து மற்றவனை நேசிப்பான், அல்லது ஒருவனைப்பற்றிக்கொண்டு மற்றவனை அசட்டைபண்ணுவான். தேவனுக்கும் உலகப்பொருளுக்கும் வேலைசெய்ய உங்களாலே கூடாது என்றார். ¹⁴ இவைகளையெல்லாம் பொருளாசைக்காரர்களாகிய பரிசேயர்களும் கேட்டு, அவரைப் பரிகாசம்பண்ணினார்கள். ¹⁵ அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் மனிதர்கள் முன்பாக உங்களை நீதிமான்களாகக் காட்டுகிறீர்கள், தேவனோ உங்களுடைய இருதயங்களை அறிந்திருக்கிறார்; மனிதர்களுக்குள்ளே மேன்மையாக எண்ணப்படுகிறது தேவனுக்குமுன்பாக அருவருப்பாக இருக்கிறது.

போதனைகள்

¹⁶ நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசன வாக்கியங்களும் யோவான்வரைக்கும் இருந்தது; அதுமுதல் தேவனுடைய ராஜ்யம் நற்செய்தியாக அறிவிக்கப்பட்டுவருகிறது. அனைவரும் பலவந்தமாக அதில் பிரவேசிக்கிறார்கள். ¹⁷ வேதத்தில் ஒரு எழுத்தின் உறுப்பு ஒழிந்துபோவதைவிட,

வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோவது
எளிதாயிருக்கும். ¹⁸ தன் மனைவியைத்
தள்ளிவிட்டு, வேறொரு பெண்ணைத்
திருமணம் செய்கிறவன் விபசாரம்
செய்கிறான், கணவனாலே விவாகரத்து
செய்யப்பட்டவளைத் திருமணம்
செய்கிறவனும் விபசாரம் செய்கிறான்.

செல்வந்தனும் லாசருவும்

¹⁹ செல்வந்தனாகிய ஒரு மனிதன்
இருந்தான்; அவன் இரத்தாம்பரமும்
விலையுயர்ந்த உடையும் அணிந்து,
அநுதினமும் ஆடம்பரமாக வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான்.
²⁰ லாசரு என்னும் பெயர்கொண்ட ஒரு
தரித்திரனும் இருந்தான்; அவன் சரீர
முழுவதும் கொப்பளங்கள் நிறைந்தவனாக,
அந்த செல்வந்தனுடைய வாசலின் அருகே
தங்கி, ²¹ அவனுடைய மேஜையிலிருந்து
விழுந்த துணிக்கைகளாலே தன் பசியை
ஆற்ற ஆசையாக இருந்தான்; நாய்கள் வந்து
அவன் கொப்பளங்களை நக்கிற்று. ²² பின்பு
அந்த தரித்திரன் மரித்து, தேவதூதர்களால்
ஆபிரகாமுடைய மடியிலே கொண்டுபோய்
விடப்பட்டான்; செல்வந்தனும் மரித்து
அடக்கம்பண்ணப்பட்டான். ²³ பாதாளத்திலே
அவன் வேதனைப்படுகிறபோது, தன்
கண்களை ஏறெடுத்து, தூரத்திலே
ஆபிரகாமையும் அவன் மடியிலே
லாசருவையும் கண்டான். ²⁴ அப்பொழுது

அவன்: தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே, நீர் எனக்கு இரங்கி, லாசரு தன் விரலின் நுனியைத் தண்ணிரில் தோய்த்து, என் நாக்கைக் குளிரப்பண்ணும்படி அவனை அனுப்பவேண்டும்; இந்த அக்கினியில் வேதனைப்படுகிறேனே என்று கூப்பிட்டான். ²⁵ அதற்கு ஆபிரகாம்: மகனே, நீ பூமியிலே உயிரோடு இருக்கும் காலத்தில் உன் நன்மைகளை அனுபவித்தாய், லாசருவும் அப்படியே தீமைகளை அனுபவித்தான், அதை நினைத்துக்கொள்; இப்பொழுது அவன் தேற்றப்படுகிறான், நீயோ வேதனைப்படுகிறாய். ²⁶ அதுவுமல்லாமல், இந்த இடத்திலிருந்து உங்களிடத்திற்குக் கடந்துபோகவும், அந்த இடத்திலிருந்து எங்களிடத்திற்குக் கடந்துவரவும் மனதுள்ளவர்களுக்குக் கூடாதபடிக்கு, எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் நடுவே பெரும்பிளவு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றான். ²⁷ அப்பொழுது அவன்: அப்படியானால், தகப்பனே, எனக்கு ஐந்துபேர் சகோதரர்கள் உண்டு, அவர்களும் வேதனையுள்ள இந்த இடத்திற்கு வராதபடி, அவன்போய் அவர்களுக்கு சாட்சியாக அறிவிக்கும்படியாக, ²⁸ நீர் அவனை என் தகப்பன் வீட்டிற்கு அனுப்பும்படி உம்மை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் என்றான். ²⁹ ஆபிரகாம் அவனை நோக்கி: அவர்களுக்கு மோசேயும்

தீர்க்கதரிசிகளும் உண்டு, அவர்களுக்கு அவர்கள் செவிகொடுக்கட்டும் என்றான். ³⁰ அதற்கு அவன்: அப்படியல்ல, தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே, மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் அவர்களிடத்திற்குப்போனால் மனந்திரும்புவார்கள் என்றான். ³¹ அதற்கு அவன்: அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவிகொடாவிட்டால், மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் உயிரோடு எழுந்துபோனாலும், நம்பமாட்டார்கள் என்று சொன்னான் என்றார்.

அத்தியாயம் 17

விசுவாசத்தின் பாடம்

¹ பின்பு இயேசு தம்முடைய சீடர்களை நோக்கி: இடறல்கள் வராமல் இருக்கமுடியாது, ஆனாலும் அவைகள் எவனால் வருகிறதோ, அவனுக்கு ஐயோ! ² அவன் இந்தச் சிறுவரில் ஒருவனுக்கு இடறல் உண்டாக்குகிறதைவிட, அவனுடைய கழுத்தில் எந்திரக்கல் கட்டப்பட்டு, அவன் கடலில் தள்ளுண்டுபோவது அவனுக்கு நலமாக இருக்கும். ³ உங்களைக்குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள். உன் சகோதரன் உனக்கு விரோதமாகக் குற்றம் செய்தால், அவனைக் கடிந்துகொள்; அவன் மனம் வருந்தினால், அவனுக்கு மன்னிப்பாயாக. ⁴ அவன் ஒருநாளில் ஏழுதரம் உனக்கு

விரோதமாகக் குற்றம் செய்து, ஏழுதரமும் உன்னிடத்தில் வந்து: நான் மனம் வருந்துகிறேன் என்று சொன்னால், அவனுக்கு மன்னிப்பாயாக என்றார்.

⁵ அப்பொழுது அப்போஸ்தலர்கள் கர்த்தரை நோக்கி: எங்களுடைய விசுவாசத்தை பெருகப்பண்ணவேண்டும் என்றார்கள்.

⁶ அதற்குக் கர்த்தர்: கடுகுவிதையளவு விசுவாசம் உங்களுக்கு உண்டாயிருந்தால், நீங்கள் இந்தக் காட்டத்திமரத்தை நோக்கி: நீ வேரோடு பிடுங்குண்டு கடலிலே நடப்படுவாயாக என்று சொல்ல, அது உங்களுக்குக் கீழ்ப்படியும். ⁷ உங்களில்

ஒருவனுடைய வேலைக்காரன் உழுது அல்லது மந்தையை மேய்த்து வயலிலிருந்து வரும்போது, எஜமான் அவனை நோக்கி: நீ முன்புபோய்ச் சாப்பிட்டுவா என்று அவனுக்குச் சொல்வானோ? ⁸ நீ எனக்குச்

சாப்பாடு ஆயத்தம்பண்ணி, பரிமாறும் உடை அணிந்துக்கொண்டு, ஆகாரம் உட்கொள்ளும்வரை எனக்கு வேலைச்செய், அதற்குப்பின் நீ புசித்துக் குடிக்கலாம் என்று அவனுக்குச் சொல்லுவானல்லவா?

⁹ தான் கட்டளையிட்டவைகளை அந்த வேலைக்காரன் செய்ததற்காக அவனுக்கு நன்றி சொல்லுவானோ? அப்படிச் செய்யமாட்டானே. ¹⁰ அப்படியே

நீங்களும் உங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட யாவற்றையும் செய்தபின்பு: நாங்கள்

பயனற்ற
செய்யவேண்டிய
செய்தோம் என்று சொல்லுங்கள் என்றார்.

வேலைக்காரர்கள்,
கடமையைமட்டும்

பத்து குஷ்டரோகிகள் சுகம்பெறுதல்

11 பின்பு அவர் எருசலேமுக்குப் பயணமாகபோகும்போது, அவர் சமாரியா கலிலேயா என்னும் நாடுகளின்வழியாக நடந்துபோனார். 12 அவர் ஒரு கிராமத்திற்குள் நுழைந்தபோது, குஷ்டரோகமுள்ள மனிதர்கள் பத்துபேர் அவருக்கு எதிராக வந்து, தூரத்திலே நின்று: 13 இயேசு ஐயரே, எங்களுக்கு இரங்கும் என்று சத்தமிட்டார்கள். 14 அவர்களை அவர் பார்த்து: நீங்கள் போய், ஆசாரியர்களுக்கு உங்களைக் காண்பியுங்கள் என்றார். அந்தப்படி அவர்கள் போகும்போது சுகமானார்கள். 15 அவர்களில் ஒருவன் தான் ஆரோக்கியமானதைக் கண்டு, திரும்பிவந்து, உரத்த சத்தமாக தேவனை மகிமைப்படுத்தி, 16 அவருடைய பாதத்தருகே முகங்குப்புறவிழுந்து, அவருக்கு நன்றி செலுத்தினான்; அவன் சமாரியனாக இருந்தான். 17 அப்பொழுது இயேசு: சுகமானவர்கள் பத்துப்பேர் அல்லவா, மற்ற ஒன்பதுபேர் எங்கே? 18 தேவனை மகிமைப்படுத்துகிறதற்கு, இந்த அந்நியனைத்தவிர மற்றொருவனும் திரும்பிவரக்காணாமே என்று சொல்லி,

19 அவனை நோக்கி: நீ எழுந்துபோ, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது என்றார்.

தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் வருகை

20 தேவனுடைய ராஜ்யம் எப்பொழுது வருமென்று, பரிசேயர்கள் அவரிடத்தில் கேட்டபொழுது, அவர்களுக்கு அவர் மறுமொழியாக: தேவனுடைய ராஜ்யம் கண்களுக்குத் தெரியும்படியாக வராது.

21 இதோ, இங்கே என்றும், அதோ, அங்கே என்றும் சொல்லப்படுகிறதற்கும் ஏதுவாக இருக்காது; இதோ, தேவனுடைய ராஜ்யம் உங்களுக்குள் இருக்கிறதே என்றார்.

22 பின்பு அவர் சீடர்களை நோக்கி: மனிதகுமாரனுடைய நாட்களிலொன்றைக் காணவேண்டுமென்று நீங்கள் ஆசைப்படுங்காலம் வரும்; ஆனாலும் அதைக் காணமாட்டீர்கள். 23 இதோ,

இங்கே என்றும், அதோ, அங்கே என்றும், சிலர் உங்களிடம் சொல்லுவார்கள்; நீங்களோ போகாமலும் பின்தொடராமலும் இருங்கள். 24 மின்னல் வானத்தின் ஒரு திசையில் தோன்றி மறுதிசைவரைக்கும் பிரகாசிக்கிறதுபோல மனிதகுமாரனும் தம்முடைய நாளிலே தோன்றுவார். 25 அதற்கு முன்பு அவர் அநேகம் பாடுகள்பட்டு,

இந்தச் சந்ததியினால் ஆகாதவனென்று தள்ளப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. 26 நோவாவின் நாட்களில் நடந்ததுபோல

மனிதகுமாரனுடைய நாட்களிலும் நடக்கும்.
 27 நோவா பேழைக்குள் பிரவேசித்த நாள்வரை
 மக்கள் புசித்துக் குடித்தார்கள், பெண்
 எடுத்தும் பெண் கொடுத்தும் இருந்தார்கள்;
 பெருவெள்ளம் வந்து எல்லோரையும்
 அழித்துப்போட்டது. 28 லோத்தினுடைய

நாட்களில் நடந்ததுபோலவும் நடக்கும்;
 மக்கள் புசித்தார்கள், குடித்தார்கள்,
 கொண்டார்கள், விற்றார்கள், நட்பார்கள்,
 கட்டினார்கள். 29 லோத்து சோதோமைவிட்டுப்
 புறப்பட்ட நாளிலே வானத்திலிருந்து
 அக்கினியும் கந்தகமும் பெய்து,
 எல்லோரையும் அழித்துப்போட்டது.

30 மனிதகுமாரன் வெளிப்படும் நாளிலும்
 அப்படியே நடக்கும். 31 அந்த நாளிலே
 வீட்டின்மேலிருப்பவன் வீட்டிலுள்ள தன்
 பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டுபோக
 இறங்காமல் இருக்கவேண்டும்; அப்படியே
 வயலிலிருக்கிறவன் பின்னிட்டுத்
 திரும்பாமலும் இருக்கவேண்டும்.

32 லோத்தின் மனைவியை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

33 தன் ஜீவனை இரட்சிக்க வகைதேடுகிறவன்
 அதை இழந்துபோவான்; இழந்துபோகிறவன்
 அதை உயிர்ப்பித்துக்கொள்ளுவான்.

34 அந்த இரவில் ஒரே படுக்கையில்
 படுத்திருக்கிற இரண்டுபேரில்
 ஒருவன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவான்,
 மற்றவன் கைவிடப்படுவான்.

35 மாவரைக்கிற இரண்டு பெண்களில்

ஒருத்தி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவாள்,
 மற்றவள் கைவிடப்படுவாள்.
 36 வயலிலிருக்கிற இரண்டுபேரில் ஒருவன்
 ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவான், மற்றவன்
 கைவிடப்படுவான் என்று உங்களுக்குச்
 சொல்லுகிறேன் என்றார். 37 அவர்கள்
 அவருக்கு மறுமொழியாக: எங்கே,
 ஆண்டவரே, என்றார்கள். அதற்கு அவர்:
 பிணம் எங்கேயோ அங்கே கழுகுகள் வந்து
 கூடும் என்றார்.

அத்தியாயம் 18

விதவையும் நியாயாதிபதியும்

1 சோர்ந்துபோகாமல் எப்பொழுதும்
 ஜெபம்பண்ணவேண்டும் என்பதைக்குறித்து
 அவர்களுக்கு அவர் ஒரு உவமையைச்
 சொன்னார். 2 ஒரு பட்டணத்திலே
 ஒரு நியாயாதிபதி இருந்தான்; அவன்
 தேவனுக்குப் பயப்படாதவனும் மனிதர்களை
 மதிக்காதவனுமாக இருந்தான். 3 அந்தப்
 பட்டணத்திலே ஒரு விதவையும் இருந்தாள்;
 அவள் அவனிடத்தில் போய்: எனக்கும்
 என் எதிராளிக்கும் இருக்கிற காரியத்தில்
 எனக்கு நியாயஞ்செய்யவேண்டும்
 என்று விண்ணப்பம்பண்ணினாள்.
 4 வெகுநாட்கள்வரை அவனுக்கு
 மனதில்லாதிருந்தது. பின்பு அவன்: நான்
 தேவனுக்குப் பயப்படாமலும் மனிதர்களை

மதிக்காமலும் இருந்தும், ⁵ இந்த விதவை என்னை எப்பொழுதும் தொந்தரவு செய்கிறபடியினால், இவள் அடிக்கடி வந்து என்னைத் தொந்தரவுசெய்யாதபடி இவளுக்கு நியாயஞ்செய்யவேண்டும் என்று தனக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டான் என்றார். ⁶ பின்னும் கர்த்தர் அவர்களை நோக்கி: அநீதியுள்ள அந்த நியாயாதிபதி சொன்னதைச் சிந்தித்துப்பாருங்கள். ⁷ அந்தப்படியே தேவன் தம்மை நோக்கி இரவும் பகலும் கூப்பிடுகிறவர்களாகிய தம்மால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களின் காரியத்தில் நீடிய பொறுமையுள்ளவராக இருந்து அவர்களுக்கு நியாயஞ்செய்யாமலிருப்பாரோ? ⁸ சீக்கிரத்திலே அவர்களுக்கு நியாயஞ்செய்வார் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஆனாலும் மனிதகுமாரன் வரும்போது பூமியிலே விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ என்றார்.

பரிசேயர்களும் வரி வசூலிப்பவர்களும்

⁹ அன்றியும், தங்களை நீதிமாண்களென்று நம்பி, மற்றவர்களை அற்பமாக எண்ணின சிலரைக்குறித்து, அவர் ஒரு உவமையைச் சொன்னார். ¹⁰ இரண்டு மனிதர்கள் ஜெபம்பண்ணும்படி தேவாலயத்திற்குப் போனார்கள்; ஒருவன் பரிசேயன், மற்றவன் வரி வசூலிப்பவன். ¹¹ பரிசேயன் நின்று: தேவனே! நான்

கொள்ளைக்காரர்கள், அநியாயக்காரர்கள், விபசாரக்காரர்கள் ஆகிய மற்ற மனிதர்களைப்போலவும், இந்த வரி வசூலிப்பவனைப்போலவும் இராததினால் உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். ¹² வாரத்தில் இரண்டுமுறை உபவாசிக்கிறேன்; என் சம்பாத்தியத்திலெல்லாம் பத்தில் ஒரு பங்கு காணிக்கை செலுத்தி வருகிறேன் என்று, தனக்குள்ளே ஜெபம்பண்ணினான். ¹³ வரி வசூலிப்பவன் தூரத்திலே நின்று, தன் கண்களையும் வானத்திற்கு ஏறெடுக்கத் துணியாமல், தன் மார்பிலே அடித்துக்கொண்டு: தேவனே! பாவியாகிய என்மேல் கிருபையாக இரும் என்றான். ¹⁴ அவனல்ல, இவனே நீதிமானாக்கப்பட்டவனாகத் தன் வீட்டிற்குத் திரும்பிப்போனான் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; ஏனென்றால், தன்னை உயர்த்துகிறவனெவனும் தாழ்த்தப்படுவான், தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான் என்றார்.

இயேசுகிறிஸ்துவும் சிறுகுழந்தைகளும்

¹⁵ பின்பு குழந்தைகளை அவர் தொடும்படிக்கு அவர்களை அவரிடத்தில் கொண்டுவந்தார்கள். சீடர்கள் அதைக் கண்டு, கொண்டுவந்தவர்களை அதட்டினார்கள். ¹⁶ இயேசுவோ அவர்களைக் கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டு: சிறு

பிள்ளைகள் என்னிடத்தில் வருகிறதற்கு
 இடங்கொடுங்கள், அவர்களைத்
 தடைபண்ணாதிருங்கள்; தேவனுடைய
 ராஜ்யம் அப்படிப்பட்டவர்களுடையது.
 17 எவனாவது சிறு பிள்ளையைப்போல
 தேவனுடைய ராஜ்யத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால்,
 அதில் பிரவேசிக்கமாட்டான் என்று
 உண்மையாகவே உங்களுக்குச்
 சொல்லுகிறேன் என்றார்.

செல்வந்தனாகிய தலைவன்

18 அப்பொழுது தலைவன் ஒருவன் அவரை
 நோக்கி: நல்ல போதகரே, நித்தியஜீவனை
 பெற்றுக்கொள்வதற்கு நான்
 என்னசெய்யவேண்டும் என்று கேட்டான்.
 19 அதற்கு இயேசு: நீ என்னை நல்லவன் என்று
 சொல்லுவானேன்? தேவன் ஒருவர்தவிர
 நல்லவன் ஒருவனும் இல்லையே.
 20 விபசாரம் செய்யாதிருப்பாயாக,
 கொலை செய்யாதிருப்பாயாக, களவு
 செய்யாதிருப்பாயாக, பொய்ச்சாட்சி
 சொல்லாதிருப்பாயாக, உன்
 தகப்பனையும் உன் தாயையும்
 கணம்பண்ணுவாயாக என்கிற கட்டளைகளை
 நீ தெரிந்திருக்கிறாயே என்றார். 21 அதற்கு
 அவன்: இவைகளையெல்லாம் என்
 சிறுவயதுமுதல் கைக்கொண்டிருக்கிறேன்
 என்றான். 22 இயேசு அதைக்கேட்டு: இன்னும்
 உன்னிடத்தில் ஒரு குறைவு உண்டு;

உனக்கு உண்டானவைகளையெல்லாம்
 விற்றுத் தரித்திரர்களுக்குக் கொடு,
 அப்பொழுது பரலோகத்திலே உனக்கு
 செல்வம் உண்டாயிருக்கும்; பின்பு என்னைப்
 பின்பற்றிவா என்றார். ²³ அவன் அதிக
 செல்வந்தனானபடியினால், இதைக்
 கேட்டபொழுது, மிகுந்த துக்கமடைந்தான்.
²⁴ அவன் மிகுந்த துக்கமடைந்ததை இயேசு
 கண்டு: செல்வந்தர்கள் தேவனுடைய
 ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிதாக
 இருக்கிறது. ²⁵ செல்வந்தன் தேவனுடைய
 ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைவிட,
 ஒட்டகமானது ஊசியின் காதிலே நுழைவது
 சுலபமாக இருக்கும் என்றார். ²⁶ அதைக்
 கேட்டவர்கள்: அப்படியானால் யார்
 இரட்சிக்கப்படக்கூடும் என்றார்கள். ²⁷ அதற்கு
 அவர்: மனிதர்களால் கூடாதவைகள்
 தேவனால் கூடும் என்றார். ²⁸ அப்பொழுது
 பேதுரு அவரை நோக்கி: இதோ, நாங்கள்
 எல்லாவற்றையும்விட்டு, உம்மைப்
 பின்பற்றினோமே என்றான். ²⁹ அதற்கு
 அவர்: தேவனுடைய ராஜ்யத்தினிமித்தம்
 வீட்டையாவது, பெற்றோரையாவது,
 சகோதரர்களையாவது, மனைவியையாவது,
 பிள்ளைகளையாவது விட்டுவிட்ட எவனும்,
³⁰ இம்மையிலே அதிகமானவைகளையும்,
 மறுமையிலே நித்தியஜீவனையும்
 அடையாமற்போவதில்லையென்று
 உண்மையாகவே உங்களுக்குச்

சொல்லுகிறேன் என்றார்.

இயேசு தன் மரணத்தை முன்னறிவித்தல்
³¹ பின்பு அவர் பன்னிருவரையும்
 தம்மிடத்தில் அழைத்து: இதோ,
 எருசலேமுக்குப் போகிறோம்,
 மனிதகுமாரனைக்குறித்துத் தீர்க்கதரிசிகளால்
 எழுதப்பட்டவைகளெல்லாம் நிறைவேறும்.
³² எப்படியென்றால், அவர் யூதரல்லாதவரிடத்தில்
 ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, பரிசாசமும்
 நிந்தையும் அடைந்து, துப்பப்படுவார்.
³³ அவரை சாட்டையினால் அடித்து,
 கொலைசெய்வார்கள்; மூன்றாம்நாளிலே
 அவர் உயிரோடு எழுந்திருப்பார் என்றார்.
³⁴ இவைகளில் ஒன்றையும் அவர்கள்
 உணரவில்லை; அவைகளின் பொருள்
 அவர்களுக்கு மறைவாக இருந்தது,
 அவர் சொன்னவைகளை அவர்கள்
 அறிந்துகொள்ளவில்லை.

குருடன் பார்வையடைதல்

³⁵ பின்பு இயேசு எரிகோவிற்கு
 சமீபமாக வந்தபோது, ஒரு குருடன்
 வழியருகே உட்கார்ந்து பிச்சை
 கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். ³⁶ மக்கள்
 நடக்கிற சத்தத்தை அவன் கேட்டு, இதென்ன
 என்று விசாரித்தான். ³⁷ நசரேயனாகிய
 இயேசு போகிறார் என்று அவனுக்கு
 அறிவித்தார்கள். அப்பொழுது அவன்:
 இயேசுவே, தாவீதின் குமாரனே, எனக்கு

இரங்கும் என்று கூப்பிட்டான். ³⁸ முன் நடப்பவர்கள் அவன் பேசாமலிருக்கும்படி அவனை அதட்டினார்கள். அவனோ: இயேசுவே தாவீதின் குமாரனே, எனக்கு இரங்கும் என்று மிகவும் அதிகமாகக் கூப்பிட்டான். ³⁹ இயேசு நின்று, அவனைத் தம்மிடத்தில் கொண்டுவரும்படி சொன்னார். ⁴⁰ அவன் அருகில் வந்தபோது, இயேசு அவனை நோக்கி: ⁴¹ நான் உனக்கு என்னசெய்யவேண்டும் என்றிருக்கிறாய் என்று கேட்டார். அதற்கு அவன்: ஆண்டவரே, நான் பார்வையடையவேண்டும் என்றான். ⁴² இயேசு அவனை நோக்கி: நீ பார்வையடையாயாக, உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது என்றார். ⁴³ உடனே அவன் பார்வையடைந்து, தேவனை மகிமைப்படுத்திக்கொண்டே, அவருக்குப் பின்னேசென்றான். மக்களெல்லோரும் அதைக் கண்டு, தேவனைப் புகழ்ந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 19

வரி வசூலிப்பவனாகிய சகேயு

¹ இயேசு எரிகோவில் பிரவேசித்து, அதின்வழியாக நடந்துபோகும்போது, ² வரி வசூலிப்பவனும் செல்வந்தனுமாகவும் இருந்த சகேயு என்னப்பட்ட ஒரு மனிதன், ³ இயேசு எப்படிப்பட்டவரோ என்று அவரைப் பார்க்க வகைதேடினான். அவன்

குள்ளனானபடியால், மக்கள் கூட்டத்தில் அவரைப் பார்க்கமுடியாமல், ⁴ அவர் போகும் வழியில் முன்னாக ஓடி, அவரைப் பார்க்கும்படி ஒரு காட்டத்தி மரத்தில் ஏறினான். ⁵ இயேசு அந்த இடத்தில் வந்தபோது, அண்ணாந்துபார்த்து, அவனை நோக்கி: சகேயுவே, நீ சீக்கிரமாக இறங்கிவா, இன்றைக்கு நான் உன் வீட்டிலே தங்கவேண்டும் என்றார். ⁶ அவன் சீக்கிரமாக இறங்கி, சந்தோஷத்தோடு அவரை அழைத்துக்கொண்டுபோனான். ⁷ அதைக் கண்ட அனைவரும்: இவர் பாவியான மனிதனிடத்தில் தங்கும்படி போனார் என்று முறுமுறுத்தார்கள். ⁸ சகேயு நின்று, கர்த்தரைப் பார்த்து: ஆண்டவரே, என் சொத்துக்களில் பாதியை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறேன், நான் ஒருவனிடத்தில் எதையாவது அநியாயமாக வாங்கினதுண்டானால், நாலுமடங்காகத் திரும்பக் கொடுத்துவிடுகிறேன் என்றான். ⁹ இயேசு அவனைப் பார்த்து: இன்றைக்கு இந்த வீட்டிற்கு இரட்சிப்பு வந்தது; இவனும் ஆபிரகாமுக்குக் குமாரனாக இருக்கிறானே. ¹⁰ இழந்துபோனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவுமே மனிதகுமாரன் வந்திருக்கிறார் என்றார்.

பொற்காசுபற்றிய உவமை

¹¹ அவர்கள் இவைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, அவர்

எருசலேமுக்கு அருகிலிருந்தபடியினாலும்,
 தேவனுடைய ராஜ்யம் சீக்கிரமாக
 வெளிப்படுமென்று அவர்கள்
 நினைத்தபடியினாலும், அவர் ஒரு
 உவமையைச் சொன்னார்: ¹² பிரபுவாகிய
 ஒருவன் ஒரு ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு
 திரும்பிவரும்படி தூரதேசத்திற்குப் போகப்
 புறப்பட்டான். ¹³ புறப்படும்போது, அவன் தன்
 வேலைக்காரர்களில் பத்துபேரை அழைத்து,
 அவர்களிடத்தில் பத்து பொற்காசுகளைக்
 கொடுத்து: நான் திரும்பிவரும் வரைக்கும்
 இதைக்கொண்டு வியாபாரம் செய்யுங்கள்
 என்று சொன்னான். ¹⁴ அவனுடைய ஊரார்
 அவனைப் பகைத்து, இவன் எங்கள்மேல்
 இராஜாவாக இருக்கிறது எங்களுக்கு
 விருப்பமில்லையென்று சொல்லும்படி அவன்
 பின்னே பிரதிநிதிகளை அனுப்பினார்கள்.
¹⁵ அவன் ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு
 திரும்பிவந்தபோது, தன்னிடத்தில்
 பொற்காசுகளைவாங்கியிருந்த அந்த
 வேலைக்காரர்களில் அவனவன்
 வியாபாரம் செய்து சம்பாதித்தது
 எவ்வளவென்று தெரிந்துகொள்ளும்படி,
 அவர்களைத் தன்னிடத்தில் அழைத்துவரச்
 சொன்னான். ¹⁶ அப்பொழுது முந்தினவன்
 வந்து: ஆண்டவனே, உம்முடைய
 பொற்காசுகளினால் பத்துபொற்காசுகள்
 லாபம் கிடைத்தது என்றான். ¹⁷ எஜமான்
 அவனைப் பார்த்து: நல்லது உத்தம

வேலைக்காரனே, நீ கொஞ்சத்தில்
 உண்மையுள்ளவனாக இருந்தபடியால்
 பத்துப் பட்டணங்களுக்கு தலைவனாக
 இரு என்றான். ¹⁸ அப்படியே இரண்டாம்
 வேலைக்காரன் வந்து: ஆண்டவனே,
 உம்முடைய பொற்காசுகளினால்
 ஐந்துபொற்காசுகள் லாபம் கிடைத்தது
 என்றான். ¹⁹ அவனையும் அவன் பார்த்து:
 நீயும் ஐந்து பட்டணங்களுக்கு தலைவனாக
 இரு என்றான். ²⁰ பின்பு வேறொருவன் வந்து:
 ஆண்டவனே, இதோ, உம்முடைய பொற்காசு,
 இதை ஒரு துணியிலே வைத்திருந்தேன்.
²¹ நீர் வைக்காததை எடுக்கிறவரும்,
 விதைக்காததை அறுக்கிறவருமான
 கடினமுள்ள மனிதரென்று அறிந்து, உமக்குப்
 பயந்திருந்தேன் என்றான். ²² அதற்கு
 அவன்: பொல்லாத வேலைக்காரனே, உன்
 வாய்ச்சொல்லைக்கொண்டே உன்னை
 நியாயந்தீர்க்கிறேன். நான் வைக்காததை
 எடுக்கிறவனும், விதைக்காததை
 அறுக்கிறவனுமான கடினமுள்ள
 மனிதரென்று அறிந்தாயே, ²³ பின்னை
 ஏன் நீ என் பொற்காசை வங்கியிலே
 வைக்கவில்லை; வைத்திருந்தால்
 நான் வரும்போது, அதை வட்டியோடு
 பெற்றுக்கொள்ளவேனே என்று சொல்லி;
²⁴ அருகில் நிற்கிறவர்களைப் பார்த்து: அந்த
 பொற்காசை அவனுடைய கையிலிருந்து
 எடுத்து, பத்துபொற்காசுகள் உள்ளவனுக்குக்

கொடுங்கள் என்றான். ²⁵ அதற்கு அவர்கள்: ஆண்டவனே, அவனுக்குப் பத்துபொற்காசுகள் இருக்கிறதே என்றார்கள். ²⁶ அதற்கு அவன்: உள்ளவன் எவனுக்கும் கொடுக்கப்படும், இல்லாதவனிடத்தில் உள்ளதும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ²⁷ அன்றியும் தங்கள்மேல் நான் ராஜாவாகிறதற்கு விருப்பமில்லாதிருந்தவர்களாகிய என்னுடைய விரோதிகளை இங்கே கொண்டுவந்து, எனக்கு முன்பாக வெட்டிப்போடுங்கள் என்று சொன்னான் என்றார்.

இயேசுவின் எருசலேம் பயணம்

²⁸ இவைகளை அவர் சொன்னபின்பு எருசலேமுக்குப் புறப்பட்டு, முந்தி நடந்துபோனார். ²⁹ அவர் ஒலிவமலையென்னப்பட்ட மலையின் அருகிலிருந்த பெத்பகே பெத்தானியா என்னும் ஊர்களுக்குச் சமீபமாக வந்தபோது, தம்முடைய சீடர்களில் இரண்டுபேரைப் பார்த்து: ³⁰ உங்களுக்கு எதிரே இருக்கிற கிராமத்திற்குப் போங்கள், அதிலே நுழையும்போது மனிதர்களில் ஒருவனும் ஒருபோதும் ஏறியிராத கழுதைக்குட்டியைக் கட்டியிருக்கக் காண்பீர்கள்; அதை அவிழ்த்துக்கொண்டுவாருங்கள். ³¹ அதை ஏன் அவிழ்க்கிறீர்களென்று யாராவது

உங்களிடம் கேட்டால், அது ஆண்டவருக்கு வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள்

என்றார். ³² அனுப்பப்பட்டவர்கள்போய், தங்களுக்கு அவர் சொன்னபடியே பார்த்தார்கள். ³³ கழுதைக்குட்டியை அவர்கள் அவிழ்க்கும்போது, அதன் உரிமையாளர்கள்: குட்டியை ஏன் அவிழ்க்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். ³⁴ அதற்கு அவர்கள்:

அது ஆண்டவருக்கு வேண்டுமென்று சொல்லி, ³⁵ அதை இயேசுவினிடத்தில் கொண்டுவந்து, தங்களுடைய ஆடைகளை அதின்மேல் போட்டு, இயேசுவை அதின்மேல் ஏற்றினார்கள். ³⁶ அவர் போகும்போது, அவர்கள் தங்களுடைய ஆடைகளை வழியிலே விரித்தார்கள். ³⁷ அவர் ஒலிவமலையின் அடிவாரத்திற்கு அருகில் வந்தபோது திரளான கூட்டமாகிய சீடர்களெல்லோரும் தாங்கள் பார்த்த எல்லா அற்புதங்களையுங்குறித்து சந்தோஷப்பட்டு, ³⁸ கர்த்தரின் நாமத்தினாலே வருகிற ராஜா போற்றப்படத்தக்கவர், பரலோகத்திலே சமாதானமும் உன்னதத்திலே மகிமையும் உண்டாவதாக” என்று மிகுந்த சத்தமாக தேவனைப் புகழ்ந்தார்கள்.

³⁹ அப்பொழுது கூட்டத்திலிருந்த பரிசேயர்களில் சிலர் அவரைப் பார்த்து: “போதகரே, உம்முடைய சீடர்களைக் கண்டியும்” என்றார்கள். ⁴⁰ அவர்களுக்கு அவர் மறுமொழியாக: “இவர்கள் பேசாமலிருந்தால்

கல்லுகளே பேசும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார். ⁴¹ அவர் நெருங்கி வந்தபோது நகரத்தைப் பார்த்து, அதற்காகக் கண்ணீர்விட்டு அழுது. ⁴² “உனக்குக் கிடைத்த இந்த நாளிலாவது உன் சமாதானத்திற்குரியவைகளை நீ அறிந்திருந்தாயானால் நலமாக இருக்கும், இப்பொழுதோ அவைகள் உன் கண்களுக்கு மறைவாக இருக்கிறது. ⁴³ உன்னைச் சந்திக்குங்காலத்தை நீ அறியாமற்போனபடியால், உன் விரோதிகள் உன்னைச் சுற்றிலும் மதில்போட்டு, உன்னை வளைந்துகொண்டு, எல்லாப் பக்கத்திலும் உன்னை நெருக்கி, ⁴⁴ உன்னையும் உன்னிலுள்ள உன் மக்களையும் தரைமட்டமாக்கிப்போட்டு, உன்னிடத்தில் ஒரு கல்லின்மேல் ஒரு கல்லிராதபடிக்குச் செய்யும் நாட்கள் உனக்கு வரும்” என்றார்.

தேவாலயத்தில் இயேசு

⁴⁵ பின்பு இயேசு தேவாலயத்தில் பிரவேசித்து, அதிலே விற்பனை செய்கிறவர்களையும் வாங்குகிறவர்களையும் வெளியே துரத்தத்தொடங்கி: ⁴⁶ “என்னுடைய வீடு ஜெபவீடாயிருக்கிறதென்று எழுதியிருக்கிறது, நீங்களோ அதைத் திருடர்களுடைய குகையாக்கினீர்கள்” என்றார். ⁴⁷ அவர் நாள்தோறும் தேவாலயத்தில் போதகம்செய்துகொண்டிருந்தார்.

பிரதான ஆசாரியர்களும் வேதபண்டிதர்களும்
 மக்களின் மூப்பர்களும் அவரைக்
 கொலைசெய்ய வகைதேடியும்,
 48 மக்களெல்லோரும் அவருக்குச்
 செவிகொடுத்து அவரை சார்ந்துகொண்டிருந்தபடியால்,
 அதை எப்படி செய்வதென்று
 தெரியாதிருந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 20

தமது அதிகாரத்தைப்பற்றி இயேசுவின்
 பதில்

¹ அந்த நாட்களிலே, அவர் தேவாலயத்திலே
 மக்களுக்கு உபதேசித்து, நற்செய்தியைப்
 பிரசங்கித்தபோது, பிரதான ஆசாரியர்களும்
 வேதபண்டிதர்களும் மூப்பர்களும்
 அவரிடத்தில் கூடிவந்து: ² நீர் எந்த
 அதிகாரத்தினால் இவைகளைச் செய்கிறீர்?
 இந்த அதிகாரத்தை உமக்குக் கொடுத்தவர்
 யார்? அதை எங்களுக்குச் சொல்லும்
 என்றார்கள். ³ அவர்களுக்கு அவர்
 மறுமொழியாக: **நானும் உங்களிடம் ஒரு
 காரியத்தைக் கேட்கிறேன், அதை எனக்குச்
 சொல்லுங்கள்.** ⁴ யோவான் கொடுத்த
 ஸ்நானம் தேவனால் உண்டாயிற்றோ?
 மனிதர்களால் உண்டாயிற்றோ? என்று
 கேட்டார். ⁵ அவர்கள் தங்களுக்குள்ளே
 யோசனைசெய்து: தேவனால் உண்டானது
 என்று சொல்வோமானால், பின்னை ஏன்

அவனை நம்பவில்லை என்று கேட்பார்.
 6 மனிதர்களால் உண்டானது என்று சொல்வோமானால், மக்களெல்லோரும் யோவானைத் தீர்க்கதரிசியென்று எண்ணுகிறபடியினால் நம்மேல் கல்லெறிவார்கள் என்று சொல்லி: 7 அது யாரால் உண்டாயிற்றோ, எங்களுக்குத் தெரியாது என்று மறுமொழி சொன்னார்கள். 8 அப்பொழுது இயேசு: **நானும் இன்ன அதிகாரத்தினால் இவைகளைச் செய்கிறேனென்று உங்களுக்குச் சொல்லமாட்டேன்** என்றார்.

திராட்சைத்தோட்டத்தின் உவமை

9 பின்பு அவர் மக்களுக்கு சொல்லத்தொடங்கின உவமையாவது: ஒரு மனிதன் ஒரு திராட்சைத்தோட்டத்தை உண்டாக்கி, அதைத் தோட்டக்காரர்களுக்குக் குத்தகையாக விட்டு, நீண்ட நாட்களாக வெளிதேசத்திற்குச் சென்றிருந்தான். 10 அந்தத் தோட்டக்காரர்கள் திராட்சைத்தோட்டத்தின் கனிகளில் தன் பங்கைக் கொடுத்தனுப்பும்படி, பருவகாலத்திலே அவர்களிடத்தில் ஒரு வேலைக்காரனை அனுப்பினான். அந்தத் தோட்டக்காரர்கள் அவனை அடித்து, ஒன்றும் கொடுக்காமல் அனுப்பிவிட்டார்கள். 11 பின்பு அவன் வேறொரு வேலைக்காரனை அனுப்பினான்; அவனையும் அவர்கள்

அடித்து, அவமானப்படுத்தி, ஒன்றும் கொடுக்காமல் அனுப்பிவிட்டார்கள். ¹² அவன் மூன்றாம்முறையும் ஒரு வேலைக்காரனை அனுப்பினான்; அவனையும் அவர்கள் காயப்படுத்தி துரத்திவிட்டார்கள்.

¹³ அப்பொழுது திராட்சைத்தோட்டத்தின் எஜமான்: நான் என்ன செய்யலாம், எனக்குப் பிரியமான மகனை அனுப்பினால், அவனையாவது பார்த்து பயப்படுவார்கள் என்று நினைத்து, அவனை அனுப்பினான்.

¹⁴ தோட்டக்காரர்கள் அவனைக் கண்டபோது: இவனே வாரிசு, சொத்தை நம்முடையதாக்கும்படிக்கு இவனைக் கொன்று போடுவோம் வாருங்கள் என்று ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டு,

¹⁵ அவனைத் திராட்சைத்தோட்டத்திற்குப் வெளியே தள்ளி, கொன்றுபோட்டார்கள். இப்படியிருக்க, திராட்சைத்தோட்டத்தின் எஜமான் அவர்களை என்ன செய்வான்?

¹⁶ அவன் வந்து அந்தத் தோட்டக்காரர்களை அழித்து, திராட்சைத்தோட்டத்தை வேறு தோட்டக்காரர்களிடத்தில் கொடுப்பான் அல்லவா என்றார். அவர்கள் அதைக்கேட்டு, அப்படியாகாதிருப்பதாக என்றார்கள்.

¹⁷ அப்பொழுது அவர் அவர்களைப் பார்த்து: வீடுகட்டுகிறவர்கள் ஆகாதென்று தள்ளின கல்லே,

மூலைக்குத் தலைக்கல்லானது என்று எழுதியிருக்கிற வேதவாக்கியத்தின்

பொருள் என்ன?

18 அந்தக் கல்லின்மேல் விழுகிறவன் எவனோ அவன் நொறுங்கிப்போவான், அது எவன்மேல் விழுமோ அவனை அழித்துப்போடும்” என்றார்.

19 பிரதான ஆசாரியர்களும் வேதபண்டிதர்களும் தங்களைக்குறித்து இந்த உதாரணத்தைச் சொன்னாரென்று அறிந்து, அந்த நேரத்திலே அவரைப் பிடிக்க வகைதேடியும் மக்களுக்குப் பயந்திருந்தார்கள்.

இராயனுக்கு வரி செலுத்துதல்

20 அவர்கள் நேரம் பார்த்து, தேசாதிபதியின் ஆளுகைக்கும் அதிகாரத்திற்கும் அவரை ஒப்புக்கொடுக்கும்படி அவருடைய பேச்சிலே குற்றம் கண்டுபிடிக்கலாமென்று, தங்களை உண்மையுள்ளவர்களாக நடிக்கிற ஒற்றர்களை அவரிடத்தில் அனுப்பினார்கள்.

21 அவர்கள் வந்து: போதகரே, நீர் நிதானமாகப் பேசி உபதேசிக்கிறீரென்றும், பட்சபாதமில்லாமல் தேவனுடைய வழிமுறைகளை உண்மையாகப் போதிக்கிறீரென்றும் அறிந்திருக்கிறோம்.

22 இராயனுக்கு வரிகொடுக்கிறது நியாயமா இல்லையா, எங்களுக்குச் சொல்லும் என்று கேட்டார்கள். 23 அவர்களுடைய தந்திரத்தை அவர் அறிந்து, நீங்கள் என்னை ஏன் சோதிக்கிறீர்கள்? 24 ஒரு நாணயத்தை

எனக்குக் காண்பியுங்கள். இதிலிருக்கிற உருவமும் எழுத்தும் யாருடையது என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள்: இராயனுடையது என்றார்கள். ²⁵ அதற்கு அவர்: அப்படியானால், இராயனுக்குரியதை இராயனுக்கும், தேவனுக்குரியதை தேவனுக்கும் செலுத்துங்கள் என்றார். ²⁶ அவர்கள் அவரை மக்களுக்கு முன்பாகப் பேச்சிலே குற்றம்பிடிக்கக்கூடாமல், அவர் சொன்ன பதிலைக்குறித்து ஆச்சரியப்பட்டு, மவுனமாக இருந்தார்கள்.

உயிர்த்தெழுதலும் திருமணமும்

²⁷ உயிர்த்தெழுதல் இல்லையென்று சாதிக்கிற சதுசேயர்களில் சிலர் அவரிடத்தில் வந்து: ²⁸ போதகரே, ஒருவன் மனைவியையுடையவனாக இருந்து சந்ததியில்லாமல் மரித்துப்போனால், அவனுடைய சகோதரன் அவன் மனைவியைத் திருமணம்செய்து, தன் சகோதரனுக்குச் சந்ததியுண்டாக்கவேண்டும் என்று மோசே எங்களுக்கு எழுதிவைத்திருக்கிறாரே. ²⁹ சகோதரர்கள் ஏழுபேரிருந்தார்கள், அவர்களில் மூத்தவன் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம்செய்து சந்ததியில்லாமல் மரித்துப்போனான். ³⁰ பின்பு இரண்டாம் சகோதரன் அவளைத் திருமணம்செய்து அவனும் சந்ததியில்லாமல் மரித்துப்போனான். ³¹ மூன்றாம் சகோதரனும்

அவளை திருமணம் செய்தான். அப்படியே
 ஏழுபேரும் அவளைத் திருமணம்செய்து
 சந்ததியில்லாமல் மரித்துப்போனார்கள்.
³² எல்லோருக்கும்பின்பு அந்த பெண்ணும்
 மரித்துப்போனாள். ³³ இவ்விதமாக
 ஏழுபேரும் அவளைத் திருமணம்
 செய்திருக்க, உயிர்த்தெழுதலில்
 அவர்களில் எவனுக்கு அவள் மனைவியாக
 இருப்பாள் என்று கேட்டார்கள். ³⁴ இயேசு
 அவர்களுக்குப் மறுமொழியாக: இந்த
 உலகத்தின் மக்கள் பெண் எடுத்தும்
 பெண் கொடுத்தும் வருகிறார்கள்.
³⁵ மறுமையையும் மரித்தோரிலிருந்து
 உயிரோடு எழுந்திருக்குதலையும் அடைய
 தகுதியானவராக எண்ணப்படுகிறவர்களோ
 பெண் எடுப்பதுமில்லை பெண்
 கொடுப்பதுமில்லை. ³⁶ அவர்கள்
 இனி மரிக்கவும் மாட்டார்கள்; அவர்கள்
 உயிர்த்தெழுதலின் மக்களான்படியால்
 தேவதூதர்களுக்கு நிகரானவர்களுமாக,
 தேவனுடைய மக்களுமாக இருப்பார்கள்.
³⁷ அல்லாமலும் மரித்தோர் உயிரோடு
 எழுந்திருப்பார்களென்பதை மோசேயும்
 முட்செடியைப்பற்றிய வாக்கியத்தில்
 காண்பித்திருக்கிறார். எப்படியென்றால்,
 யெகோவாவை ஆபிரகாமின் தேவனென்றும்
 ஈசாக்கின் தேவனென்றும் யாக்கோபின்
 தேவனென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்.
³⁸ அவர் மரித்தோரின் தேவனாக

இல்லாமல், ஜீவனுள்ளோரின் தேவனாக இருக்கிறார்; எல்லோரும் அவருக்குள் பிழைத்திருக்கிறார்களே என்றார். ³⁹ அப்பொழுது வேதபண்டிதர்களில் சிலர் அதைக்கேட்டு: போதகரே, நன்றாகச் சொன்னீர் என்றார்கள். ⁴⁰ அதன்பின்பு அவர்கள் அவரிடத்தில் வேறொன்றும் கேட்கத் துணியவில்லை.

கிறிஸ்து யாருடைய குமாரன்?

⁴¹ அவர் அவர்களைப் பார்த்து: கிறிஸ்து தாவீதின் குமாரனென்று எப்படிச் சொல்லுகிறார்கள்?

⁴² நான் உம்முடைய விரோதிகளை உமக்குப் பாதபடியாக்கிப்போடும்வரைக்கும் நீர் என்னுடைய வலதுபக்கத்தில் உட்காரும் என்று,

⁴³ யெகோவா என் ஆண்டவருடனே சொன்னார் என்று தாவீது தானே சங்கீத புத்தகத்தில் சொல்லுகிறானே.

⁴⁴ தாவீது அவரை ஆண்டவரென்று சொல்லியிருக்க,

அவனுக்கு அவர் குமாரனாக இருப்பது எப்படி” என்றார். ⁴⁵ பின்பு மக்களெல்லோரும் கேட்கும்போது அவர் தம்முடைய சீடர்களைப் பார்த்து:

⁴⁶ “நீண்ட அங்கிகளை அணிந்துகொண்டு திரியவும், சந்தைவெளிகளில்

வணக்கங்களைப் பெறவும், ஜெப ஆலயங்களில் முதன்மையான இருக்கைகளில் உட்காரவும், விருந்துகளில் முதன்மையான இடங்களில் இருக்கவும் விரும்பி, ⁴⁷ விதவைகளின் வீடுகளைப் பட்சித்து, பார்வைக்கு நீண்ட ஜெபம்செய்கிற வேதபண்டிதர்களைக்குறித்து எச்சரிக்கையாக இருங்கள், அவர்கள் அதிக தண்டனையை அடைவார்கள்” என்றார்.

அத்தியாயம் 21

விதவையின் காணிக்கை

¹ அவர் கண்களை ஏறெடுத்துப் பார்த்தபோது, செல்வந்தர்கள் காணிக்கைப்பெட்டியிலே தங்களுடைய காணிக்கைகளைப் போடுகிறதைக் கண்டார். ² ஒரு ஏழை விதவை அதிலே இரண்டு காசைப் போடுகிறதையும் கண்டு: ³ இந்த ஏழை விதவை மற்றெல்லோரையும்விட அதிகமாகப் போட்டாள் என்று உண்மையாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ⁴ அவர்களெல்லோரும் தங்களுடைய நிறைவிலிருந்தெடுத்து தேவனுக்கென்று காணிக்கை போட்டார்கள்; இவளோ தன் வறுமையிலிருந்து தான் வாழ்வதற்காக வைத்திருந்த எல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டாள் என்றார்.

கடைசி காலத்திற்கான அடையாளங்கள்

5 பின்பு, சிறந்த கற்களினாலும் காணிக்கைகளினாலும் தேவாலயம் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதைக்குறித்து சிலர் சொன்னபோது, 6 அவர்: நீங்கள் பார்க்கிற இவைகளில் ஒரு கல் மற்றொரு கல்லின்மேலிராதபடிக்கு எல்லாம் இடிக்கப்படும் நாட்கள் வரும் என்றார். 7 அவர்கள் அவரைப் பார்த்து: போதகரே, இவைகள் எப்பொழுது நடக்கும், இவைகள் நடக்கும் காலத்திற்கு அடையாளம் என்ன என்று கேட்டார்கள். 8 அதற்கு அவர்: நீங்கள் ஏமாற்றப்படாதபடிக்கு கவனமாக இருங்கள்; ஏனென்றால், அநேகர் வந்து என் நாமத்தை வைத்துக்கொண்டு: நான்தான் கிறிஸ்து என்றும், காலம் நெருங்கிவிட்டது என்றும் சொல்லுவார்கள்; அவர்களைப் பின்பற்றாதிருங்கள். 9 சண்டைகளையும் கலவரங்களையுங்குறித்து நீங்கள் கேள்விப்படும்போது பயப்படாமலிருங்கள்; இவைகள் முன்னதாக நடக்கவேண்டியதே; ஆனாலும் முடிவு உடனே வராது என்றார். 10 அப்பொழுது அவர் அவர்களைப் பார்த்து: மக்களுக்கு எதிராக மக்களும், தேசத்திற்கு எதிராக தேசமும் எழும்பும். 11 பல இடங்களில் மகா பூமியதிர்ச்சிகளும், பஞ்சங்களும், கொள்ளைநோய்களும் உண்டாகும்; வானத்திலிருந்து பயங்கரமான தோற்றங்களும் பெரிய அடையாளங்களும் உண்டாகும். 12 இவைகளெல்லாம்

நடப்பதற்கு முன்னே என் நாமத்தினிமித்தம்,
 அவர்கள் உங்களைப் பிடித்து, ஜெப
 ஆலயங்களுக்கும் சிறைச்சாலைகளுக்கும்
 ஒப்புக்கொடுத்து, ராஜாக்கள் முன்பாகவும்
 ஆளுனர்கள் முன்பாகவும் உங்களைக்
 கொண்டுவந்து துன்பப்படுத்துவார்கள்.
 13 ஆனாலும் அது நீங்கள் சாட்சி
 சொல்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். 14 ஆகவே,
 என்ன பதில் சொல்லுவோமென்று
 கவலைப்படாமலிருக்கும்படி உங்களுடைய
 மனதிலே தீர்மானம் செய்துகொள்ளுங்கள்.
 15 உங்களுக்கு எதிராக இருக்கிறவர்கள்
 ஒருவரும் எதிர்த்துப் பேசவும்
 எதிர்த்து நிற்கவும் முடியாத
 வார்த்தையையும் ஞானத்தையும்
 நான் உங்களுக்குக் கொடுப்பேன்.
 16 பெற்றோராலும், சகோதரராலும்,
 சொந்த மக்களாலும், நண்பர்களாலும்
 காட்டிக்கொடுக்கப்படுவீர்கள்; உங்களில்
 சிலரைக் கொலைசெய்வார்கள்.
 17 என் நாமத்தினாலே எல்லோராலும்
 பகைக்கப்படுவீர்கள். 18 ஆனாலும்
 உங்களுடைய தலைமுடியில் ஒன்றாவது
 அழியாது. 19 உங்களுடைய
 பொறுமையினால் உங்களுடைய
 ஆத்துமாக்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள்.
 20 எருசலேம் படைவீரர்களால்
 முற்றுகையிட்டிருப்பதை நீங்கள்
 பார்க்கும்போது, அதின் அழிவு

நெருங்கிவிட்டதென்று தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

21 அப்பொழுது யூதேயாவிலிருக்கிறவர்கள் மலைகளுக்கு ஓடிப்போகவும், எருசலேமிலிருக்கிறவர்கள் வெளியே புறப்படவும், கிராமத்திலிருக்கிறவர்கள் நகரத்தில் நுழையாமலிருக்கவும் வேண்டும்.

22 எழுதியிருக்கிற யாவும் நிறைவேறும்படி நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாட்கள் அவைகளே.

23 அந்த நாட்களிலே கர்ப்பவதிகளுக்கும் பால்கொடுக்கிறவர்களுக்கும் ஐயோ, பூமியின்மேல் மிகுந்த இக்கட்டும் இந்த மக்கள்மேல் தண்டனையும் உண்டாகும்.

24 வாளால் கொலை செய்யப்பட்டு விழுவார்கள், எல்லா நாடுகளுக்கும் சிறைபிடித்துக் கொண்டுபோகப்படுவார்கள்; யூதரல்லாதவர்களின் காலம் நிறைவேறும்வரைக்கும் எருசலேம் யூதரல்லாதவர்களால் மிதிக்கப்படும்.

கிறிஸ்துவின்
அடையாளங்கள்

வருகைக்கான

25 சூரியனிலும் சந்திரனிலும் நட்சத்திரங்களிலும் அடையாளங்கள் தோன்றும்; பூமியின்மேலுள்ள மக்களுக்குத் தத்தளிப்பும் இக்கட்டும் உண்டாகும்; கடலும் அலைகளும் முழக்கமாக இருக்கும். 26 வானத்தின் கோள்கள் அசைக்கப்படும்; ஆதலால் பூமியின்மேல் வரும் ஆபத்துக்களுக்குப்

பயந்து எதிர்பார்த்திருக்கிறதினால்
 மனிதர்களுடைய இருதயம் சோர்ந்துபோகும்.
 27 அப்பொழுது மனிதகுமாரன் அதிக
 வல்லமையோடும் மகிமையோடும்
 மேகத்தின்மேல் வருகிறதைப் பார்ப்பார்கள்.
 28 இவைகள் நடக்கத் தொடங்கும்போது,
 உங்களுடைய மீட்பு அருகிலிருப்பதால்,
 நீங்கள் நிமிர்ந்துபார்த்து, உங்களுடைய
 தலைகளை உயர்த்துங்கள் என்றார்.
 29 அன்றியும் அவர்களுக்கு ஒரு
 எடுத்துக்காட்டைச் சொன்னார்:
 அத்திமரத்தையும் மற்றெல்லா மரங்களையும்
 பாருங்கள். 30 அவைகள் துளிர்க்கிறதை
 நீங்கள் பார்க்கும்போது வசந்தகாலம்
 நெருங்கிவிட்டது என்று அறிகிறீர்கள்.
 31 அப்படியே இவைகள் நடக்கிறதை
 நீங்கள் பார்க்கும்போது, தேவனுடைய
 ராஜ்யம் நெருங்கிவிட்டதென்று அறியுங்கள்.
 32 இவையெல்லாம் நடப்பதற்குமுன்
 இந்தச் சந்ததி அழிந்துபோகாதென்று
 மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.
 33 வானமும் பூமியும் ஒழிந்துபோகும், என்
 வார்த்தைகளோ ஒழிந்துபோவதில்லை.
 34 உங்களுடைய இருதயங்கள் சாப்பாட்டு
 பிரியத்தினாலும் குடிவெறியினாலும் உலகக்
 கவலைகளினாலும் பாரமடையாதபடிக்கும்,
 நீங்கள் நினைக்காத நேரத்தில் அந்த
 நாள் உங்கள்மேல் வராதபடிக்கும்
 கவனமாக இருங்கள். 35 உலகமெங்கும்

குடியிருக்கிற எல்லோர்மேலும் அது ஒரு கண்ணியைப்போல வரும். ³⁶ ஆகவே, இனி நடக்கப்போகிற இவைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் தப்பி, மனிதகுமாரனுக்குமுன்பாக நிற்கத் தகுதியுள்ளவர்களாக எண்ணப்படுவதற்கு, எப்பொழுதும் ஜெபம்செய்து விழித்திருங்கள் என்றார். ³⁷ அவர் பகல் நேரங்களில் தேவாலயத்திலே போதகம் செய்துகொண்டும், இரவு நேரங்களில் வெளியேபோய், ஒலிவமலை என்னப்பட்ட மலையிலே தங்கிவந்தார். ³⁸ மக்களெல்லோரும் அவருடைய போதகத்தைக் கேட்பதற்காக அதிகாலமே தேவாலயத்திற்கு வருவார்கள்.

அத்தியாயம் 22

யூதாஸ் இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுக்க ஒப்புக்கொள்ளாதல்

¹ பஸ்கா என்னப்பட்ட புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகை நெருங்கிற்று. ² அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியர்களும் வேதபண்டிதர்களும் அவரைக் கொலைசெய்யும்படி யோசித்து, மக்களுக்குப் பயந்தபடியினால், எவ்விதமாக இதைச்செய்யலாமென்று வகைதேடினார்கள். ³ அப்பொழுது பன்னிரண்டுபேரில் ஒருவனாகிய ஸ்காரியோத்தென்னும் மறுபெயர்கொண்ட

யூதாசுக்குள் சாத்தான் புகுந்தான்.
 4 அவன் பிரதான ஆசாரியர்களிடத்திலும்
 படைத்தலைவர்களிடத்திலும்போய்,
 அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கும்
 விதத்தைக்குறித்து அவர்களோடு
 ஆலோசனை செய்தான். 5 அவர்கள்
 சந்தோஷப்பட்டு, அவனுக்குப்
 பணங்கொடுக்க உடன்பட்டார்கள். 6 அதற்கு
 அவன் சம்மதித்து, மக்கள்கூட்டமில்லாத
 நேரத்தில் அவரை அவர்களுக்குக்
 காட்டிக்கொடுக்கும்படி சமயந்தேடினான்.

இறுதி கர்த்தருடைய பந்தி

7 பஸ்கா ஆட்டைப் பலியிடவேண்டிய
 புளிப்பில்லாத அப்பப்பண்டிகை நாள்
 வந்தது. 8 அப்பொழுது அவர் பேதுருவையும்
 யோவானையும் அழைத்து: **நாம் பஸ்காவைப்
 புசிப்பதற்கு நீங்கள் போய், அதை
 நமக்கு ஆயத்தம் செய்யுங்கள்** என்றார்.
 9 அதற்கு அவர்கள்: **நாங்கள் அதை எங்கே
 ஆயத்தம்செய்ய விருப்பமாக இருக்கிறீர்
 என்று கேட்டார்கள்.** 10 அதற்கு அவர்: **நீங்கள்
 நகரத்தில் நுழையும்போது, தண்ணீர்க்குடம்
 சுமந்துவருகிற ஒரு மனிதன் உங்களுக்கு
 எதிர்ப்படுவான்; நீங்கள் அவனுக்குப்
 பின்னேசென்று, அவன் போகும் வீட்டிற்குள்
 நீங்களும்போய்,** 11 **அந்த வீட்டெஜமானைப்
 பார்த்து: நான் என் சீடர்களோடு பஸ்காவைப்
 புசிக்கிறதற்குத் தகுதியான இடம்**

எங்கே என்று போதகர் உம்மிடத்தில் கேட்கச்சொன்னார் என்று சொல்லுங்கள். ¹² அவன் கம்பளம் முதலானவைகள் விரித்திருக்கிற மேல்வீட்டிலுள்ள ஒரு பெரிய அறையை உங்களுக்குக் காண்பிப்பான்; அங்கே ஆயத்தம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி அனுப்பினார். ¹³ அவர்கள்போய், தங்களிடத்தில் அவர் சொன்னபடியே கண்டு, பஸ்காவை ஆயத்தம் செய்தார்கள். ¹⁴ நேரம் வந்தபோது, அவரும் அவருடனேகூடப் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் பந்தியிருந்தார்கள். ¹⁵ அப்பொழுது அவர் அவர்களைப் பார்த்து: நான் பாடுபடுகிறதற்கு முன்னே உங்களோடுகூட இந்த பஸ்காவைப் புசிக்க மிகவும் ஆசையாக இருந்தேன். ¹⁶ தேவனுடைய ராஜ்யத்திலே இது நிறைவேறும்வரைக்கும் நான் இனி இதைப் புசிப்பதில்லையென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லி, ¹⁷ அவர் பாத்திரத்தை எடுத்து, ஸ்தோத்திரம்செய்து: நீங்கள் இதை வாங்கி, உங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டுக் கொள்ளுங்கள்; ¹⁸ தேவனுடைய ராஜ்யம் வரும்வரைக்கும் நான் திராட்சைரசத்தைப் பருகுவதில்லையென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். ¹⁹ பின்பு அவர் அப்பத்தை எடுத்து, ஸ்தோத்திரம்செய்து, அதைப் பிட்டு, அவர்களுக்குக் கொடுத்து: இது உங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற

என்னுடைய சரீரமாக இருக்கிறது; என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள் என்றார். ²⁰ போஜனம்செய்தபின்பு அவர் அந்தப்படியே பாத்திரத்தையும் கொடுத்து: இந்தப் பாத்திரம் உங்களுக்காகச் சிந்தப்படுகிற என்னுடைய இரத்தத்தினாலாகிய புதிய ஒப்பந்தமாக இருக்கிறது என்றார். ²¹ பின்பு: இதோ, என்னைக் காட்டிக்கொடுக்கிறவனுடைய கை என்னுடனேகூடப் பந்தியிலிருக்கிறது. ²² தீர்மானிக்கப்பட்டபடியே மனிதகுமாரன் போகிறார், ஆனாலும் அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கிற மனிதனுக்கு ஐயோ என்றார். ²³ அப்பொழுது அவர்கள் நம்மில் யார் அப்படிச் செய்வான் என்று தங்களுக்குள்ளே விசாரிக்கத் தொடங்கினார்கள். ²⁴ அன்றியும் தங்களில் எவன் பெரியவனாக இருப்பான் என்று அவர்களுக்குள்ளே வாக்குவாதம் உண்டானது. ²⁵ அவர் அவர்களைப் பார்த்து: யூதரல்லாத இனத்தாரின் ராஜாக்கள் அவர்களை ஆளுகிறார்கள்; அவர்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துகிறவர்களும் நற்பணியாளர்கள் என்று எண்ணப்படுகிறார்கள். ²⁶ உங்களுக்குள்ளே அப்படியிருக்கக்கூடாது; உங்களில் பெரியவன் சிறியவனைப்போலவும், தலைவன் சேவைசெய்கிறவனைப்போலவும் இருக்கவேண்டும். ²⁷ பந்தியில்

உட்கார்ந்திருக்கிறவனோ, சேவைசெய்கிறவனோ,
 எவன் பெரியவன்? பந்தியில்
 உட்கார்ந்திருக்கிறவன் அல்லவா?
 அப்படியிருந்தும், நான் உங்களுடைய
 நடுவிலே சேவைசெய்கிறவனைப்போல
 இருக்கிறேன். ²⁸ மேலும் எனக்கு
 ஏற்பட்ட சோதனைகளில் என்னோடு கூட
 நிலைத்திருந்தவர்கள் நீங்களே.
²⁹ ஆகவே, என் பிதா எனக்கு ஒரு
 ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தினதுபோல,
 நானும் உங்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறேன்.
³⁰ நீங்கள் என் ராஜ்யத்திலே என் பந்தியில்
 சாப்பிட்டுக் குடித்து, இஸ்ரவேலின்
 பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும்
 நியாயந்தீர்க்கிறவர்களாகச் சிங்காசனங்களின்மேல்
 அமருவீர்கள் என்றார். ³¹ பின்னும் கர்த்தர்:
 சீமோனே, சீமோனே, இதோ, கோதுமையை
 முறத்தினால் புடைக்கிறதுபோலச் சாத்தான்
 உங்களைப் புடைக்கிறதற்கு அனுமதி
 கேட்டுக்கொண்டான். ³² நானோ உன்
 நம்பிக்கை இழந்துபோகாதபடிக்கு உனக்காக
 வேண்டிக்கொண்டேன்; நீ குணப்பட்டபின்பு
 உன் சகோதரர்களைத் திடப்படுத்து
 என்றார். ³³ அதற்கு அவன்: ஆண்டவரே,
 காவலிலும் சாவிலும் உம்மைப் பின்பற்றிவர,
 ஆயத்தமாக இருக்கிறேன் என்றான். ³⁴ அவர்
 அவனைப் பார்த்து: பேதுருவே, இன்றைக்குச்
 சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே நீ என்னை
 மூன்றுமுறை மறுதலிப்பாய் என்று உனக்குச்

சொல்லுகிறேன் என்றார். ³⁵ பின்னும் அவர் அவர்களைப் பார்த்து: நான் உங்களைப் பண்ப்பையும் சாமான் பையும் காலணிகளும் இல்லாமல் அனுப்பினபோது, ஏதாவது உங்களுக்குக் குறைவாக இருந்ததா என்றார். அவர்கள், ஒன்றும் குறைவாக இருந்ததில்லை என்றார்கள். ³⁶ அதற்கு அவர்: இப்பொழுதோ பண்ப்பையும் சாமான் பையும் உடையவன் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்; பட்டயம் இல்லாதவன் தன் ஆடையை விற்று ஒரு பட்டயத்தை வாங்கவேண்டும். ³⁷ அக்கிரமக்காரர்களில் ஒருவனாக எண்ணப்பட்டார் என்று எழுதியிருக்கிற வாக்கியம் என்னிடத்தில் நிறைவேறவேண்டியதென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். என்னைப்பற்றிய காரியங்கள் நிறைவேறும் காலம் வந்திருக்கிறது என்றார். ³⁸ அதற்கு அவர்கள்: ஆண்டவரே, இதோ, இங்கே இரண்டு பட்டயம் இருக்கிறது என்றார்கள். அவர்: போதும் என்றார்.

ஒலிவமலையில் இயேசுவின் ஜெபம்

³⁹ பின்பு அவர் புறப்பட்டு, வழக்கத்தின்படியே ஒலிவமலைக்குப் போனார், அவருடைய சீடர்களும் அவரோடு கூடப்போனார்கள்.

⁴⁰ அந்த இடத்தை அடைந்தபொழுது அவர் அவர்களைப் பார்த்து: நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு

ஜெபம்செய்யுங்கள் என்று சொல்லி,
 41 அவர்களைவிட்டுக் கல்லெறி தூரம்
 அப்புறம்போய், முழங்கால்படியிட்டு:
 42 பிதாவே, உமக்கு விருப்பமானால்
 இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கும்படி
 செய்யும்; ஆனாலும் என்னுடைய
 விருப்பத்தின்படியல்ல, உம்முடைய
 விருப்பத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று
 ஜெபம்செய்தார். 43 அப்பொழுது
 வானத்திலிருந்து ஒரு தூதன் தோன்றி,
 அவரை திடப்படுத்தினான். 44 அவர் மிகவும்
 வேதனைப்பட்டு, அதிக ஊக்கத்தோடு
 ஜெபம்செய்தார். அவருடைய வேர்வை
 இரத்தத்தின் பெருந்துளிகளாகத்
 தரையிலே விழுந்தது. 45 அவர்
 ஜெபம்செய்து முடித்து, எழுந்திருந்து,
 தம்முடைய சீடர்களிடத்தில் வந்து,
 அவர்கள் துக்கத்தினாலே தூங்குகிறதைக்
 கண்டு: 46 நீங்கள் தூங்குகிறதென்ன?
 சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு, எழுந்திருந்து
 ஜெபம்செய்யுங்கள் என்றார்.

இயேசு கைதுசெய்யப்படுதல்

47 அவர் அப்படிப் பேசும்போது மக்கள்
 கூட்டமாக வந்தார்கள். அவர்களுக்கு
 முன்னே பன்னிரண்டுபேரில் ஒருவனாகிய
 யூதாஸ் என்பவனும் வந்து, இயேசுவை
 முத்தம் செய்வதற்காக அவரிடத்தில்
 நெருங்கினான். 48 இயேசு அவனைப்

பார்த்து: யூதாசே, முத்தத்தினாலேயா மனிதகுமாரனைக் காட்டிக்கொடுக்கிறாய் என்றார். ⁴⁹ அவரைச் சுற்றி நின்றவர்கள் நடக்கப்போகிறதைக் கண்டு: ஆண்டவரே, பட்டயத்தினாலே வெட்டுவோமா என்றார்கள். ⁵⁰ அந்தப்படியே அவர்களில் ஒருவன் பிரதான ஆசாரியனுடைய வேலைக்காரனை வலது காது அறுந்து விழும்படி வெட்டினான். ⁵¹ அப்பொழுது இயேசு: போதும் நிறுத்துங்கள் என்று சொல்லி, அவனுடைய காதைத்தொட்டு, அவனை சுகப்படுத்தினார். ⁵² பின்பு இயேசு தமக்கு விரோதமாக வந்த பிரதான ஆசாரியர்களையும் தேவாலயத்து படைத்தலைவர்களையும் மூப்பர்களையும் பார்த்து: ஒரு திருடனைப்பிடிக்கப் புறப்பட்டு வருகிறதுபோல, நீங்கள் பட்டயங்களையும் தடிகளையும் எடுத்துப் புறப்பட்டு வந்தீர்களே. ⁵³ நான் தினந்தோறும் தேவாலயத்தில் உங்களோடுகூட இருக்கும்போது நீங்கள் என்னைப் பிடிக்கக் முற்படவில்லை; இதுதான் உங்களுடைய நேரமும் இருளின் அதிகாரமுமாக இருக்கிறது என்றார்.

பேதுரு இயேசுவை மறுதலித்தல்

⁵⁴ அவர்கள் அவரைப் பிடித்தபின்பு, பிரதான ஆசாரியனுடைய வீட்டில் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். பேதுருவும் தூரத்திலே பின்னேசென்றான். ⁵⁵ அவர்கள் முற்றத்தின் நடுவிலே நெருப்பை

மூட்டி, அதைச் சுற்றி உட்கார்ந்தபோது, பேதுருவும் அவர்கள் நடுவிலே உட்கார்ந்தான். ⁵⁶ அப்பொழுது ஒரு வேலைக்காரி அவன் நெருப்பின் அருகிலே உட்கார்ந்திருக்கக்கண்டு, அவனை உற்றுப்பார்த்து: இவனும் அவனோடு இருந்தான் என்றான். ⁵⁷ அதற்கு அவன்: பெண்ணே, அவனை எனக்குத் தெரியாது என்று மறுதலித்தான். ⁵⁸ சிறிதுநேரத்திற்குப்பின்பு வேறொருவன் அவனைப் பார்த்து: நீயும் அவர்களில் ஒருவன் என்றான். அதற்குப் பேதுரு: மனிதனே, நான் இல்லை என்றான். ⁵⁹ ஏறக்குறைய ஒருமணி நேரத்திற்குப்பின்பு வேறொருவன் அவனைப் பார்த்து: உண்மையாகவே இவனும் அவனோடு இருந்தான், இவன் கலிலேயன்தான் என்று சாதித்தான். ⁶⁰ அதற்குப் பேதுரு: மனிதனே, நீ சொல்லுகிறதை அறியேன் என்றான். அவன் இப்படிச் சொன்னவுடனே சேவல் கூவியது. ⁶¹ அப்பொழுது கர்த்தர் திரும்பி, பேதுருவை நோக்கிப்பார்த்தார். சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே நீ என்னை மூன்றுமுறை மறுதலிப்பாய் என்று கர்த்தர் தன்னிடத்தில் சொன்ன வார்த்தையை உடனே பேதுரு நினைத்து, ⁶² வெளியேபோய், மனங்கசந்து அழுதான்.

காவலாளிகள் இயேசுவைக் கேலிசெய்தல்

63 இயேசுவைப் பிடித்துக்கொண்ட மனிதர்கள் அவரைக் கேலிசெய்து, அடித்து, 64 அவருடைய கண்களைக் கட்டி, அவருடைய முகத்தில் அறைந்து: உன்னை அடித்தவன் யார், அதை தீர்க்கதரிசனத்தினால் சொல் என்று அவரைக் கேட்டதுமன்றி, 65 மற்றும் அநேக அவதூறான வார்த்தைகளையும் அவருக்கு எதிராகப் பேசினார்கள்.

இயேசு விசாரிக்கப்படுதல்

66 விடியற்காலமானபோது மக்களின் மூப்பர்களும் பிரதான ஆசாரியர்களும் வேதபண்டிதர்களும் கூடிவந்து, தங்களுடைய ஆலோசனைச் சங்கத்தில் அவரைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தி: 67 நீ கிறிஸ்துவா? அதை எங்களுக்குச் சொல் என்றார்கள். அதற்கு அவர்: நான் உங்களுக்குச் சொன்னாலும் நம்பமாட்டீர்கள். 68 நான் உங்களிடம் கேள்வி கேட்டாலும் எனக்கு பதில் சொல்லமாட்டீர்கள், என்னை விடுதலையும் செய்யமாட்டீர்கள். 69 இதுமுதல் மனிதகுமாரன் சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய வலதுபக்கத்தில் வீற்றிருப்பார் என்றார். 70 அதற்கு அவர்களெல்லோரும்: அப்படியானால், நீ தேவனுடைய குமாரனா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்: நீங்கள் சொல்லுகிறபடியே நான் அவர்தான் என்றார். 71 அப்பொழுது அவர்கள்: இனி வேறு சாட்சி நமக்கு வேண்டுவதென்ன? நாமே

இவனுடைய வாயினாலே கேட்டோமே
என்றார்கள்.

அத்தியாயம் 23

¹ அவர்களுடைய கூட்டத்தாரெல்லோரும் எழுந்திருந்து, அவரைப் பிலாத்துவினிடத்திற்குக் கொண்டுபோய்: ² இவன் தன்னைக் கிறிஸ்து என்னப்பட்ட ராஜாவென்றும், ராயருக்கு வரிகொடுக்க வேண்டியதில்லையென்றும் சொல்லி, மக்களைக் கலகப்படுத்தக் கண்டோம் என்று அவர்மேல் குற்றஞ்சுமத்தத் தொடங்கினார்கள். ³ பிலாத்து அவரைப் பார்த்து: நீ யூதர்களுடைய ராஜாவா என்று கேட்டான். அவர் அவனுக்கு மறுமொழியாக; **நீர் சொல்லுகிறபடிதான்** என்றார். ⁴ அப்பொழுது பிலாத்து பிரதான ஆசாரியர்களையும் மக்களையும் பார்த்து: இந்த மனிதனிடத்தில் நான் ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லை என்றான். ⁵ அதற்கு அவர்கள்: இவன் கலிலேயா நாடுதொடங்கி இந்த இடம்வரைக்கும் யூதேயா தேசமெங்கும் உபதேசம் செய்து, மக்களைக் கலகப்படுத்துகிறான் என்று வைராக்கியத்தோடு சொன்னார்கள். ⁶ கலிலேயா என்பதைப் பிலாத்து கேட்டபொழுது, இந்த மனிதன் கலிலேயனா என்று விசாரித்து, ⁷ அவர் ஏரோதின் அதிகாரத்திற்குள்ளானவர் என்று அறிந்து, அந்த நாட்களிலே எருசலேமிலே

வந்திருந்த ஏரோதுவினிடத்திற்கு அவரை அனுப்பினான். ⁸ ஏரோது இயேசுவைக்குறித்து அநேக காரியங்களைக் கேள்விப்பட்டிருந்ததினாலும், அவரால் செய்யப்படும் அடையாளத்தைப் பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்பியிருந்ததினாலும், அவரைக் காணும்படி வெகுநாளாக ஆசைகொண்டிருந்தான். அந்தப்படி அவரைப் பார்த்தபோது, மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு, ⁹ அநேக காரியங்களைக்குறித்து, அவரிடத்தில் கேள்வி கேட்டான். அவர் மறுமொழியாக அவனுக்கு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ¹⁰ பிரதான ஆசாரியர்களும் வேதபண்டிதர்களும் அவர்மேல் பிடிவாதமாகக் குற்றஞ்சுமத்திக்கொண்டே நின்றார்கள். ¹¹ அப்பொழுது ஏரோது தன் போர் வீரர்களோடு கூட அவரை நிந்தித்து, கேலிசெய்து மினுக்கான ஆடையை அவருக்கு அணிந்து, அவரைத் திரும்பப் பிலாத்துவினிடத்திற்கு அனுப்பினான். ¹² முன்னே ஒருவருக்கொருவர் விரோதிகளாக இருந்த பிலாத்துவும் ஏரோதும் அன்றையதினம் நண்பர்களானார்கள். ¹³ பிலாத்து பிரதான ஆசாரியர்களையும் அதிகாரிகளையும் மக்களையும் கூடிவரச்செய்து, ¹⁴ அவர்களைப் பார்த்து: மக்களைக் கலகத்திற்குத் தூண்டிவிடுகிறவனாக இந்த மனிதனை என்னிடத்தில் கொண்டுவந்தீர்கள்; நான்

உங்களுக்கு முன்பாக விசாரித்தபோது,
 இவன்மேல் நீங்கள் சாட்டுகிற
 குற்றங்களில் ஒன்றையும் நான்
 இவனிடத்தில் காணவில்லை. ¹⁵ உங்களை
 ஏரோதினிடத்திற்கும் அனுப்பினேன்; அவரும்
 இவனிடத்தில் குற்றம் காணவில்லை;
 மரணத்திற்கு ஏதுவாக இவன் ஒன்றும்
 செய்யவில்லையே. ¹⁶ எனவே இவனைத்
 தண்டித்து, விடுதலையாக்குவேன் என்றான்.
¹⁷ பண்டிகைதோறும் அவர்களுக்கு
 ஒருவனை அவன் விடுதலையாக்குவது
 வழக்கமாக இருந்தபடியால் அப்படிச்
 சொன்னான். ¹⁸ மக்களெல்லோரும்
 அதைக்கேட்டு: இவனை அகற்றும்,
 பரபாசை எங்களுக்கு விடுதலையாக்கும்
 என்று சத்தமிட்டுக்கேட்டார்கள். ¹⁹ அந்த
 பரபாஸ் என்பவன் நகரத்தில் நடந்த
 ஒரு கலவரத்தினிமித்தமும் கொலை
 குற்றத்தினிமித்தமும் காவலிலே
 வைக்கப்பட்டிருந்தான். ²⁰ பிலாத்து
 இயேசுவை விடுதலையாக்க விரும்பி,
 மறுபடியும் அவர்களிடத்தில் பேசினான்.
²¹ அவர்களோ: அவனைச் சிலுவையில்
 அறையும், சிலுவையில் அறையும் என்று
 கூச்சலிட்டார்கள். ²² அவன் மூன்றாம்முறை
 அவர்களைப் பார்த்து: ஏன், இவன் என்ன
 குற்றம் செய்தான்? மரணத்திற்கு ஏதுவான
 குற்றம் ஒன்றும் இவனிடத்தில் நான்
 காணவில்லையே; ஆகவே, நான் இவனை

தண்டித்து, விடுதலையாக்குவேன் என்றான்.
²³ அப்படியிருந்தும் அவரை சிலுவையில்
 அறையவேண்டுமென்று அவர்கள் உரத்த
 சத்தத்தோடு கேட்டுக்கொண்டேயிருந்தார்கள்.
 அவர்களும் பிரதான ஆசாரியர்களும் இட்ட
 சத்தம் மேற்கொண்டது. ²⁴ அப்பொழுது
 அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடியே
 ஆகட்டும் என்று பிலாத்து தீர்ப்புசெய்து,
²⁵ கலவரத்தினிமித்தமும் கொலைக்
 குற்றத்தினிமித்தமும் காவலில்
 போடப்பட்டிருந்த பரபாசை அவர்கள்
 கேட்டுக்கொண்டபடியே விடுதலையாக்கி,
 இயேசுவையோ அவர்கள் விருப்பத்திற்கு
 ஒப்புக்கொடுத்தான்.

இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுதல்

²⁶ அவர்கள் இயேசுவைக்
 கொண்டுபோகிறபோது, நாட்டிலிருந்து
 வருகிற சிரேனே ஊரானாகிய
 சீமோன் என்கிற ஒருவனைப் பிடித்து,
 சிலுவையை அவருக்குப் பின்னே
 சுமந்துகொண்டுவரும்படி அதை அவன்மேல்
 வைத்தார்கள். ²⁷ திரள்கூட்டமான மக்களும்
 அவருக்காகப் கதறி அழுகிற பெண்களும்
 அவருக்குப் பின்னே சென்றார்கள்.
²⁸ இயேசு அவர்கள் பக்கமாகத் திரும்பி:
 எருசலேமின் குமாரத்திகளே, நீங்கள்
 எனக்காக அழாமல், உங்களுக்காகவும்
 உங்களுடைய பிள்ளைகளுக்காகவும்

அழுங்கள். 29 இதோ, மலடிகள் பாக்கியவதிகளென்றும், பிள்ளைபெறாத கர்ப்பங்களும் பால்கொடாத மார்பகங்களும் பாக்கியமுள்ளவைகளென்றும் சொல்லப்படும் நாட்கள் வரும்.

30 அப்பொழுது மலைகளைப் பார்த்து: எங்களின்மேல் விழுங்களென்றும், குன்றுகளைப் பார்த்து: எங்களை மறைத்துக்கொள்ளுங்களென்றும் சொல்லத்தொடங்குவார்கள்.

31 பச்சைமரத்திற்கு இவைகளைச் செய்தால், பட்டமரத்திற்கு என்ன செய்யமாட்டார்கள்” என்றார்.

32 குற்றவாளிகளாகிய வேறு இரண்டுபேரும் அவரோடுசுடக் கொலைசெய்யப்படுவதற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார்கள். 33 கபாலஸ்தலம் என்று சொல்லப்பட்ட இடத்தில் அவர்கள் சேர்ந்தபொழுது, அங்கே அவரையும், அவருடைய வலதுபக்கத்தில் ஒரு குற்றவாளியையும், அவருடைய இடதுபக்கத்தில் ஒரு குற்றவாளியையும் சிலுவைகளில் அறைந்தார்கள்.

34 அப்பொழுது இயேசு: பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே என்றார். அவருடைய ஆடைகளை அவர்கள் பங்கிட்டுச் சீட்டுப்போட்டார்கள். 35 மக்கள் நின்று பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களோடு அதிகாரிகளும் அவரை ஏளனம்செய்து: இவன் மற்றவர்களை இரட்சித்தான், இவன் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட கிறிஸ்துவானால், தன்னைத்தானே இரட்சித்துக்கொள்ளட்டும் என்றார்கள். ³⁶ போர்வீரர்களும் அவரிடத்தில் சேர்ந்து, அவருக்குக் காடியைக் கொடுத்து: ³⁷ நீ யூதர்களின் ராஜாவானால், உன்னை இரட்சித்துக்கொள் என்று அவரைக் கேலிசெய்தார்கள். ³⁸ இவன் யூதர்களுடைய ராஜா என்று, கிரேக்கு, லத்தீன், எபிரெயு எழுத்துக்களில் எழுதி, அவருக்கு மேலாக வைக்கப்பட்டது. ³⁹ அன்றியும் சிலுவையில் அறையப்பட்டிருந்த குற்றவாளிகளில் ஒருவன்: நீ கிறிஸ்துவானால் உன்னையும் எங்களையும் இரட்சித்துக்கொள் என்று அவரை இழிவாகப் பேசினான். ⁴⁰ மற்றவன் அவனைப் பார்த்து: நீ இந்த தண்டனைக்குட்பட்டவனாக இருந்தும் தேவனுக்குப் பயப்படுகிறதில்லையா? ⁴¹ நாமோ நியாயப்படி தண்டிக்கப்படுகிறோம்; நாம் செய்தவைகளுக்குத் தக்க பலனை அடைகிறோம்; இவரோ தகாததொன்றையும் செய்யவில்லையே என்று அவனைக் கடிந்துகொண்டு, ⁴² இயேசுவைப் பார்த்து: ஆண்டவரே, நீர் உம்முடைய ராஜ்யத்தில் வரும்போது அடியேனை நினைத்தருளும் என்றான். ⁴³ இயேசு அவனைப் பார்த்து: இன்றைக்கு நீ என்னுடனேகூடப்

பரதீசிலிருப்பாய் என்று உண்மையாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

இயேசுவின் மரணம்

⁴⁴ அப்பொழுது ஏறக்குறைய பகல் பன்னிரண்டு மணியாக இருந்தது; மூன்று மணிவரைக்கும் பூமியெங்கும் இருளுண்டானது. ⁴⁵ சூரியன் இருளடைந்தது, தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை நடுவில் இரண்டாகக் கிழிந்தது. ⁴⁶ இயேசு: **பிதாவே, உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன் என்று மிகுந்த சத்தமிட்டுக் கூப்பிட்டுச் சொன்னார்; இப்படிச் சொல்லி, ஜீவனை விட்டார்.** ⁴⁷ நூற்றுக்கு அதிபதி சம்பவித்ததைக் கண்டு: மெய்யாகவே இந்த மனிதன் நீதிமானாக இருந்தான் என்று சொல்லி, தேவனை மகிமைப்படுத்தினான். ⁴⁸ இந்தக் காட்சியைப் பார்க்கும்படி கூடிவந்திருந்த மக்களெல்லோரும் சம்பவித்தவைகளைப் பார்த்தபொழுது, தங்களுடைய மார்பில் அடித்துக்கொண்டு திரும்பிப்போனார்கள். ⁴⁹ அவருக்கு அறிமுகமானவர்களெல்லோரும், கலிலேயாவிலிருந்து அவருக்குப் பின்னே சென்ற பெண்களும் தூரத்திலே நின்று இவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இயேசுவின் அடக்கம்

⁵⁰ யோசேப்பு என்னும் பெயர்கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக்காரன் இருந்தான்; அவன்

உத்தமனும் நீதிமானுமாக இருந்தான்.
 51 அவன் யூதர்களுடைய பட்டணங்களில்
 ஒன்றாகிய அரிமத்தியாவிலிருந்து
 வந்தவனும், தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குக்
 காத்திருந்தவனும், யூதர்களுடைய
 ஆலோசனைக்கும் செய்கைக்கும்
 சம்மதிக்காதவனுமாக இருந்தான்.
 52 அவன் பிலாத்துவினிடத்தில்போய்,
 இயேசுவின் சரீரத்தைக் கேட்டு, 53 அதை
 இறக்கி, மெல்லிய துணியிலே சுற்றி,
 கன்மலையில் வெட்டப்பட்டதும் ஒருபோதும்
 ஒருவனும் வைக்கப்படாததுமாக இருந்த
 ஒரு கல்லறையிலே வைத்தான்.
 54 அந்த நாள் ஆயத்தநாளாக
 இருந்தது; ஓய்வுநாளும் ஆரம்பமானது.
 55 கலிலேயாவிலிருந்து அவருடன்
 வந்திருந்த பெண்களும் பின்னேசென்று,
 கல்லறையையும் அவருடைய சரீரம்
 வைக்கப்பட்ட விதத்தையும் பார்த்து,
 56 திரும்பிப்போய், கந்தவர்க்கங்களையும்
 பரிமளதைலங்களையும் ஆயத்தம்பண்ணி,
 கட்டளையின்படியே ஓய்வுநாளில்
 ஓய்ந்திருந்தார்கள்.

அத்தியாயம் 24

இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல்

¹ வாரத்தின் முதலாம் நாள் அதிகாலையிலே
 தாங்கள் ஆயத்தம்செய்த கந்தவர்க்கங்களை

அந்த பெண்கள் எடுத்துக்கொண்டு வேறு சில பெண்களோடுசுடக் கல்லறைக்கு வந்தார்கள். ² கல்லறையை அடைத்திருந்த கல் புரட்டித் தள்ளப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்த்து, ³ உள்ளே நுழைந்து, கர்த்தராகிய இயேசுவின் சரீரத்தைக் காணாமல், ⁴ அதைக்குறித்து மிகுந்த கலக்கமடைந்திருக்கும்போது, பிரகாசமுள்ள ஆடை அணிந்திருந்த இரண்டுபேர் அவர்கள் அருகே நின்றார்கள். ⁵ அந்த பெண்கள் பயப்பட்டு தலைகுனிந்து தரையைப் பார்த்து நிற்கும்போது, அந்த இரண்டுபேரும் அவர்களைப் பார்த்து: உயிரோடிருக்கிறவரை நீங்கள் மரித்தோரிடத்தில் தேடுகிறதென்ன? ⁶ அவர் இங்கே இல்லை, அவர் உயிர்த்தெழுந்தார். ⁷ மனிதகுமாரன் பாவிசுளான மனிதர்கள் கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படவும், சிலுவையில் அறையப்படவும், மூன்றாம்நாளில் உயிரோடு எழுந்திருக்கவும் வேண்டுமென்பதாக அவர் கலிலேயாவிலிருந்த காலத்தில் உங்களுக்குச் சொன்னதை நினைத்துப்பாருங்கள் என்றார்கள். ⁸ அப்பொழுது அவர்கள் அவருடைய வார்த்தைகளை ஞாபகப்படுத்தி, ⁹ கல்லறையைவிட்டுத் திரும்பிப்போய், இந்தச் செய்திகளெல்லாவற்றையும் பதினொரு பேருக்கும் மற்றெல்லோருக்கும் தெரிவித்தார்கள். ¹⁰ இவைகளை அப்போஸ்தலர்களுக்குச் சொன்னவர்கள்

மகதலேனா மரியாளும், யோவன்னாளும்,
 யாக்கோபின் தாயாகிய மரியாளும்,
 இவர்களுடனேகூட இருந்த மற்ற
 பெண்களுமே. ¹¹ இவர்களுடைய
 வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு வீண்பேச்சாகத்
 தோன்றினதினால், அவர்கள் இவர்களை
 நம்பவில்லை. ¹² பேதுருவோ
 எழுந்திருந்து, கல்லறையினிடத்திற்கு ஓடி,
 அதற்குள்ளே குனிந்துபார்க்கும்போது,
 துணிகளைத் தனியே வைத்திருக்கக்கண்டு,
 சம்பவித்ததைக்குறித்துத் தனக்குள்ளே
 ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டுபோனான்.

எம்மாவூருக்குச் சென்ற இருவர்

¹³ அன்றைய தினமே அவர்களில்
 இரண்டுபேர் எருசலேமுக்கு ஏழு
 அல்லது எட்டுமைல் தொலைவிலுள்ள
 எம்மாவு என்னும் கிராமத்திற்குப்
 போனார்கள். ¹⁴ போகும்போது இந்தச்
 சம்பவங்கள் எல்லாவற்றையுங்குறித்து
 அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர்
 பேசிக்கொண்டார்கள். ¹⁵ இப்படி அவர்கள்
 பேசி, உரையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது,
 இயேசு தாமே சேர்ந்து அவர்களோடு
 நடந்துபோனார். ¹⁶ ஆனாலும் அவரை
 அறியாதபடிக்கு அவர்களுடைய கண்கள்
 மறைக்கப்பட்டிருந்தது. ¹⁷ அப்பொழுது
 அவர் அவர்களைப் பார்த்து: **நீங்கள்
 துக்கமுகமுள்ளவர்களாக நடந்துகொண்டே,**

ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்ளுகிற
காரியங்கள் என்னவென்று கேட்டார்.

18 அவர்களில் ஒருவனாகிய கிலெயோப்பா
என்பவன் மறுமொழியாக: இந்நாட்களில்
எருசலேமிலே நடந்தவைகளை
அறியாதபடிக்கு நீர் அந்நியராக இருக்கிறீரோ
என்றான். 19 அவர்: எவைகள் என்றார்.

அதற்கு அவர்கள்: நசரேயனாகிய
இயேசுவைக்குறித்தவைகளே;

அவர் தேவனுக்கு முன்பாகவும்
மக்களெல்லோருக்கு முன்பாகவும்

செயலிலும் சொல்லிலும் வல்லமையுள்ள
தீர்க்கதரிசியாக இருந்தார். 20 நம்முடைய

பிரதான ஆசாரியர்களும் அதிகாரிகளும்
அவரை மரணதண்டனைக்குட்படுத்தி,

சிலுவையில் அறைந்தார்கள். 21 அவரே
இஸ்ரவேலை மீட்டு இரட்சிப்பவர்

என்று நாங்கள் நம்பியிருந்தோம்.
இவைகள் சம்பவித்து இன்று மூன்று

நாட்களாகிறது. 22 ஆனாலும் எங்களுடைய
கூட்டத்தைச் சேர்ந்த சில பெண்கள்

அதிகாலமே கல்லறையினிடத்திற்குப்போய்,
23 அவருடைய சரீரத்தைக் காணாமல்,

திரும்பிவந்து, அவர் உயிரோடிருக்கிறார்
என்று சொன்ன தேவதூதர்களைத்

தரிசித்தோம் என்று சொல்லி,
எங்களைப் பிரமிக்கச்செய்தார்கள்.

24 அப்பொழுது எங்களிலே சிலர்
கல்லறையினிடத்திற்குப்போய், பெண்கள்

சொன்னபடியே கண்டார்கள்; அவரையோ காணவில்லை என்றார்கள். ²⁵ அப்பொழுது அவர் அவர்களைப் பார்த்து: தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன யாவையும் நம்புகிறதற்குப் புத்தியில்லாத மந்த இருதயமுள்ளவர்களே, ²⁶ கிறிஸ்து இவ்விதமாகப் பாடுபடவும், தமது மகிமையில் பிரவேசிக்கவும் வேண்டியதில்லையா என்று சொல்லி, ²⁷ மோசே முதல் எல்லாத் தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதின வேதவாக்கியங்கள் எல்லாவற்றிலும் தம்மைக்குறித்துச் சொல்லியவைகளை அவர்களுக்கு விவரித்துக் காண்பித்தார். ²⁸ அந்த சமயத்தில் தாங்கள் போகிற கிராமத்திற்கு அருகில் வந்தார்கள். அப்பொழுது அவர் தொடர்ந்து போகிறவர்போலக் காண்பித்தார். ²⁹ அவர்கள் அவரைப் பார்த்து: நீர் எங்களுடனே தங்கியிரும், மாலைநேரமானது, பொழுதும்போனது, என்று அவரை வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்பொழுது அவர் அவர்களோடு தங்கும்படி உள்ளே போனார். ³⁰ அவர்களோடு அவர் உணவருந்தும்போது, அவர் அப்பத்தை எடுத்து, ஆசீர்வதித்து, அதைப் பிட்டு, அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். ³¹ அப்பொழுது அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டு, அவரை அறிந்தார்கள். உடனே அவர் அவர்களுக்கு மறைந்துபோனார். ³² அப்பொழுது அவர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்து: வழியிலே அவர் நம்முடனே

பேசி, வேதவாக்கியங்களை நமக்கு விளக்கிக்காட்டினபொழுது, நம்முடைய இருதயம் நமக்குள்ளே கொழுந்துவிட்டு எரியவில்லையா என்று சொல்லிக்கொண்டு, ³³ அந்த நேரமே எழுந்திருந்து, எருசலேமுக்குத் திரும்பிப்போய், பதினொருபேரும் அவர்களோடிருந்தவர்களும் கூடியிருக்கக்கண்டு: ³⁴ கர்த்தர் மெய்யாகவே உயிர்த்தெழுந்து சீமோனுக்குக் காட்சியளித்தார் என்று அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு, ³⁵ வழியில் நடந்தவைகளையும், அவர் அப்பத்தைப் பிட்கும்போது தாங்கள் அவரை அறிந்துகொண்டதையும் விவரித்துச் சொன்னார்கள்.

இயேசு சீடர்களுக்கு தரிசனமாகுதல்

³⁶ இவைகளைக்குறித்து அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, இயேசு தாமே அவர்கள் நடுவிலே நின்று: **உங்களுக்குச் சமாதானம்** என்றார். ³⁷ அவர்கள் கலங்கி, பயந்து, ஒரு ஆவியைக் காண்கிறதாக நினைத்தார்கள். ³⁸ அவர் அவர்களைப் பார்த்து: **நீங்கள் ஏன் கலங்குகிறீர்கள்; உங்களுடைய இருதயங்களில் சந்தேகங்கள் எழும்புகிறதென்ன?** ³⁹ நான்தான் என்று அறியும்படி, என் கரங்களையும் என் கால்களையும் பாருங்கள், என்னைத் தொட்டுப்பாருங்கள்; நீங்கள் காண்கிறபடி, எனக்கு மாம்சமும்,

எலும்புகளும் உண்டாயிருக்கிறதுபோல
 ஒரு ஆவிக்கு இராதே என்று சொல்லி,
⁴⁰ தம்முடைய கரங்களையும் கால்களையும்
 அவர்களுக்குக் காண்பித்தார். ⁴¹ ஆனாலும்
 சந்தோஷத்தினால் அவர்கள் இன்னும்
 நம்பாமல் ஆச்சரியப்படும்போது:
 சாப்பிடுவதற்கு ஏதாவது இங்கே உண்டா
 என்று அவர்களிடத்தில் கேட்டார்.
⁴² அப்பொழுது பொரித்த மீன் துண்டையும்
 தேன்கூட்டுத் துணிக்கையையும் அவருக்குக்
 கொடுத்தார்கள். ⁴³ அவைகளை
 அவர் வாங்கி அவர்களுக்கு முன்பாக
 சாப்பிட்டார், ⁴⁴ அவர்களைப் பார்த்து:
 மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திலும்
 தீர்க்கதரிசிகளின் புத்தகங்களிலும்
 சங்கீதங்களிலும் என்னைக்குறித்து
 எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம்
 நிறைவேறவேண்டியதென்று, நான்
 உங்களோடிருந்தபோது உங்களுக்குச்
 சொல்லிக்கொண்டுவந்த செய்திகள்
 இவைகளே என்றார். ⁴⁵ அப்பொழுது
 வேதவாக்கியங்களை அறிந்துகொள்ளும்படி
 அவர்களுடைய மனதை அவர் திறந்து
 அவர்களைப் பார்த்து: ⁴⁶ எழுதியிருக்கிறபடி,
 கிறிஸ்து பாடுபடவும், மூன்றாம்நாளில்
 மரித்த நிலையிலிருந்து உயிரோடு
 எழுந்திருக்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது;
⁴⁷ அன்றியும் மனந்திரும்புதலும்
 பாவமன்னிப்பும் எருசலேம் தொடங்கி

எல்லாதேசத்தினர்களுக்கும் அவருடைய
நாமத்தினாலே பிரசங்கிக்கப்படவும்
வேண்டியது. ⁴⁸ நீங்கள் இவைகளுக்குச்
சாட்சிகளாக இருக்கிறீர்கள். ⁴⁹ என் பிதா
வாக்குத்தத்தம் செய்ததை, இதோ, நான்
உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன். நீங்களோ
உன்னதத்திலிருந்து வரும் பெலனால்
நிரப்பப்படும்வரைக்கும் எருசலேம் நகரத்தில்
இருங்கள் என்றார்.

இயேசுகிறிஸ்து பரமேறுதல்

⁵⁰ பின்பு அவர் பெத்தானியாவரைக்கும்
அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய்,
தம்முடைய கரங்களை உயர்த்தி.
அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். ⁵¹ அவர்களை
ஆசீர்வதிக்கும்போது, அவர்களைவிட்டுப்
பிரிந்து, பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்.
⁵² அவர்கள் அவரைப் பணிந்துகொண்டு,
மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு எருசலேமுக்குத்
திரும்பிவந்து, ⁵³ நாள்தோறும்
தேவாலயத்திலே தேவனைப் புகழ்ந்து
ஆராதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆமென்.

**இண்டியன் ரிவைஸ்டு வெர்ஸன் (IRV) -
தமிழ்
The Indian Revised Version Holy Bible in the Tamil
language of India**

copyright © 2017, 2019 Bridge Connectivity Solutions

Language: தமிழ் (Tamil)

Translation by: Bridge Connectivity Solutions

Contributor: Bridge Connectivity Solutions Pvt. Ltd.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-19

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 19 Apr 2023

3a0fb119-8b83-5122-8f97-ecde66939145